

MAGYAR URASSZONYOK LAPJA

S. G. H. DR. P. U. S.
NYOLC ÉV BIRTOKA

Dr. Roth Jánosné, licumi tanár neje, Sopron

(Foto : Kürti, Sopron)

A mult év december hó 1-i számunkban közölt „Kétmadárkás“ kereszt-rejtvényünk függőleges sorai helyes megfejtése:

1. gin, 2. Rudas, 3. pazár, 4. dap, 5. Irm(ó), 9. N.wyork, 11. Sík, 13. sed, 15. noá (álom), 17. t. ke, 19. eíd, 20. níp, 22. node, 23. toka, 24. réb (bér), 25. vet, 26. tu, 28. kár, 29. gni (ing), 30. LMU (MUL), 32. ah, 34. id.

A helyesen megfejtők között az alábbi jutalomdíjakat sorsoltuk ki:

1. díjat: *Lengyel Bertalan ékszerész cég* (Budapest VII., Károly király-ut 19) ezüst puzerszelence ajándékát nyerte: vitéz Kárpáthy Zoltánné órnagy neje, Miskolc.

2. díjat: *Tillmann Sebestyén cég* (Budapest V., Vilmos császár-ut 12) egy ezüst puzerszelence ajándékát nyerte: Tóth Piroksa, Kispeszt.

3. díjat: *Lengyel Bertalan ékszerész cég* (Budapest VII., Károly király-ut 19) ezüst fésültartó fésűvel ajándékát nyerte: Majunke Józsefné, Kaposvár.

4. díjat: *Az Első Magyar Kender-, Len- és Jutaipari Rt.* (Budapest V., Falk Miksa-u. 26—28) egy modern, finom, asztalterítő ajándékát nyerte: Borzitsky Kálmánné, Budapest.

5. díjat: *Az Első Magyar Kender-, Len- és Jutaipari Rt.* (Budapest V., Falk Miksa-u. 26—28) egy modern finom színes asztalterítő ajándékát nyerte: Erdősi Irma, Debrecen.

6. díjat: *Stühmer Frigyes Rt.* (Budapest VIII., Szentkirályi-u. 8) egy kg legfinomabb csokoládébonbon ajándékát nyerte: özv. dr. Saáry Tiborné, Pépa.

7. díjat: *Stühmer Frigyes Rt.* (Budapest VIII., Szentkirályi-u. 8) egy kg kakaó ajándékát nyerte: Faragó Gáborné, Mohács.

8. díjat: *Guttman és Fekete* (Budapest VI., Révay-u. 20) 2 pár aranyjelzésű G.F.B. harisnya ajándékát nyerte: dr. Hottovy Ferencné, Budapest.

9. díjat: *Guttman és Fekete* (Budapest VI., Révay-u. 20) 2 pár aranyjelzésű G.F.B. harisnya ajándékát nyerte: dr. Gats Ernőné, kir. ifjóléltalbi tanácsjegyző neje, Budapest.

10. díjat: *Guttman és Fekete* (Budapest VI., Révay-u. 20) 2 pár aranyjelzésű G.F.B. harisnya ajándékát nyerte: Turehány Jenőné, Püspökladány.

11. díj: *Dreher Manl Kakaó- és Csokoládégyár Rt.* (Budapest X., Halom-u. 42) egy kg csokoládé ajándékát nyerte: Szabellay Irén, Szarvas.

12. díjat: *Dreher Manl Kakaó- és Csokoládégyár Rt.* (Budapest X., Halom-u. 42) egy kg kakaó ajándékát nyerte: Nagy Imréné realgimn. tanár neje, Aszód.

13. díjat: *Törley József és Társa pezsgőgyárosok* (Budapest VIII., Esterházy-u. 22) kettő palack »Réscréva« pezsgő ajándékát nyerte: Csellei Lászlóné, Gödöllő.

14. díjat: *Eternit-művek Hatschek Lajos* (Budapest VI., Andrássy-út 33) egy konyhaberendezés (kr. dene, konyhabasztal és 2 ülőke) borításához esziszt és

fényezett Eternit-lemez ajándékát, amelyeket a nyertes által megadandó méretek szerint készít el és fel is szerel nyerte: dr. Rosznóky Jenőné, Budapest.

14. díjat: *Eternit-művek Hatschek Lajos* (Budapest VI., Andrássy-út 33), egy teljes konyhaberendezés (kr. dene, konyhabasztal és 2 ülőke) borításához esziszt és fényezett Eternit-lemez ajándékát, amelyeket a nyertes által megadandó méretek szerint készít el és fel is szerel, nyerte: Hlatky Istvánné, Budapest.

16. díjat: *Eternit-művek Hatschek Lajos* (Budapest VI., Andrássy-út 33) egy-egy esziszt és fényezett Eternit-lemezből készített tálalólap és vasalóalátét ajándékát nyerte: Blaha Ferencné, Kispeszt.

17. díjat: *Eternit-művek Hatschek Lajos* (Budapest VI., Andrássy-út 33), egy esziszt és fényezett Eternit-lemezből készített tálalólap és egy vasalóalátét ajándékát nyerte: Várnay Vilmosné, Újpest.

18. díjat: »Albus« szappan- és olajgyár (Budapest X., Gyömri-út 6), 3 drb illatos Albus kémosószappan és 2 drb szampón ajándékát nyerte: Jóbány Fejér Kató áll. tanárné, Nagytétény.

19. díjat: »Albus« szappan- és olajgyár (Budapest X., Gyömri-út 6), 3 drb illatos Albus kémosószappan és 2 drb szampón ajándékát nyerte: Bakos Sándorné, Alag.

20. díjat: *Dr. Egger Leó és Egger I. vegyszertári gyára* (Budapest VI., Révay-utca 12), 3 doboz Sufumyl kempúder ajándékát nyerte: Ignácz Hermán, Halma.

21. díjat: *Dr. Egger Leó és Egger I. vegyszertári gyára* (Budapest VI., Révay-utca 12), 3 doboz Sufumyl kempúder ajándékát nyerte: Nagy Dezsőné, Kádárút.

22. díjat: *Savoly illatszer- és piperezszipgyárai Rt.* (Budapest VI., Lövéde-tér 4), 6 drb piperezszip ajándékát nyerte: Gró Szász Jánosné, Tót-komlós.

23. díjat: *Savoly illatszer- és piperezszipgyárai Rt.* (Budapest VI., Lövéde-tér 4), 6 drb piperezszip ajándékát nyerte: Balogh Istvánné, Szob.

24. díjat: *Dr. Keleti és Murányi vegyszertári gyár Rt.* (Újpest) 1 üveg fodormenta Lysoform-szájvíz és 2 drb Lysoform-szappan ajándékát nyerte: Kreitschitz Mária, Budapest.

25. díjat: *Dr. Keleti és Murányi vegyszertári gyár Rt.* (Újpest), 1 üveg 100

gr-os Lys form-szájvíz, 1 üveg fodormenta Lys form-szájvíz és 2 drb Lysoform-szappan ajándékát nyerte: dr. Babits Istvánné, Szekszárd.

26. díjat: *Dr. Keleti és Murányi vegyszertári gyár Rt.* (Újpest), 1 üveg 100 gr-os Lysoform-szájvíz, 1 üveg fodormenta Lysoform-szájvíz és 2 drb Lysoform-szappan ajándékát nyerte: vitéz Matus Gyuláné, Esztergom.

27. díjat: *Heilig Harisnyagyár* (Budapest, Rákóczi-út 26), 2 pár »Hemo« sevelyharisnya ajándékát nyerte: Vidra Józsefné, Makó.

28. díjat: *Heilig Harisnyagyár* (Budapest, Rákóczi-út 26), 2 pár »Hemo« sevelyharisnya ajándékát nyerte: Bauer Hella, Budapest.

29. díjat: *Heilig Harisnyagyár* (Budapest, Rákóczi-út 26), 2 pár »Hemo« sevelyharisnya ajándékát nyerte: Juhász Andrásné jegyző neje, Heves.

30. díjat: *Angol-Magyar Cérnyágyár Rt.* (Budapest V., Visegrádi-u. 14), kézimunkaanyag ajándékát nyerte: Fejes Ferencné, Békéscsaba.

31. díjat: *Radier vegyipar* (Budapest V., Süllő-u. 5), 2 tégegy Szent Gellért fürdőbalzsam ajándékát nyerte: Németh Istvánné, Lébény.

32. díjat: *Radier vegyipar* (Budapest V., Süllő-u. 5), 2 tégegy Szent Gellért fürdőbalzsam ajándékát nyerte: Zsiros Irén, Budapest.

33. díjat: *Juno kozmetikai intézet* (Budapest, Rákóczi-út 6), arckrém, púder, szappan ajándékát nyerte: dr. Bott Lajosné, Tab.

34. díjat: *Juno kozmetikai intézet* (Budapest, Rákóczi-út 6), arckrém, púder, szappan ajándékát nyerte: Wittich Ignáczné, Pécs.

35—39. díjat: *szekrestésigánk* ajándékát: egy-egy 70×70 cm nagyságú sevelmirettanyagra előnyomtatott asztalkaterítőt nyertek: dr. Pammer Józsefné körörcs neje, Orosvár, dr. Misztrik Lászlóné, Szentes, ifj. Kocsány Mátysné, Békéscsaba, Járny Mártonné rf. lelkes neje, Fogaras, Mészáros Péterné, Szentgyörgy.

40—50. díjat: *szekrestésigánk* ajándékát: László István két-két kitűnő regényt nyertek: Horváth Béláné, Kassa, Koszta Rab Mihályné, Hosszúfalu, Turk Anna, Kassa, Kaba Tivadárné, Lupényi, Szokolyi Ferencné, Abony, Rákóczy Lászlóné, Hajdunánás, B. Ercsi Erzsébet, Tóvis, Ajtay Jenő, Dicsentimihály, Antos Károlyné, Szeged, Kuster Rózsi, Pozsony, Prokop Mária, Ungváry.

Lapunk első és második felévi **bekötési táblája** darabonként **2.—** pengőért kapható kiadóhivatalunkban!

MAGYAR ÚRIASSZONYOK LAPJA

SZÉPIRODALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS HÁZTARTÁSI FOLYÓIRAT

Főszerkesztő: KERTÉSZ BÉLA

MEGJELENIK HAVONTA HÁROMSZOR: 1-ÉN, 10-ÉN ÉS 20-ÁN • SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, VI. KER., JÓKAI-UTCA 37 (BERLINI-TÉR SAROK) TELEFON: AUTOMATA 107—23 • POSTATAKARÉKPENZTÁRI CSEKKSZÁMLA: 41.490 ELŐFIZETÉSI ÁR MAGYARORSZÁGON ÉS AUSZTRIÁBAN: EGÉSZ ÉVRE 24 PENGÓ, FÉLÉVRE 12 PENGÓ, NEGYEDÉVRE 7 PENGÓ, BELGIUMBAN, FRANCIAORSZÁGBAN, NÉMETORSZÁGBAN, SVÁJCBAN ÉS OLASZORSZÁGBAN: EGÉSZ ÉVRE 30 PENGÓ, FÉLÉVRE 15 PENGÓ, CSEHSZLOVÁKIÁBAN: EGÉSZ ÉVRE 180 CSEHKORONA, FÉLÉVRE 90 CSEHKORONA, NEGYEDÉVRE 50 CSEHKORONA ROMÁNIÁBAN: EGÉSZ ÉVRE 900 LEI, FÉLÉVRE 450 LEI, NEGYEDÉVRE 250 LEI, ANGLIÁBAN ÉS JUGOSLÁVIÁBAN EGÉSZ ÉVRE 40 PENGÓ, FÉLÉVRE 20 PENGÓ, AMERIKÁBAN EGÉSZ ÉVRE 8 DOLLAR • EGYES SZÁM ÁRA 80 FILLÉR
ELŐFIZETÉSI ÁRA A MAGYAR GYERMEKEK LAPJA INGYEN MELLEKLETÉVEL EGYÜTT ÉVI 24 PENGÓ

PAPP JENŐ: FARSANG

Konferánsz egy ragyogó európai bálteremben, mielőtt megzengülne a jazz.

Bocsánat — mélyen tisztelt Hölgyek és Maszkok, hogy álarc nélkül jelentem meg itt e fényes társaságban és e magas dobogóról, amelyet a vidámság bitora borít be, elzengem önöknek a meztelen sziv dalát, amelyet a karmester úr nem vett föl a kiütendő zenekar műsorába. A z e m b e r áll itt önök előtt, aki önökkel együtt tizenhárom éve várja, hogy a világ urai levessék végre az álarcot és sutba vágják eddigi lázító hazugságait. Hiszen mi csak játéknak szántuk a farsangi maszkot, rövid bujácskának. a felnöttek forgatagában igaztalan szép szórakozásnak, amelyik hamuzó szerdával véget ér s amíg rajtunk van, e néhány táncos óra alatt is a sziv derülje út át rajta. Hol és mikor és kik követték el azt a hamisítást, hogy a mi farsangi álarcunkat mindennapi vértetnek használják föl. Ki jogositotta fel őket, hogy e frakkok és pompázó dámák ártatlan játékszeréből, a selymes álarcból félelmetes fátyolt készítsenek, amelyik elföldi tetteiket, elrejtí terveiket, leplezi a gondolatokat és szavaival megtéveszti a népeket? Tizenhárom éve hordják már a világ urai az álarcot. Tizenhárom éve titkolják el előtünk igazi arcukat, tizenhárom éve rendeznek örjítő farsangot Európában, gyártják a hadihajókat, röpitik fel a repülőgépeket, szorítják a hadisarcot, húzzálgják a vámvonalakat és fenyegetik egymás határát, miközben a tisztelt európai Nagy Maszkok boldogulásról, szeretetről, békéről, teszerelésről és a válság enyhítéséről beszélnek. Mikor és miért alakult át így a világ köröttünk, ki adta reájuk ezt az álarcot, ki súgja nekik ezt a hazug hangot? Csak nem a mi érdekünkben történik itt mindez? ... Vagy azt hiszik a hatalmak, hogy az eszmék nem épülhetnek fel, csak fenséges hazugságokra? ... Hogy még ma is igaz a latinok kegyetlen elképzelése, amelyik azt mondta, hogy ha békét akarsz, készülj a háborúra? ...

Hát soha nem fogjuk végre elérni, mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim, hogy mulatásunk zavartalan legyen? Hogy a farsangi álarcot felvehessük minden aggodalom és hátsó gondolat nélkül? ... Mikor szűnik meg már az a veszedelem, hogy e neveléséges játékszer, ez a kis haszontalan báli dísz elveszti komor jelentőségét kint az életben és nem követnel el a többé az álarc alatt embertelen visszaéléseket? Az önk arcára simuló fekete bársony alig várja a tizenkét órát, hogy lekerüljön onnan és egymás szemébe nevehessünk: te voltál az, szép maszki! ... S akik ezt az álarcot Európában és a világ-gor hordják, azoknál ez természetes visélet, elengedhetetlen politikai kellék. arcukra ránó, egybeolvad sima bőrükkel. Behálózza mozdulatukat is, álmukban is hordják, sokszor sajátmaguk se látják már mögéik, elkíséri őket a parlamenti szöszékekre, el a magánéletbe, összeforranak ezzel a közeletti ronggyal, mint az erdő a homállal y s ha beszélnek benne, soha nem tudják: nem golyó rejtőzük-e szaukban?

Ezek az európai álarcos félistenek, ezek a magasztos borzalom papjai nem látják, nem veszik észre, hogy tizenhárom éve nincs mosoly Európában. A mi mindennapi meztelen arcunkról letörölték a mosolyt, kiirtották a gondatlan derűt, belevágták a kor és az idők mély barázdáit a nevető európai arcba, úgyhogy, ha mi mulatni akarunk, akkor álarcot veszünk fel, hogy eltakarjuk vele pár órára agyonszanált arcunkat. Ki

nevet ma őszintén, szívből és egészségesen Európában? Ki mer ma nyíltan, természetesen és félelem nélkül örülni? Belénk oltották a fajsztót, belénk fojtották a jókedvet, elrabolták belőlünk a fényt, szánkról a dalt, szízünkéből az őszinteséget és arcunkról a farsangi játékszert, amelyikből baljósatú jelleg lett az ő arcukon.

Bocsánat — mélyen tisztelt Hölgyek és Urak, hogy e műsoronkivüli szám hátráttatta pár percig a farsangi lábak, a karcú bokák és a hóféhar plasztronok táncra-perdülését. De tizenhárom éve elraboltak valamit ebből a fényes farsangi teremből, elvittek innen egy játékszert, a maszkot, amelyet azóta nemzetközi álarcnak léptettek elő. S a világ valamennyi farsangoló közönsége szeretné visszanyerni báli játékszerét, a bohóság, a jókedű és vidámság igazi fátyolát, a farsangi álarcot. Idevaló az, a fények, parfümök, zenék és hevílő szívek szórakozó világába, nem a nemzetközi fórumokra, ahol népek és országok sorsa dől el. Idevaló a bizalmas pálmák alá, a kavargó forgatagba, hűsítő folyosókra és az édességek, pezsgők és virágok büfféibe, ahol nem birodalmak, adók, vámok és hadügyei bízikák sorsa forog kockán, hanem mosolyok, könnyelmű ígéretek, pillantások és kézszorítások közt kanyarog a menny felé két békés ember szerelmes sorsa.

... És most mulassunk, Hölgyeim és Uraim, a konferánzié boldogan köszönti önöket, mert bizik abban, hogy egyszer kint a világ urai közt is elkiáltja valaki magát, mikor elfélt út az őra, hogy:

— Le az álarccal!

Lapunk legközelebbi számában négyoldalas színes divatmellékletet és nyolcoldalas gyermeklapot hozunk

B. KOVÁCS FRÉDA:

A BARBÁR

1.

909 július 30-át jegyezték akkor a krónikások.

A rekkenő déli hőségben álmosan hallgattak Freising püspöki város apró házai. A kanyargó utak csendjét nem zavarták lépteikkel a jó freisingi polgárok. Ott szorongtak a székesegyház hűs hajójában. (A mormoló feleletek elhallgattak.) Mélyen hajoltak le a szőke fejek. A pap kezében magasra emelkedett a szent ostyá...

Mint egy kiáltásra éledt fel a város! Száguldó paripák ijesztő árnya surrant át a nyitott templomajtón. Fegyverzöreji, vad harci láрма és mindent elfojtva a rémült alakítás: »A magyarok!«

Házfalakhoz lapuló, futó alakokkal telnek meg az utcák. — »Haza, csak haza!«... Egyedül a tanácsurak igyekeznek a nagy Tér felé, élükön Egbert városbíróval. Egyetlen lánya vőlegénye biztos őrizetében siet haza. A Hosszú-utca felől harci zaj, le kell kerülni a Kapuút felé. Alig érkeznek a kis sikátor közepéig, lovas vágat velük szembe. Friede veszni érzi maga alatt a földet, erős karok emelik fel a nyeregbe, lángoló fekete szemek kémlelik arcát, fekete fürtök csapódnak homlokára...

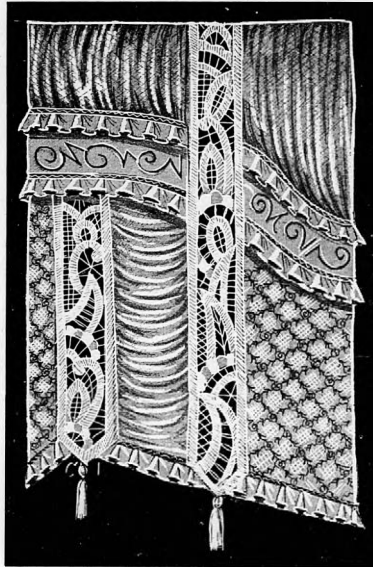
— Szűz Anyám, segíts!

Kürt riad a nagy Tér felől, a vad harcos felfigyel, kacagva, de vigyázva ereszti le zsákmányát. Az egész csak egy kábult pillanatig tartott... ismét csendes a kis sikátor, Friede fél-ájultan támaszkodik a ház falának. »Dietnár?« Ez a vőlegénye, ez a sápadt, reszkető alak, lelapulva a kapu boltzata alá, ez a sápadt gyermek, kinek egy mozdulata sem volt a megmentésére? Oly kevéssé hasonlított a régi Dietnárhoz, a harci játékok biztos győzteséhez, mint ama vad alak vérszomjas istene a könyörületes Megváltóhoz. És zokogva rohan az apai ház védő árkádjai felé...

2.

Remegve szorította magához alig öt éves öccsét... Még egész gyermek

volt, mikor először hallott a magyarokról, azóta rémületes híruk egyre nő. Nem telik el év, hogy vad hordáik végig ne seperjék Németország vidékeit. Égő falvak jelezték jöttüket — éhínség, dögvész járt nyomukban. Mondják, nyers húst esznek, ellenségeik véréit isszák és hajuknál összekötvé hajt-

Kombinált vitráz

(ERMA terve)

ják rabságra az asszonyokat... A csend foszladozik a városról. Itt-ott megnyílik egy kapu, siető léptek osonnak végig az utcákon, egy-egy ablakrésen ijedt arc kémlel ki, nem száll-e már a vörös kakas vízszthozó szárnya a város háza fölött...

— Erressz be, Friede!

És szapora beszéddel igyekszik feledtetni Dietnár délelőtti viselkedését.

Négy órát ültek vezéreik a városházán, a sereg ezalatt le se szállt a lóról. Most egy órája kijött a városbíró. Parancsára hordószámra gurították a bort a Térre, ahol a vezérek szavára letáborozott harcosok két nagy tűz mellett sütik is már a hamarjában lebunkozott ökröket...

— Meglátod, kő kövön nem marad. Boldogok lehetünk, ha pusztá életünket megmenthetjük! ...

Csikorogva táru ki a kapu... Néhány marcona alak, fegyverzetük tegez, kopja, gerely... Nyavalatörős ijedtséggel sikolt a gyerekek...

— Friede, nyiss ajtót és üdvözlő a ház vendégeit.

Anya halála óta, hányszor lépett üdvözlő szavakkal vendégek elé, de ily remegve még soha se tartotta előjük a szíves vendéglátás jelülű a kenyeret és bort.

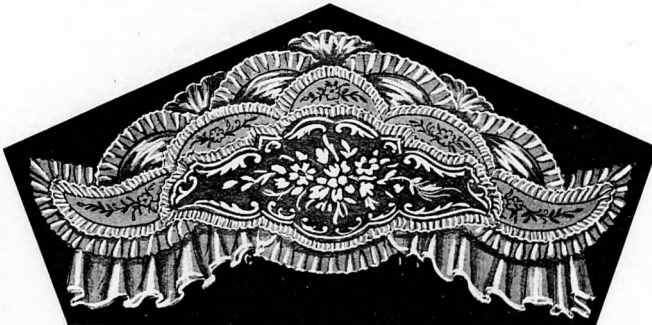
— Legyen áldott érkezésed...

Halk, jökevdű kacaj. Friede ijedt döbbenéssel ismer a délelőtti lovasra! Csakhogy ezek a szemek most megbékélt gyermeki jökevdű sugároznak. Mosolyogva és vigyázva, mintha félne, hogy eltöri, veszi kezébe a nehéz hajfonatokat:

— Hogy aranyozzák be asszonyaitok a hajukat? A tolmács magyaráz és kacag. Hítetlen fejrázás, egészen gyermeki csodálkozás lágyítja meg a szabályos vonásokat.

— Barbár, — morogja Dietnár...

Fejjel nő meg hirtelen a pogány, egy haragos tekintet, egy fejedelmi

Díszes ágypárna

(ERMA terve)

kézmozdulat és meglapulva
oson tova Dietmár.

3.

Ilyen vendégek sohase ültek még Egbert városbíró asztalánál. Bár tagadhatatlan szépen néztek ki farkas- vagy medvebőr kacagányaikban ezek a vadak, de közönyös nyugalmuk igen bosszantotta a városbíró. Friedét azonban önmaga előtt is érthetetlen nyugalom szállta meg... Nem, ezek a »vadak« nem bántják őt és övét... Vezérük igazán fejedelmi alak. És a többiek is, öntudatos viselkedésük sehogysen talált vérszomjas hírűhöz. Igazán csak akkor ámult el, mikor a vérszínű velencei kelyhet felemelte:

— Ez ott készült, ahol vizre építik a házakat.

— Kérdezd meg, tolmács, honnan tudja?

— Mikor lenn jártam a meleg nap hazájában, sok ilyen akadt a zsákmány között.

— Hát ott is voltál, uram?

— Igen és lejjebb is, ahol füstölnek a hegyek és hét halmon épült a világ legnagyobb városa.

— Kérdezd a nevét, tolmács!

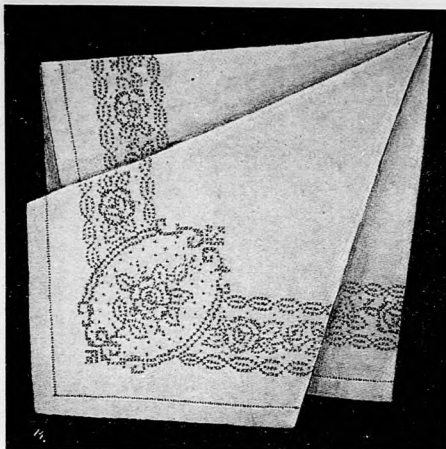
— Csát vagyok a Megyer törzsből. Árpád sátrában születtem.

4.

Az éjszaka nem jött álom Friede szemére. Szobája ablakán bederegett a tűz fénye és különös, vontatott dallam szállt fel hozzá. Kinyitotta ablakát. Látni akarta, mit csinálnak azok lenn a szabad ég alatt. Az udvar közepén kopjás sátor, a tűz körül megnyergelt lovak és mellettük kantárúkat még álmukban is fogva, a pogányok. Csak egy ül köztük s az énekel sohase nem hallott, szomorú dalokat s ha elhallgat, hogy felélessze a hamvadó paraszat, a város különböző pontjain égő tüzek mellől ugyanazok a bánatos nóták szarnyalnak feléje.

5.

Minden zavar nélkül mult el az éjszaka a freisingi polgárok legnagyobb csodálkozására. A végén még megtartják szavukat a »barbárok«, mely egy heti ellátásért és két véka ezüstért békét ígért Freising városának...

Keresztöltéses abrosz

(Wieg Testvérek terve)

Újabb kürtszó. És a visszaforduló lovasok százait...

Alkonyatkor vérrel borított lován belépett a városba Csát.

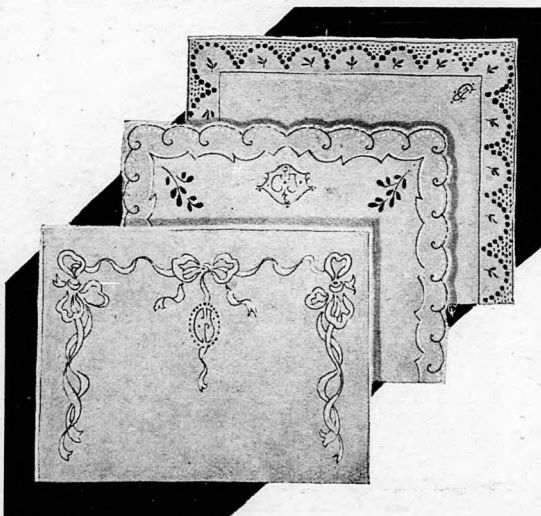
6.

Kis kamrájában a feszület előtt zokog Friede. Szűz Anyám, mely rossz szellem szállta meg? Míg a város visszafajzott lélegzettel leste a váltakozó harc kimenetelét és ezer jámbor fohász szállt Gebhárd győzelméért, miért dermesztette szívét a rémület, a magyarok futtára s miért újjongott megkönnyebbülten mikor Gebhárd zászlója a porba hullott? Ezen az éjen nem hallotta az idegen, forró melódiákat... Ájultan fektült szobája padlóján, mellette a véres korbács... És a mindent megértő és ezért mindent megbocsátó Krisztus arca lemosolygott rá a kintről beszűrődő tűz változó fényében...

7.

Reggel apja hangja az udvarba szólította Friedét.

— Nézd, Csát vállán a mély kardvágást. Úgy látszik, nem értenek a sebek kezeléséhez, csak a napra fekszenek velük, mint a beteg állatok. Kötözd be, gyermekem...

Hímzett ágypárnák

(ERMA terve)

Délben a város határában magas füstoszlop tört égnek, kürt tépte szét a déli csendet. És már vágatott is a lovascsapat a város kapuja felé...

Egy óra múlva, nem tudni honnan, elterjedt a hír, de az egész város tudta: Gebhárd püspök serege vonul a város megmentésére! Újabb óra és a magyar lovasok szétszórva, rendetlen futással menekülnek a város felé, nyomukban a diadalittas püspöki sereg. De mi ez? Kürt rivall. Nyílzápor süvít. És az üldözésbe szétomlott sorokban dül a pogány! Egekig hat a diadalordítás, fegyverzöreje, alig bírja seregét ismét összeszedni Gebhárd. Áll a harc. Lelkét vesztetten figyel a város. Most! Csát fehér lova megfordul, menekül. Győztünk! Győztünk!

nyílzápora veri le az üldözők

Friede fúrge ujjai készíti a tépést. Sebforrasztó-fű balzsamos nedvét csavarja a tisztára mosott sebbe. Fehér gyolcs pántokból készíti erős kötést... Bár fel sem emeli szemét, mégis érzi magán a vezér nézését... Tekintetere biborpirosra gyúl arca, válla, keble, szeme könnyes lesz. Hallja szíve vad lüktetését, ereiben száguldani kezd a vér, halántéka bomlottan ver, kezei remegnek... A kötést újra kell csinálni, túl laza...

— Friede? — idegenül, lágyan zeng fölötte — Friede?...

Súlyos kéz nehezedik fejére. Könnyeiben át találkozik szeme amannak sze-

mével... megbékélten, mire se gondolva simul az erős férfikarokba.

— Oly szép vagy, mint az ifjú Wotán! — ujjongja önfeledten csókjai között.

Csengő harang hívja szent misére Freising polgárait... Friede jajdul:

— Megváltó Istenem!

És üzött vadként menekül a szent egyház felé.

8.

A hétköznapi élet lassan visszatért a városka utcáiba. Legelőbb a gyermekek szoktak meg az idegen harcosokat. Csakúgy kergetőztek, mint eddig. Már harmadnap ott látta Friede kis öccsét Csát sátra előtt annak fegyvereivel játszadozva és mivel félön kerülte a vele való találkozást, kis padlásszobáján kihajolva hívta ebédre a gyermeket, de az kacagva rázta szőszke fejét... A pogány bácsi újat farag neki és megígérte, hogy megfogalattatja a fehér paripán...

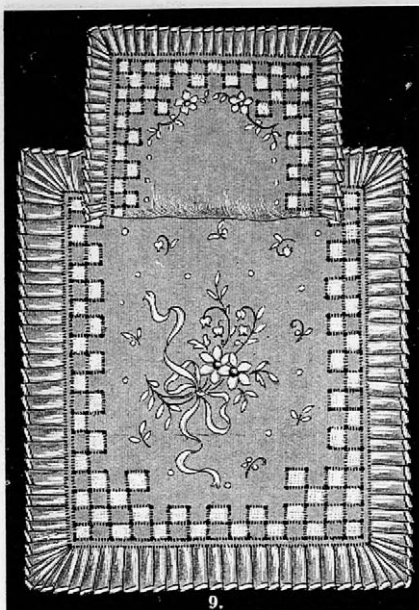
Gyorsan, eseménytelen peregetek le a hét többi napjai. A pogányok nem bántottak semmit és senkit. Meghallgatták páter Heribáld énekeit és nem egy kalmár jó vásárt csinált velük. Így érkezett el az utolsó reggel.

Egbert városbíró átadta a két véka ezüstöt és Csát riadót fuvatott. Apja parancsára Friede is lement a tágas udvarra a keservesen síró Haraldal. Csát búcsúzóul nyeregbe emelte a gyermeket, maga kantárszáron vezette lovát. A nagy Térén már sorban állt a sereg és Egbert bíró megkönnyebbült lélekkel szorította meg hivatlan vendége kezét. Égő szemek parancsa alatt, félig álomban engedte magát vezetni Friede... Idegen szavak sürgetőn zsongtak körötte és behunytt szemmel követte Csátot lépésről-lépésre... Most ráteszi kezét a fehér ló fényes hátára... Dietmár meglepett kiáltására eszmél magára... Kábultan néz körül... apja fehér arca... vőlegénye... sok bámész tekintet... Hirtelen felzokogva eltűnik a templom nyitott aajtán.

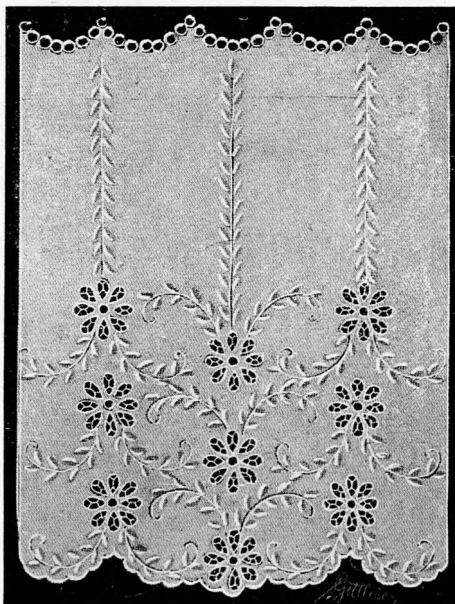
9.

Álmatlanul mered a hangtalan sötétségbe Friede. Keze ököibe szorul, ajka most is néma, mint a vallatás alatt. Óh, az apja és Dietmár! Hogy tudnak kínozni egy leányt! Megbotránkozott szóradatukat most is hallani véli. Mit tett? Mi volt közte és a barbárközött?

— Ti vagytok a barbárok, — mormogta Friede...

Gyermekkoosi takaró és párna (Wieg Testvérek terve)

Vitrász

(Gottlieb terve)

Holnap majd újra kezdik a kérést, fenyegetést: hogy kiűzik a városból, hogy levágtat hajjal kötözik a szegényoszlophoz... Hát mit vétett ő? Mit mondjon el? Azt az önfelédtséket? Nem és ezerszer nem! És nem is fenyíti meg magát, mint páter Heribáld parancsolta. Eddig minden éjjel félajúlra ostorozta testét, mikor az idegenek álmotrabló dalai eléje vetítették Csát alakját. De most nem! Hiába parancsolják! Nincs vétke.

Kitárja ablakát. Sötét az udvar, néma a város és komoran rajzolódk az égre a székesegyház kettős tornya...

— Máriám, mindnyájunk anyja, bűnös vagyok-e? Vagy Isten akarata ültette szívembe ezt a szerelmet? Felelj hát nekem, irgalmas Isten!

Fényesen hasítja át az égboltt egy hulló csillag és ahol lehullt a földre, ott is csillag égett vöröses, lobogó fényvel... Sok, sok, apró, biztató, hívó fény: gyere, hozd elsőnek közénk az Ur Igéjét, mert ez az Ő akarata...

10.

Az öreg lépcső minden csikorgására remegve figyelt fel Friede, de minden csendes maradt, csak Harald nyöszörgött álmában. Érezte tán, hogy sokat, mindent elveszít ezen az éjjel. Csikorogva fordul a kulcs a zárbán: Ne menj, Friede, szöke Friede, mit keresel a harcos törzsek között? Hogy kongnak a kihalt utcák! Háta mögött nem nyílik ki minden ablak? Nem riad fel a város? A kapuk torkából nem lép-e elő egy ismerős, hogy ujjal mutasson rá? Az eresz alól álmukban csipegnek a fecskék, nem Harald hangján szólnak hozzá: Maradj itt, Friede, szöke Friede.

A kapuórség kieresztette, hisz tudta a jelt és nem egy álhúhás kém osont ki már a távozó ellenség után.

Amikor becsukódott mögötte a kapu, felsóhajtott Friede és megremegett. Elvesztette hát örökre gyermekkorra békés városát? Fenyegetőn meredt le rá a kettős torony: »Hitehagyott!«

Megborzongott... Újra végighasította az eget egy hulló csillag és a patak csobogása a rét zizegő füvei azt suttogták: Ne félj Friede, szöke Friede a fekete harcosok között békés otthonra lelsz! Kitárt karokkal kezdett futni a dombors felé, hol egy magános lovas várakozó alakja rajzolódott fel a csillagos égre.

A BOSSZÚ

IRTA: C. VILLERON

Walter Herbert elővette a nap-
tárat:

— Mához három hétre Berlinben lesznek! Berlin! Berlin! Trude! Oh, édes, szerelmes kisleány! Trude... menyasszonyom! Az esküvőt is megtartjuk... Együtt látjuk viszont Afrikát! Egy félév múlva, ha az Isten is úgy akarja, megvált fogjuk bámulni az ablakból ezt a sivar partot... De miért nem ír? Igen, három hónappal ezelőtt írt utoljára... és... és mintha hidegebb lett volna a levele... Nem, nem volt hidegebb, a szavak olyanok voltak, mint máskor... de, de mégis... Igen, és a hálószoba kelet felé fog nézni, hogy az arcára süssön a felkelő nap... Igen, három hét múlva Berlinben leszek... Jó, hogy már be van pakolva minden... Nem, nem lehet Trudeval semmi baj! Ostobaság ilyesmire gondolni... Talán elvesztek a levelek... az afrikai posta megbízhatatlan... Ostobaság, karácsonyra megtartjuk az esküvőt... két tanu, nem kellene bámészkodók... de azért mégis írhatott volna! Holnap este hétkor... igen... pont hétkor indul a vonat...

Hat óra! Az autó előállt. Jim már hordta ki a csomagokat. A soffőr bekurblizta a motort... Walter még mindig mozdulatlanul állt az íróasztal előtt... Az arca halálsápadt... az ajka remeg... az ujjai lassú, vonagló mozdulatokkal gyűrrik a most érkezett levelet...

A levelet Trude anyja írta:
»... Ne haragudjék, kedves Herbert úr, de nekem mégis csak a leányom jövője a legfontosabb... Félek, hogy Afrika megárt az ő gyenge szervezetének... Fényes párti kínálkozott... Két hónappal ezelőtt volt az eljegyzése... Karácsonyra megtartjuk az esküvőt...«

— ... Karácsonyra megtartjuk az esküvőt... — az összegyűrt levél halk zize-néssel hullott a földre. Walter Herbert összeharapta az ajkát, kihúzta magát, talán egy fokkal még egyenesebbre, mint máskor szokta és megindult kifelé.

Egy óra múlva már röpitette a vonat a nyugati tengerpart felé.

Berlin! Berlin! És nem Trude! Nem szerelem! Nem boldogság! Hanem keserűség! Bosszúvágy! Álmatlan éjszakák! Könnytől nedves párna a feje alatt, dühében véresre harapott száj! Berlin ezt jelentette Walter számára.

Rövid pár nap múlva már tudta, hogy Trude vőlegényét Petrudicnak hívják, görög... gazdag ember, szórja a pénzt. Szeret mulatni, inni, táncolni, bolondul a szőke nőkért, a néger muzsikáért, mindenütt ott van, mindenki ismeri...

Találkozni akart vele. Látni akarta... Látni akarta Trudet a karjában... Napokon keresztül járta a mulatókat, az ótörái teákat, a bárókat... végre a Regina Palaceban...

Forró ritmust dübörgött a néger jazz. Mélabúsan sírt fel a saxofón. A párok a legdivatosabb táncban simulak össze... és ott... ott egy hamvaszőke fej... nagy szürke szempár... finom pikáns orr... csipkésen ívelt ajak... ezt az ajkát ő csókolta egyszer... karesú, formás termet... őhozzá is simul néhányszor tánc közben...

Most megfordultak... most a férfi néz feléje... olajbarna arc, festő ecsetjére kívánczó szabályos vonások, nedves, tüzes, fekete szem, összenőtt szemöldök...

Ezt az arcot ő látta valahol... Láttá! És nem felejtette el! Ezt az arcot nem lehet elfelejteni...!

Hirtelen fojtó lett a levegő. Az egyik néger felállt s valami ellenszenves melódiát dalolt vigyorgó pófával... a frakk mintha hirtelen szűk lett volna

vállban... és ott... ott az a szabályos olajbarna arc, a villogó fekete szemek, az összesített szemöldök...

Tamtamtamta... tamtamtamta... hihih... tamtamtamta... néger muzsika, tüzes néger muzsika... kannibál éhség rejlik a mélyén... tamtamtamta... ősi düh... bosszú... tamtamtamta... a vér lüktet az erekben... a muzsika tombol az idegekben... tamtamtamta...

Néhány lépés csak... két-három táncoló pár csodálkozva bámult utána... Nem fontos!... Tamtamtamta... mindjárt ott van mellette...

— Állj! — Az érces hang túlharogta a muzsikát... egy rövid tamtam és abbamaradt... A táncoló riadtan megálltak. A nők ijedten húzódtak közelebb táncosaikhoz... a szomszédos termekből is betódultak, hátrább senki sem tudta, mi történt... gyönyörű idegzetű nők sikoltottak... pedig még nem történt semmi, csak két férfi állt egymással szemközt. Az egyiknek vérzőrés volt az arca, a másiké halálsápadt... egy percig farkasszemet néztek, majd a görög elkapta a szemét, lesítozta... valami végigvonaglott az arcán.
— Vesd le a cipődet... azonnal vesd le a cipődet! — hallatszott komoly hangon Walter Herbert parancsa.

Az emberek egymásra néztek. Nevetni szerettek volna, de nem tudtak. A furcsa parancs itt a fényes, kivilágított bálteremben úgy hangzott, mint valami szörnyű, megszegezőítő ítélet.

— Vesd le a cipődet... utoljára mondom...

Újból egymásba mélyedt a két tekintet. Az egyik kemény volt, a másik meghunyászkodó, könyörgő, gyáva. A szép szabályos arc most szánalmasan hatott, a daliás ternet mintha szemelláthatólag összezsugorodott volna...

Egy percig feszült csend volt... a görög hátrált egy lépést, két lépést... Walter követte... és ekkor olyanvalami történt, amire még nem volt példa ragyogó bálteremben.

Achilles Petrudic... a dalia... a nők kedvence, hirtelen leült a ragyogó parkettra és kezdte levenni a cipőjét...

— Rendben van... most már mehetsz, — kiáltotta Walter. Felemelte a cipőt és mutatta a kijárat felé vezető utat.

A görög vont egyet a vállán és lehajtott fejjel, frakkban, ragyogó ingmellel

... de harisnyában... megindult kifelé.

Már az ajtónál állt, amikor megfogta a karját valaki. Egy nagyon szép szőke fiatal nő volt...

— A menyasszonya, — mondta a tömegben valaki. — Kitarat mellette...

Másnap az újságok külön kiadásában hozták a furcsa botrányt. Magasállású rendőrtisztek, híres pszichológusok nyilatkoztak, de a különös eset titkát nem tudta megfejteni senki...

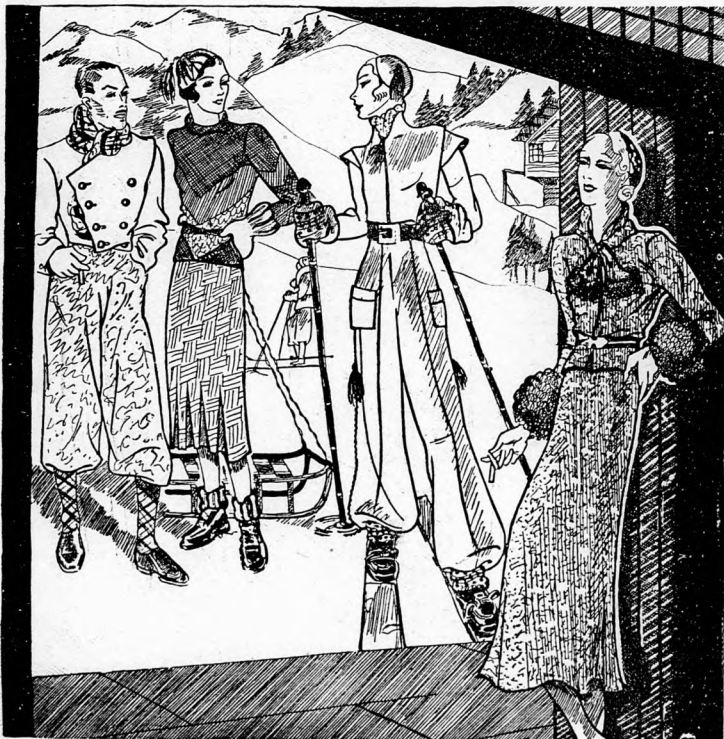
Kábultan rőtta az utcákat. Vitte magával a hóna alatt a furcsa zsákmányt.

Egy pár lakkcipő... Egy másik pár lakkcipő jutott róla az eszébe... egy párbaj, amelyben ő megölte az ellenfelet. Menekülnie kellett, ha nem akart rendőrkézzé kerülni. Ott hagyta a várost, a fényes állást, a szépen induló karriert... mindent. A zsebében még volt szerencsére valami pénz... Monte Carlóig elég volt... ott már csak szerencse kellett. Első időben nyert. Horribilis összegeket vágott zsebre... Hosszú esztendőig élhetett volna belőle... mégsem hagyta abba... most már a játék ördöge vitte... Aztán veszteni kezdett... veszített, veszített... A vége az lett, hogy a játékkaszinó igazgatósága váltott számára jegyet az olasz határig.

Egyszer csak ott találta magát az idegen olasz városban. Az aranyóráért adtak valamit, az inggombokért is. Pár napig eltengődött belőle valahogy. Első napokban még egy kisebb hotelben lakott. Tiszta kis étkezdében ebédelt és vacsorára is jutott néhány jó falat. Egy hét múlva már menedékhelyen húzta meg magát és száraz kenyérenél nem telt többre.

Egy ilyen menedékhelyen ismerkedett meg a Grecoval. Csinos görög fiú volt, mindenki ismerte... A Greco ott volt mindenütt, ahol nem egészen egyenes uton pénz lehetett keresni. Úgyes, leleményes fiú volt, sokan gyűlölték, mert még a legjobb cimboráit is becsapta... de azért kedvébe jártak, mert a görögről soha sem lehetett tudni, vajjon nem csinál-e egyszer valami nagy fogást, akkor pedig nem árt vele jóban lenni...

Egy szép napon eltűnt a görög a menedékhelyről. Napokig híret sem hallották. Egy öreg, felszemű koldus mesélte csupán, hogy autón látta egy szép hölgyvel... de erre a mende-

mondára nem sokat lehetett adni, hiszen egyesek szerint a félszemű koldus már mindkét szemére vak volt és Isten tudja, milyen okból állította makacsul, hogy ő bizony az egyik szemére nagyon jól lát.

Kínzó éhség hajtotta munka után. Olyan gyöngye volt, hogy minden tíz lépésnél meg kellett állnia... és még semmi kilátás! Próbált koldulni... Odaállt az utcasorokba... a ruháját még kifogástalanul jó volt, lakcipője fénylett... az emberek szemébe nevette az elegáns koldusnak...

— Na, hogy megy a bót? — szólította meg valaki. A Greco volt. Alig ismert rá, annyira lerongyolódott. A cipője talpa különvált a felsőrésztől, vastag spárgával tartotta csak össze.

Most már ketten ténferegték a városban. A görög nagyon levert volt, nyilván rosszul mehetett a sora, kedvetlen, bosszús volt. Már nem járt olyan helykén, mint szokott, csetlett-botlott a rongyos cipőben...

A szemét pedig le nem tudta venni a társa jólszabott, fényes lakk-cipőjéről.

— Te német... add nekem a cipődet.
— Megbolondultál?

— Ide kell adnod... nem kell sokáig... visszaadnám, de ígértek egy igen jó állást... illetve nem is állás, hanem valami jó bót... aztán persze egy kis fellépés is kell hozzá... így szóba sem állnak velem... Add ide... nem bánod meg, komám!

— Nem adom!

Nagyon forró volt az éjszaka... Be sem mentek a menházba, ott aludtak a sétatéren, bokrok alatt.

Meleg volt... a ruha szorított, a cipő égített... levegtőztek.

Fényes nappal volt, amikor Walter felébredt. Arra ébredt, hogy a lábát süti a nap... süti a nap... és a cipő... a cipő nincs sehol...

Jól szabott ruha És mezt-láb!... Egész nap ott kuporgott a bokrok alatt. Túrelmetlenül várta az estét, bízott benne, hogy a Greco visszahozza a cipőt.

Másnapra sem hozta haza... éhes volt... nem bírta ki tovább... Vad elkeseredés szorította össze a szívét... már enni sem akart, csak cipő után vágyott, egy pár cipő után, amely számára ebben a pillanatban a jobb élet reményét jelentette. A csupasz láb a koldus-sors volt...

Cipőt szerezni minden áron... és követ rakott a zsebébe.

Egyszer csak nevetést hall. Összerezen... felkapja a követ és dühösen elhajítja... a kő

magas ívben repül el a nevető öregúr feje fölött. Az öregúr még mindig nevet... úgy nevet, hogy az oldalát fogja, úgy nevet, hogy a könnyei kicsordulnak...

— Nahát... nahát ilyet! Ilyet se láttam még!

Maga sem tudta hogan, de pár perc múlva már maga Walter is nevetett. Együtt nevettek. Az öregúr öt nevette, ő meg az öregurat... meg önmagát... a jó ruháját és a csupasz lábát, amelyen meglátszott, hogy nem koldusláb... fehér, még mindig ápolt, nincs törés, seb, karcolás rajta...

— De... de barátom... kedves barátom... hát mi történt magával? — szólalt meg az öregúr.

Walter nehezen kezdett beszélni, de aztán belejött és elmesélt mindent. Az öregúr intett, hogy bújjon el a bokorban és elment. Pár perc múlva csomaggal tért vissza. Egy pár vadonatúj cipő volt benne. Szoritotta Walter lábát, de cipő volt. Cipő!... A jobb sors... az élet jelképe!

Egy névjegyet, meg pénzt is dugott a kezébe az öregúr... meghagyta, hogy másnap keresse fel Waltert.

Előkelő, befolyásos úr volt... harmadnap már dolgozott Walter. Újra jóra fordult a sorsa, meg tudott élni. Néhány hónap múlva kapta az afrikai vállalat ajánlatát. Gondolkodás nélkül vágott neki az ismeretlennek!...

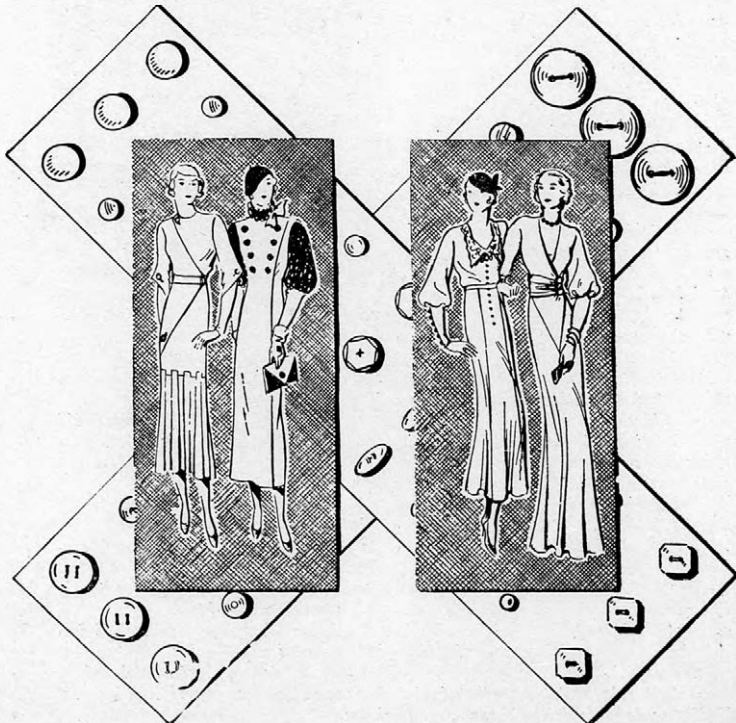
Ez sok esztendővel ezelőtt történt. Sokat küzdött azóta. A küzdelemnek meg is volt az eredménye. Jól élt, gondtalan volt. Minden harmadik évben szabadságot kapott, hazajöhett Berlinbe... Új emberek, új események jöttek az életébe... A görög évek óta nem jutott eszébe... És most... most újra megjelent az életében... megjelent, hogy elvegye tőle... elvegye, ami a legértékesebb a számára... Haha, milyen furcsa is az élet! Akkor egy pár hibátlan cipő jelentette számára az életet... ma egy leánynak a szerelme... Az egyik nélkül akkor nem boldogulhatott, a másik nélkül most nem lehet boldog...

Körülnézett. A szállodai szobában találta magát... a padlón ott hevert a vetélytárs ragyogó, jószebású lakcipője...

Halkan, nesztelenül kinyílt a szoba ajtaja... Walter megremegett, az ujjai göröcsösen kapaszkodtak az ablakdeszkába:

Trude jött... átlépett a cipőn és feléje tárta a karját...

Fordította: K. Lányi Piroksa

MIG A JAZZ SZÓL...

(Szín: az előkelő hotel tánchelyisége. Pazar berendezés, ragyogó kivilágítás, tánc fölében vörös és kék fényhatások. Harsány jazz, közben egy-egy szólb' énekszám. Az üvegeltőhöz hármásával-negyesselé lujtblatonok tapadnak, amelyek egy kis jakarikához vannak kötözve, a jakarika két méter magasságban kering az asztalok fölött s aki úgy hajítja fel a színes szerpentint, hogy beletalál, valami kedves ajándékot kap. Szmokings és fekete zakkos urak, estélyi ruhás hölgyek az asztaloknál. Éjjel tízenegy óra. Az újabb vendégek most érkeznek színházból, hangversenyről. A terem egyik sarkában kéttépcsős dobogón négytagú társaság ül: egy budapesti ügyvéd a feleségével, a feleség barátjával és egy vidéken élő földbirtokos. Túlannak már a vacsorán. A földbirtokos szivarra gyújt és az ügyvéd-nél beszélget.)

— Nagyságos asszony, itt mindenkit ismer, úgy-e? ...

— Hát nem mondom... Elég gyakran járnak ide és a közönség nem nagyon változik. Abból a néhány száz emberből kerül ki...

— Tudom, tudom... akik még mindig bírják. Például ott a harmadik asztalnál... igen... ott balra... amellet a húsoszájú, püffedt képű férj mellett...

— Az a fekete szorzsot a brilliáns klipszszel?... Férj és feleség.

— Mindjárt gondoltam. Félóra óta figyelem őket s egyetlen szót se váltanak egymással.

— Ezek nem is váltanak. Ezek válnak.

— Válnak?... És akkor nyilvános helyen mutatkoznak?

— Igen. Az asszony ugyanis óriási tartásdíjat követel. A férj, aki egyébként rosszul áll anyagilag, ezért hurcolja magát, nehogy azt higgyék a hitelezői, mintha nem tudna eleget tenni a követelésének. Szóval ez csak afféletüntetés, miközben a hitelezők pénzének eltüntetése vágnak folyik.

— És kinek a hibájából válnak?

— A férj hibájából. Azt hitte szegény, mikor elvette a nőt, hogy nagy hozományra van.

— A törvény szerint ez nem tudható be a férj hibájának...

— Hát a számítási hiba — az kis-kutyja?

— Én azt hiszem, más ok is kell, hogy itt legyen. Nézze csak meg jobban azt az asszonyt... Hát hiszen az ura se valami Adonisz, de a nő maga nemében határozottan csúnyább.

— Attól még együtt maradhatnak. Tudja, nyolcszobás lakásuk van... na

és egy ilyen lakásban nem muszáj, hogy találkozzanak.

— Remek... Ezt megjegyzem. Parancsol egy cigarettát?

— Köszönöm. Már elég volt... Nini, most jömelek a föltanácósok... nem érzi?... Egészen friss rajtuk a máz... frissen mázolta... Ha kicsit megkaparja az ember, csak úgy árad a nyersbőr szaga. A méltóságos úr ugyanis nyersbőrökkel kereskedik...

— Ami szerintem nagyon tisztes foglalkozás...

— Ezt én se vonom kétségbe, de nem

Gobelinkép

(Wieg Testvérek terve)

szerelem, ha a férj szakmája kiülközik a feleségén.

— Mért?... Talán nyers a modora?... Vagy azt akarja mondani, hogy nem fér a nyersbőrre?...

— Körülbelül. Az a fiatalember, aki velük jött, állítólag a cég jobbkeze. De én azt hiszem, hogy inkább a méltóságos asszony balkeze.

— Hja, ne tudja a jobb, mit csinál a bal.

— Fogadok, hogy francia pezsgőt rendelnek. És holnap megint fölmevő a nyersbőr ára. Mások az élő medve bőrére isznak, ezek a már lenyúzott bőrré.

— Látszik, hogy redős emberek. Közlebről ismeri az asszonyt?

— Nem, de egy barátomtól tudom, hogy ez a nő egyszer még a hiteért fog meghalni.

— Ne mondja!... Olyan jámbor?

— Azt nem tudom... Ellenben negyvenes lába van és az a hite, hogy a harmincnyolcas cipő jó neki.

— Pokoli... Ezt magammal viszem.

— A méltóságos asszonyt?

— Isten ments!... Az ötletet.

— Hogy tetszik magának az az arany-zókére vagy inkább pletinára festett nő, ott a túlsó sarokban... abban a fekete ribouldingban... Nem látja? Fehér ve-lour sifjónkabát van rajta.

— Csinos, de mintha még erősen benne volna a nagymama-korban.

— Na, na... Nem szabad olyan rosszminátunk lenni. Vegve tudomásul, hogy még csak most várja az első unokáját. Ott ül mellette a férje. Most mellette ül, de volt idő, amikor másutt állt. Csak arra vagyok kíváncsi, benne volt-e az üteletben, hogy a föltételes szabadságát túlnyomóan tánclokálban kell eltölteni.

— És az a fiatal pár az asztaluknál?...

— Valami rokonuk. Furcsa két házaspár ez! A fiatalasszony folyton panaszkodik, hogy a férje mindig beteg, az idősebb férj meg azért panaszkodik, mert a felesége mindig egészséges.

— Hahaha!... És mondja, nagyságos asszony, ki az a hölgy melletük, tőlünk jobbra... rézsaszín virággirland van a ruháján...

— Oh, az egy nagyon finomlelkű nő! Nemrég beszéltem vele. Azzal dicsekedett, hogy közte és a férje közt sohasincs nézeteltérés. Ha nekem van igazam, — mondta, — azt a férjemen rögtön belátja. És ha a férjének van igazam? — kérdeztem. Az nem fordul elő, — felelt anyagi arccal. Van egy rendkívül hajkos tízéves fiacskája, aki nagyon rosszul tanul.

De azért mégis a papája bukott meg.

— Hogy érti ezt?...

— Csöbbe jutott. Itt heveri ki a húszszázalékos kénysergegyezés fíradalmait.

— Na, most már nagyjában ismerem a díszes vendégkoszorút. Ezért ugyan érdemes volt kimozdulni a gazdaságból, kétszáz kilométert utazni, frakkot húzni...

— Furcsa! Úgy látszik, maga sokkal rosszabbra volt elkészítve.

— De nagyságos asszony!...

— Sose tiltakozzon. Maguk ott a vidéken nyugún át hiszik, hogy mindenféle sejtetés, kérés, hitvány emberek járnak ilyen helyre. Most legalább meggyőztem róla, hogy a finom úritársaság ad itt találkozót.

— Fogadja hálás kézcsofomat a szíves felvilágosításért

(A jazz vad rumbát intonál...)

Amit az orvos mond

Irta: Dr. Müller Vilmos kir. tanácsos

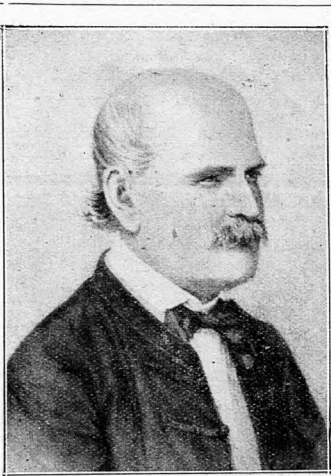
Kedves Asszonyom, — ne nehezteljen kérem reám, hogy arra kérem: hagyjon abba egy pillanatra minden munkát, vegye magára a télikabátját és siessen el egy virágüzletbe, válogassa ki ott a legillatosabb virágokat, fonja csokorba és helyezze el azokat egy szoborra, amelynek talapzatán az áll, aki most 115 év előtt született meg és akinek nemcsak Ön, hanem minden Anya az életét és a gyermekei életét köszönheti. Pedig valamikor ennek a szobornak a Halhatatlanja a világ legüldözöttebb vadja volt, valamikor tudományos szentségtörés volt a nevét kiejteni és összeroppanva testben és lélekben, a tébolyda kegyetlen vásárcsai között lehelte ki fensőséges szellemét. És most, kedves Asszonyom, esküszik reá az egész világ orvostudományára és nincs a földkerekségen egyetlen egyetem, amelynek díszhelyén ne az ő ércszobra ékeskednék. És hogy kedves az otthon, meghitt minden háznak békéje, hogy körülöttünk ott csapong gyermekeinknek drága nevetése, azt mind neki, egysesgyedül csak neki köszönhetjük.

Dehát honnan is jött és milyen töviskoszorús glórián ment keresztül ez a mártír?

Budán, valahol az Isten háta mögött volt, vagy százaitenöt évvel ezelőtt, egy kis földbe vajt házikó. Egy kis szatócsboltos lakott benne sokszámú gyermekével együtt, akik közül édesanyja talán a legjobban a kis Ignácot szerette, mert ő hozta a legnagyobb kínok között a világra, úgyhogy majdnem az életével fizetett érte. Ott lábatlankodott a mi kis Ignácunk a boltban és segítette édesapjának kiszolgálni a vevőket, ha néha nagyritkán egy-egy betévedt a szomszédok közül. A többi gyerekeit a jó öreg szatócs valamiféle mesterségre fogta, de a kis Ignác olyan soványka volt, hogy hűséges feleségével való megtárgyalás után, arra határozta el magát, hogy ezt «kiiskoláztatja».

Igen ám, de ehhez sok pénz és még több kitartás kellett. Csupa eggyessel végzte el a kis Ignác az elemi iskolát. Hogy gimnáziumba járása, arról bizony le kellett mondani. De az isteni rendeltetés mást akart! Amikor eljött a beiratkozá-

sok napja, megjelent a jó öreg szatócsboltosnál a budai plébános, aki nem győzte csodálni a kis Ignác szorgalmát és éles esztét és amikor meghallotta, hogy nem tudja tovább iskoláztatni szegénysorsban levő szülei, hát magára vállalta a gyerek tanításának költségeit. Így jutott a mi Ig-

Dr. Semmelweis Ignác az anyák megmentője

nácunk a gimnáziumba, amelynek mindvégig a legjelesebb tanulója lett. És amikor választani kellett, hogy milyen pályára lépjen, az orvost választotta, mert a jólelkű plébános elmondotta neki, hogy az ő születése majdnem az édesanyja életébe került és hogy ő hálából a jó Isten iránt, olyan pályára kell hogy lépjen, amelyen enyhítheti a mások szenvedését. Így lett belőle orvos. Amint emlékirataiban később elmondja, mindig az édesanyja képe lebegett a szemei előtt és állandóan arra gondolt, mi lett volna belőle, ha édesanyja nélkül kellett volna felnőnie! Ezért arra

határozta el magát, hogy egész testével és lelkével odaáll az ellő a szörnyű járvány elé, amelynek millió és millió anya esett akkortájt az egész világon áldozatul és amelynek gyermekágyi láza nevé. Dehát mit tehetett ő ez ellen a szörnyű betegség ellen, amelynek leközdésére a világ minden tudós orvosa eredménytelenül vállalkozott.

Úgy jött ez a borzalmas járvány, mint a szélvész és nem kímélte a kolduskunyhóban vajdó nincsetleneket épen úgy, mint ahogyan kegyetlenül legyilkolta a márványpaloták selyempárnáin pihegő királynőket is. És a mi Ignácunk nem lát és nem hall mást, csak a borzalmas jajokat, a gyermeküket váró anyáknak összekulcsolt kezeit, az Égbe küldött fohászokat: »Add Uram Isten, hogy egészségesen világra hozhassam ártatlan kis magzatodat!«

De sehol semmi támpont! Sehol egyetlen fényásv, amely ebbe a szörnyűségnek katasztrófába belevilágítana! Pedig már Bécsbe vitte a sorsa, segédorvosa lett a bécsi szülészeti kórháznak, amelyben azonban olyan rettenetesen szedi áldozatait a gyermekágyi láz, hogy kegyetlen becuktatni a szülőosztályt, mert minden anya, aki oda beteszi a lábát, a halál martaléka lesz!

De egyszerre csak egy borzalmas emberáldozat a titkok kulcsát adja a kezébe: a bécsi egyetlennek bontcan tanárát, Kolletschka professzort, boncolás közben egy orvostanhallgató véletlenül megkarcolja a hullaboncoló késével. A professzor eleinte oda se néz a kis »ártatlan« karcolásnak, de már estére megdagad a keze, a karja és reggelre iszonyú kínok között — meghalt. A mi Ignácunk lelkébe ebben a percben ültette el az isteni Gondviselés a megismerés látnoki szellemét! Hát tulajdonképpen miben halt meg a szerencsétlen Kolletschka professzor? Hulláját felboncolják és a kis segédorvos leg-

nagyobb csodálkozására, a halál oka ugyanaz, mint az ezerszámra gyermekágyi lázban elhalt szülőnőknél: hullamérgezés! Dehát miképen kerül a hullamérég, — fúzi most tovább kínzó gondolatait, — a szülőnőbbe? És nem kellett neki soká gondolkoznia, már rá is jött a borzasztó titokra : a kórház szülőosztályára kerülő szerencsétlenek az oda tanulni járó orvosnövendékek szokták megvizsgálni, aki az egy emelettel lejjebb levő bonctani intézetből jöttek le és akik, — bármennyire is megmosták a boncolások után kezeiket, — de körmük alatt még mindig maradt elég hullamérég ahhoz, hogy bevigyék azt a szülőnők belső szerveibe és ott hullamérgezést váltssanak ki és ezáltal a biztos halált!

Es ettől a pillanattól fogva, a szentek fanatizmusával kezdte a mi kis segédorvosunk követelni azt, hogy aki szülőnőhöz nyul, az előbb mossa meg a kezét alaposan egy kis klórívízben, hogy az kellőképen dezinficiálva legyen és arra a szülőnőre nézve ne rejthessen többé veszélyt magába. És ettől a pillanattól kezdve kezdődik az ő kálváriája! Mert bár az ő osztályán ezután az egyszerű klórívizes kézmosás után majdnem teljesen megszűnt a gyermekágyi láz, de senki se akart neki hitelt adni, mindenütt jó nagyot nevettek rajta és kigúnyolták, hogy ő, a kis névtelen segédorvos, van olyan bátor és azt hiszi, hogy egy ilyen kézmosással lehet azt a rettenetes járványt leküzdeni, ami ellen a világ legnagyobb orvostudósai hiába küzdöttek. De a mi kis segédorvosunk nem egykönnyen hagyta magát legyűrni : a tények megdönthetetlen bizonyítékait tárta a világ elé, egészségétől duzzadó anyák és pufóképű kis gyermekek hagyták el az ő osztályát. De mindhiába! A hatalmasok, a nagynevétek elleni harcban végre is összeroppan. Aránylag fiatalon, negyvenhét éves korában elborult az elméje, amelyben megfogott a világ legszebb gondolata : az Anyák megváltása!...

Minékünk magyaroknak külön büszkeségünk, hogy magyar volt, magyar-

nak született és mindvégig is annak vallotta magát. Német volt a neve és most már, hogy halhatatlan lelke kiszállt a test zárkájából és bevilágítja az egész világot, minden nemzet szeretné a maga dicsőségére elkünyyelni. De legelőször mi öleltük a keblünkre, mi állítottuk fel az ércszobrát, mi ismertük fel tanításait, magyar anyák ezrei

és ezrei áldották soha el nem múlt emlékét. És most, kedves Asszonyom, amikor szíjjelektink kis szobácskájában, lehajol a bölcshöz, hogy anyai csókjával érintse drága vérenek új hajtását, jöjjön velem és hozza el a virágjait Semmelweis Ignác szobrához, aki zseniális felfedezésével megmentette az Ön, az én és mindnyájunk édesanyjának életét...

Muzsikáló, verekedő és sétáló halak

Aristoteles, görög filozófus, aki a Kr. e. 4. évszázadban élt, saját tanulmányai alapján 115-féle halfajtáról tesz említést. *Plinius*, római tudós, 500 évvel később, már 176-félét ismer, de azt hiszi, hogy az ő tudománya a tenger lakóinak teljes átlátvilágát feleleli. Ma már körülbelül 20.000-féle halat különböztetünk meg. Közülük 8000 a világ halban leginkább bővelkedő folyamában, a Nilusban található, de átlagban minden évben 100 új halfajtát fedez fel a tudomány.

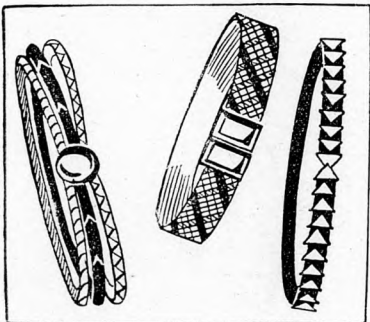
Különös meglepetésben részesül az utazó, ha holdas éjszakákon *Ceylon* szigetén, a part bizonyos részei mellett evez el csónakjával. Az ember szinte nem akar hinni a füleinek, olyan csodálatos finomságú hangokat hall a tenger mélyéből, mintha titokzatos harfát pengetnének a tündérek ujjai. A legkülönbözőbb magasságú és mélységű hangok valóságos koncertje zeng. A bennszülöttek »muzsikáló halak«-nak nevezik ezeket a tengeri állatokat.

Nem minden halfajta — néma, mint ahogy a közhit tartja róluk. A trópusi tengerek úgynevezett »nyálka-hala« például a veszély pillanatában valósággal felkiált. A »fészek-hal« viszont kicsinyeinek igazi altató-dalt duruzsol és dalol. A »fűrészes sügér« egyhangú bum-bum-ja órákhozott hallatszik a csöndes éjszakában, az »ágyúhal« lövésszerű üvöltése pedig nagyon sok tengerészt ijesztett már meg. A délamerikai Caldera mellett található »pikelyes hal« állandóan ugyanazt a négy hangot muzsikálja és a Déli-tengerben olyan halfajta is él, amelynek a harci kűrthöz hasonló rivalgása pár száz méter messzire is elhallatszik.

Az is érdekes, hogy nem csupán bika- és kakasviadal van, hanem bizonyos halak is üzik az efféle lovagi

turnát. A száiami tengerben élő »csira-hal« például nagyon kelendő a versenyfutást, illetve úszást. Különös, hogy csupán a hím és a nőstény áll ki versenyezni, de az egyenműek nem. Ezzel szemben vízszint ugyanennek a halfajtának hímjei — valószínűleg a nöstényért — valósággal megvívznak egymással.

Az újabb természettudományi megállapítások azt is megdöntötték, hogy a halak csupán a vízben tudnak élni. Az egyiptomi »futó-hal« például egész kirándulásokat, néha 5 kilométer utat is tesz meg a szárazon és csak, ha már megszáradt, veti bele magát újra a Nilus vizébe. A Keleti-tenger »iszap-hala« ráadásul még a bokrokra és a kisebb fákra is fel szokott mászni.

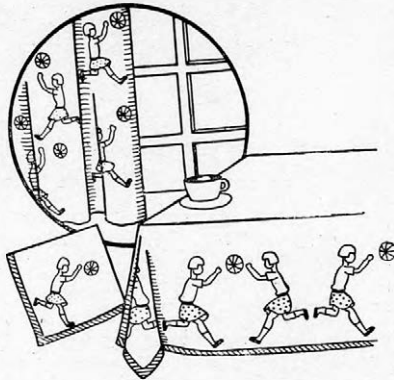

Kis érdekességek a nagyvilágban

EZ IS CSAK AMERIKÁBAN törté-
hett meg. Texas államnak egyik váro-
sában, El Paso-ban, a legolvasottabb nap-
lap társadalmi rovatát egy százszaalékos
nögyülőlőre bízta a kiadó. Az élestoplú
író nap-nap után olyan hangon írt a nő-
ről, amire még Texasban sem volt példa,
ahol pedig éppenséggel nem fekézik ma-
gukat az emberek a durvaságig öszinte
véleményük kimondásában. Az ügyek-
nek revolverrel és boxerrel való elinté-
zése olyan természetes valami ott, mint
minálunk a helyreigazító nyilatkozat vagy
a sajtópör. Az el-pasoi nők eleinte
tréfára vették a nögyülőlő Tom Smith
kifakadásait és mosolyogva túrték,
hogy kigyót-békát kiáltson rájuk.
Egy nap azonban megtelt a pohár.
Mister Smith azt állította lapjában
a város hölgyeiről, hogy képtelenek
egyfolytában tíz óra hosszát hallgatni,
bridzselni pedig egyáltalán nem is tud-
nának, ha közben folyton nem be-
szólnának. Mit szólnak hozzá, hö-
lgyeim? El Paso száz és százezer
asszonya-leánya, az író valamennyi
támadása közül ezt minősítette a leg-
súlyosabbnak. Mintha bizony szé-
les é világban akadna férfi, aki — ha-
csak nem tartozik a hallgató barátok
rendjéhez — tíz óra hosszát néma
tudna maradni, föltéve persze, hogy
társaságban él. És mégis ez az aránylag
ártatlan csipkelődés állította csatasorba
El Paso szépeit, akik nem elégedtek meg
a tiltakozással, hanem csendben meg-
szervezkedve hatalmas tüntetést készí-
tettek elő. Mégpedig a szó teljes értelmé-
ben néma tüntetést. Abban az utcában,
ahol a nőellenes újság háza áll, egész nap
ezrével és ezrével vonultak fel a nők,
anélkül, hogy egyetlen szó is elhangzott
volna a tömött sorokban. Mikor a de-
monstrálók száma több mint tízezerre
szaporodott és a széles avenue forgalma

teljesen megbénult, rendőrszakaszok je-
lentek meg és oszlásra szólították fel a
hölgyeket. S tulajdonképpen most történt
a csoda: a tüntetők egyetlen megjegyzés
nélkül, síri csendben vonultak el, alapos
leckét adva a férfiaknak a hatóság íránt
való szótalan engedelmességéből. De még
ezzel az erkölcsi győzelemmel sem eléged-
tek meg. Az újságház előtt az aszfalton
négy kis asztalt állítottak fel és négyesé-
vel helyet foglaltak. A következő pilla-
natban előkerült a kártya és megkezdő-
dött a bridzs. Csakhamar ezer meg ezer

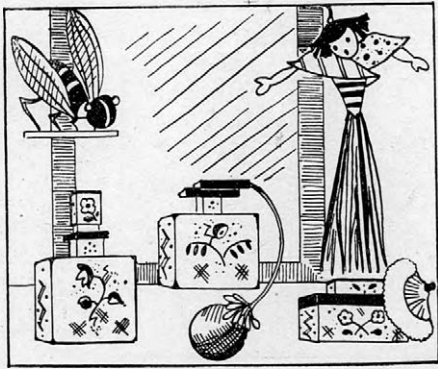
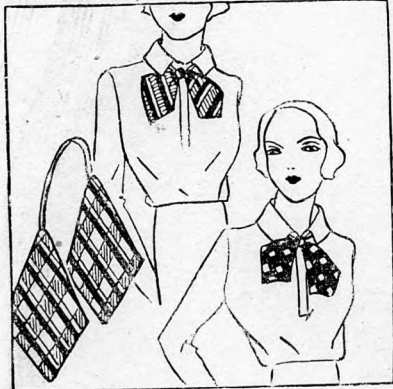
mettek el. Szerencsésen kimentett vagyón-
nából nemcsak a holttest bebalzsamozá-
sára és a »Pére-Lachaise« legdíszesebb
helyén épült kriptára futotta, hanem egy
fantasztikus alapítványra is, amely úgy
szól, hogy aki egy esztendőn keresztül
szakadatlanul ott tartózkodik a koporsója
mellett, egymillió frankot kap a hya-
tékot kezelő banktól. Demidov hercegnő
többször hangoztatta életében, hogy ő
nem is annyira az elmúlástól, mint in-
kább a magánytól fél. »Sohasem szeret-
tem az egyedüllétet, — mondta, — min-
dig a társaság volt az elemem és nyu-
godtan halok meg, ha tudom,
hogy legalább egy élő lény ott van
körülöttem«. Mióta a sajtóságos
»temetői állás« híre nyilvánosságra
jutott, a Pére-Lachaise temető gond-
nokságát a világ minden tájáról ostro-
mollják ajánlatokkal vállalkozó kedvű
emberek, akik teljes egy esztendőnt
hajlandók a hercegnő kriptájában
tölteni. Megjegyzendő: a kriptá úgy
van megépítve, hogy egy ember szá-
mára megfelelő lakóhelyül szolgál.
Akadt a jelentkezők közt egy nyolc-
vanéves agastyán, egy tizenhat és a jó-
zan emberi értelemben ütközönek nyilván-
nított és nem engedte meg, hogy a hol-
tak birodalmában önző spekulációból
lakást rendezzenek be élő ember számára.
A dúsgazdag hercegnő így hát egyedül
marad a kriptában s bizonyára époly
boldogan alussza örök álmát az üve-
koporsóban, mint annyi millió és millió
az egyszerű hat s'ál deszka között...

kíváncsi állta körül az asztalokat. Hal-
kan, szinte suttogva mondták be a partne-
rek a »három pikket«, meg a »négy
körte«, játék közben pedig egyetlen szó
sem hangzott el. Teljes két óráig játszo-
tak így a hölgyek, akiket végül viharos
ovációkban részesített a közönség. Más-
nap egész El Paso izgatottan kereste a
nögyülőlő Tom Smith cikkét. Ehelyett
azonban csak a lapkiadónak egy kurta
bejelentését találták, amely így szólt:
»El Paso hölgyei bebizonyították, hogy
hallgatásból az egész női nemnek leckét
adhatnak. Kívánatos,

hogy a férfiak is ta-
nuljanak tőlük. Ma-
gunk akarunk előljárni
a jó példával s ezért
Tom Smith urat a mai
napon elhallgattattuk.
Tom Smith úr már el
is utazott El Pasóból.«
A gyors párfordulás
után tömegesen fizet-
tek elő a hallgatag nők
a nögyülőlőből alapo-
san kikúrált újságra.

DEMIDOV OROSZ
HERCEGNŐT Párizs-
ban érte utól a halál
és végrendelete szerint
üvegkoporsóban te-

**GYÖRGY
LÁSZLÓ**

A japán és a kínai nő

Az újságok a minap adták hírül, hogy egy új törvény szerint Japánban a tizenkét éven aluli leánygyermek nem lehet férjhez adni.

Azok közül, akik ezt az alig pársoros híreस्कét olvasták, valószínűleg nagyon kevesen tudják, hogy az új törvény életét a nemrégiben megindult japán feminista mozgalomnak köszönheti. A mozgalom az utóbbi időben rohamosan hódított tért az eddig jóformán dolgozó páriádó, vagy selyembe bújtatott közönséges árucikké lealacsonyított japán leányok és asszonyok között. Ezt a párszót, hogy »selyembe bújtatott árucikk«, nagyon komolyan kell venni, mert a japán nők helyzete egyáltalán nem hasonlít a Puccini-féle Pillangó kisasszony romantikájához. A felkelő nap színes országában még ma, 1933-ban is, a nők élete jóformán rabság és szenvedés kicsiny gyermekkoruktól kezdve.

Ha egy japán családnak leánygyermek születik, ez szegény és az úgynevezett »ki-nga-shi«-kre, azaz örömcsengetyűkre, — amelyek minden japán ház tornácán ott csilingelnek a legkisebb szélfúvásra is, — fehér fátyletarabkákat aggatnak a gyász jeléül.

Már most, ha a szegény családi »szégyen«-életben marad, öt-hat éve korában igyekeznek vőlegényt találni neki. Amíg Indiában a vőlegény is gyermek, addig náluk a szülők felnőt, 20—25 éves fiatalembereket keresnek erre a célra. Eljegyzés után három év múlva történik meg az esküvő, így nem ritkák a harmincéves férjek és a kilencéves feleségek sem.

Abban az esetben, ha nem sikerül megfelelő vőlegényt találni, minden évben cseresznyevirágnyláskor van a legfőbb japán nemzeti ünnep és az itt megtartott »asszonyvásáron« a felcio-

mázott, kijestett gyermekeket a nyilvánosság szeme előtt a legtöbbet ígérőnek eladják.

Mint asszony aztán teljesen ki van szolgáltatva férje, azaz ura és parancsolója szeszélyének s nincsen a menyeyei birodalom területén fórum, ahol panaszai meghallgatásra találhatnak. Ha egy férj agyonveri a feleségét és a bíróság előtt azzal érvel, hogy az asszony nem engedelmeskedett neki, akkor felmentik.

Természetesen nem mindenütt van ez így. A leányvásárok manapság leg-

inkább az alsóbb néposztályok rendezik. A jobb, Európát járt és kulturált japán családok ma már szembeszállnak a leánygyermekre vonatkozó, régen elavult erkölcsi törvényekkel. Így asszonyaik élete is megváltozott.

A feminizmust hat évvel ezelőtt pár amerikai hölgy kezdte eredményesebben hirdetni náluk. Az elvetet his mag a jó talajban olyan szépen gyümölcsözött, hogy ma a F. W. A., azaz Feminist Women Association tokiói csoportja egymaga 15.000 tagot számlál. Amint az új törvény is mutatja, hangjuknak súlya van és így joggal remélhetik, hogy elérik nagy céljukat: a japán asszony teljes felszabadítását az évezredek rabságától.

Japán Kinától nemcsak az a tenger-szoros választja el, amely az ősi ázsiai partok és a japán szigetország között fekszik, hanem főképpen a két nép óriási lelki különbsége.

Míg manapság a japán nők között már erjedésben, forrongásban van az ébredés, addig Kína asszonyainak az élete ma sem különb, mint volt ötszáz vagy ezer év előtt.

Minden olyan társadalmi mozgal-

mat, amely emberibb életet és valamelyes nagyon csekély jogokat akarna biztosítani az asszonyok számára, a kínai hatóságok teljes szigorral üldözik. A nők csak kötelességei vannak, de jogai nem, — mondja egy régi írott törvény, melyet még Konfuciusztól származtatnak. Hogy aztán ezt mennyire komolyan veszik, alátámasztja a legutóbbi japán-kínai háborúról szóló hadijelentések sorozata. A kínai hadvezetőség ugyanis minden tizenöt és harminc év közötti nőt besorozott katonának. Ez alól a szabály alól csak azok az asszonyok menekülhettek, akiknek szoptatós csecsemőjük volt, vagy családi örömeik előtt álltak.

A női hadosztályokat mindenütt a legveszélyesebb pontokra küldték, ahol állítólag künönön megölték a helyüket. Ha a hírek igazak, egyes tekintetekben sokkal jobban, mint a részeges és fejlegellen hordákba verődött férjkatona-ság. Kúrtársuk bámulusos volt. Sok asszony kisebb gyermekét is magával vitte a fedezékbe. Állítólag örömmel és lelkesedéssel harcoltak, amit azonban mégis csak némi kétkedéssel kell fogadnunk, annál is inkább, mert sok hír jött arról, hogy a női hadosztályok pár helyen fellázadtak az embertelen bánásmód és a rossz ellátás miatt.

Aki pedig a kínai asszony békeletérését és igénytelenségét ismeri, az csakugyan el tudja képzelni a sorsukat, ha már ők is a lázadás jegyveréhez jolyamodtak.

A háború után pedig élik tovább pária életüket. Dolgoznak a rizsföldeken hajnaltól napestig. Gyerekeket hoznak a világra és nincs egy pillanatnyi pihenésük sem. Úgy, ahogy Konfuciusz mondta:

»Az asszonynak csak kötelességei vannak — jogai nems«.

MODERN HÁRY JÁNOSOK

Külföldi körútjáról hazatért a színész és az egyik körüti kávéházban jóbarátjával, az újságíróval találkozik.

— Szervusz, Tomykám! — kiált és tárt karokkal siet felé, aztán hatalmas ívbén átöleli és cuppanós csókot nyom az arcára.

— Szervusz, Gyuzsikám! — lelkesedik az újságíró. — Hát megjöttél... Na, ez remek! Új ide közeink... olyan rég nem dumáltunk már egy jóízút.

A színész letelepszik. Három pincér is rohan kiszolgálni. Tudják, hogy nagy súlyt helyez a megkülönböztetett bánásmódra. Egy pohár feketét rendel.

— Hát hogy-mint vagytok? — kérdezi az újságírótól. — Hallom, te is körülnéztél egy kicsit a nagyvilágban.

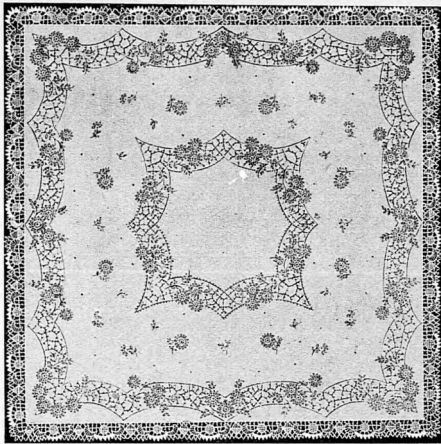
— Na igen, — veti oda hanyagul Tomy. — Londonban, Párizsban, Rómában, Genfben jártam...

Gyuzsi úgy tesz, mintha sajnálkozna:

— Ejnye, ejnye... Milyen kár, hogy sehohsem kerültünk össze. Bár, tudod, nem olyan könnyű a dolog. Ha külföldön járok, nem rendelkezem magammal. Egész nap szól a telefon a hotelszobámban. X. grófné olvadékony hangon invitál löncsre, Y. hercegnő szívdobogva kérdezi, hajlandó volnék-e megtisztelni és a nagy estélyének fényét emelni... nem is szólva a miniszterek, nagykövetek és bankárok feleségeiről... Rettenetes, mondhatom, rettenetes... Az ember idegeire megy.

Az újságíró közbeszóhajt:

— De még mennyire! Erről csak én tudnék beszélni. Képzeld, London-

Modern miliő

(ERMA terve)

ban mindenáron a His Majesty Theaterbe akart cipelni Bernát bácsi...

— Bernát bácsi? — kérdezi eltűnődve a színész.

— Na igen. A Bernard Shaw. De nekem csak Bernát. Azt mondta, nagy reklám vagyok neki. Persze én leráztam a nyakamról a vén salabaktart.

— Akárcsak én a londoni lordmoyort, — siet megjegyezni Gyuzsi. — Mert az még hagyján, ha az embert az öltözékében zaklatják, hogy »drága művész úr így... drága művész úr így...«, — de az már sehogyse fért a gyomromba, hogy a lordmoyor meg a felesége vacsora közben kér autogramot tőlem a hotelben. Nagyon felbőszített ez a tapintatlanság, de hát kerülni akartam a botrányt és kurtán csak ennyit mondtam a főpolgármester úrnak és neje öccellenciájának: »Álljanak szépen sorba a folyosón... a többi száz meg száz közé... Majd vacsora után...« Párizsban még ennél is cifrább dolog történt. Az úgy volt...

Az újságíró megelőzi:

— Apropos: Párizs. Nahát, az pokoli volt! ... Edus kedveskedni akart és bemutatott az iraki királynak...

— Edus?... Miféle Edus? — kérdezi a színész.

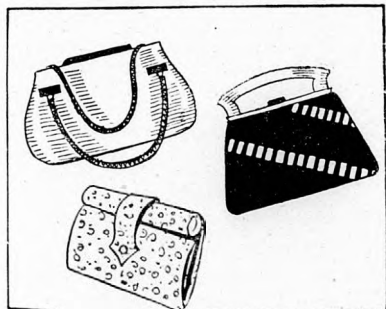
— Edouard Herriot... Herriot Ede, édes egy öregem... a több-

szörösen volt és leendő-francia miniszterelnök, édes egy cimborám. (Gyuzsi dühösen a nyelvébe harap, hogy már másodszor bedőlt.)

— De én azt mondtam Edusnak... tudod, a versaillesi kastély nagy tükörtermében sétálgattam vele... szóval azt mondtam neki: »Ugyan, mon cher örezem, mit strapáljam magam ezzel a pitániér iraki passzal!... Még hogy a végén potya intervjúnt pumpoljon ki belőlem!«

— Párizsban ugyanis az történt, — tér vissza Gyuzsi a saját témájára, mint akit semmi más nem érdekel, — hogy a leggazdagabb indiai maharadsza első felesége, a főkedvenc és főkegyenc, szerelmes levelet csempészett be hozzám. Tudnod kell, cimborá, hogy szerelmes

levelet elvből nem bontok fel. Elvégre csak nem tölthetem el az egész napot levélolvasással... nem igaz? De ez a maharadszáné megvesztegette a színházi sűgöt, aki a szerepkönyvembe dugta a levelet és ugyanakkor kivett belőle egy másik levelet, ami a szerepemhez tartozott és aminek a szövegét egy nagy színpadi jelenetben kell felolvasnom. Jön a nagy jelenet, magamhoz veszem gyanútlanul a levelet, a színpadon felnyitlam és — ahogy a szerepem kívánja — hangosan olvasom. Már az első szavaknál láttam, hogy itt valami baj van, de a közönség — mint rendszeren — nem vett észre semmit, sőt amikor mély érzéssel kezdtem szavalni a szöveget, tomboló tap:ban tört ki. A maharadszáné, aki egy proscenium-páholyanban ült, elalútt a gyönyörűségétől. Mikor felmosták, kijelentette, hogy nem megy vissza Indiába, fűtülül a maharadszájára és minden aranymarhájára. Csak nekem, csak értem akar élni. A boldogtalan férj-

nek szikratávíratot küldtek, hogy jön azonnal. Bombayban repülőgépre ült és negyednap Párizsban termett. Feleletre akart vonni, de én egyszerűen nem fogadtam. Azután kényszerzubonyt huzatott kedvenc feleségére és kedvenc szanatóriumába vitte.

— Hogy erről semmit írtak a párizsi lapok! — csodálkozik Tomy.

— Én futtam le, — válaszol foghegyről Gyuszi. — Tudod, ilyen dolgokban kényes vagyok. Végre is úri-nőről volt szó... meg aztán utálom az izléstelen reklámot.

Az újságíró bólint:

— Erről mindig híres voltál, édes Gyuszikám. És csak helyeseini tudom. Magam is ilyen vagyok. A multkor például, Rómában járva, nagy csomagot hoznak a hotelenbe. Felbontom. Hatalmas ezüst tálcán egy csomó finom makaróni. Megnézem, ki küldte. Csak ennyi áll a névjegyén: Ben.

— Ben? — szalad ki a kérdés a színész száján. — Ki ez a Ben?

— Na, hallod!... Ben, ez a Benito rövidítése, édes öregem. Benito Mussolini, édes egy cimborám.

(A színész most még dühösebben harap a nyelvébe, hogy harmadszor is bedőlt.)

Tomy mosolygó fölénnyel folytatja:

— ... Nekem csak Ben. Az egész világon mindössze hárman szólítják így. A másik kettő olasz: a király és Mussolini felesége. Gondold csak el, kérlek... Egy ilyen hatalmas embert...

Gyuszi fölemeli a hangját és szemrebbenés nélkül mondja:

— Rómában volt a legisleg-nagyobb sikerem. Emiatt majdnem diplomáciai bonyodalom támadt Itália és Magyarország között. Róma katonai főparancsnoka ugyanis panasza ment a hadügyminiszterhez, hogy miattam minden este karhatalmat kell kivezényelni a Teatro Reale környékére. Tudniillik itt léptem fel és a rendőrség egyedül nem birt a tömeggel, amely előadás után megrohanta az automatát, csapra verte a benzint és úgy hurcolt végig diadalmenetben a Monte Pincion. Örült munkámba került, hogy a római lapok egy szót se írjanak a tüntetésről. Tudod, ilyen dolgokban...

— Tudom, tudom... nagyon kényes vagy. Útálod az izléstelen reklámot.

— Tiszta szívből. És utálok minden túlzást, nagyítást, főtájtást-lódtást.

— Akárcsak én, pajtás, — bizonyodik az újságíró. — Az ember legyen mindig tárgyilagos.

— Te, Tomykám, — kiált fel a színész, hogy én micsoda undort érzek, amikor egy-egy kollégám, mint afféle messziről jött ember, hazug históriákkal áltatja a publikumot...

— És ha tudnád, Gyuszikám, — teszi hozzá meggőző hangon az újságíró, — mit érzek én, amikor egyik-másik kollégám idehaza elhengeg az előkelő külföldi összekeltéseivel!...

Aztán szinte gyuszerrre mondják: — Hja, de mi ketten... az más! DZSIN

A láb ápolása télen

A tél nyirkos hidege feltétlenül megköveteli, hogy lábainkat kettőzött ápolásban és gondozásban részesítsük. Igazában csak akkor eszmélünk rá a láb egészségének fontosságára, ha már valami fájdalom, vagy betegség jelentkezik, ami megakadályoz bennünket a járásban és az állásban. Átmedvesedett, vagy jéghideg cipőben lépünk be a fűtött szobába, a háziasszony pedig órákhosszat álldogál a konyha hideg kövezetén, hogy a háztartás minden dolgát ellássa és nagyon sokszor előfordul, hogy esténként aztán égnek és fájnak agyonkínzott lábai.

A láb ápolásának legfontosabb lépése, hogy a cipő és a harisnya mindig száraz legyen. Éppen ezért szükséges, különösen nyirkos időben, a harisnya minél gyakoribb váltása. A cipőbe pedig talpbetétet helyezünk, amit át-

medvesedés esetében szárazzal cserélünk ki. Ezeket a talpbetéteket, egyszerű használat után nem kell elhajtani, hanem egy nap száradni hagyjuk, aztán újra használhatjuk.

A nők pedig, akik még télen is vékony harisnyába bújtatott lábaikon félcipőt viselnek, legalább gyapjúzoknit vegyenek magukra.

A láb kellemetlen égése és kínzó fájdalma nagyon gyakran vérkeringési zavarokban leli magyarázatát. Ez ellen nagyon jóhatásúak az esténkinti meleg lábfürdők. Ha azonban nem mutatkozik eredmény, akkor váltogatva hideg és meleg lábfürdőt kell venni. Erre a célra a legjobb, ha a lábat legalább tízszer dugjuk bele a meleg vízbe és ugyanannyiszor a hidegbe, néhány percig benn tartjuk, aztán jól megtörüljük és úgy dugjuk a másikféle vízbe.

Sok embernek nagyon gyenge

a lába és amiatt szenved, hogy a láb állandóan kibesaklik. Daganat, véraláfutás és más súlyosabb bántalom lehet ennek a következménye. Az ilyen gyöngelábú emberek használnanak úgynevezett elasztikus lábkötőt, vagy pedig gumiharisnyát.

A tél beálltával a láb piros és égő foltjai emlékeztetnek a láb korábbi fagyásaira. Semmi szín alatt nem szabad tehát szűk cipőt hordani, mert annak szorítása megkésztéri a fájaldalmakat. A fagyási foltokat esténként kenjük be ichtyolus kenőccsel és kössük is be. Reggel aztán letörüljük a fel nem szívódott kenőcsöt. Ha ezt az eljárást néhány napon keresztül megismételjük, a láb piros foltjai teljesen eltűnnek.

Nagyon természetes, hogy különösen télen a láb körmeit rövidek kell vágnunk. A legjobb ezt a forró fürdő után megcselekedni, amikor úgy a körmök, mint a borkeményedések kissé megpuhultak. A benőtt körmök különösen gondos, alapos és szakszerű kezelést igényelnek. Ha körömvégás közben lábunkat megsértettük, a sebet azonnal be kell kötözünk.

VALLOMÁS...

Ezerkilencszázharminchárom — a józanság világa dül... De én azért forrón szeretlek, forrón, kimondhatatlanul!

Ezerkilencszázharminchárom — mindenütt érek és a pénz... Nekem a szemed: minden kincsem és minden szavad: tiszta méz!

Tőlem táncolhat vígan rumbát a mai nő, a mai lány... Nekem mégse vagy te ma sem más: Kis biedermeier-porcellán...

Ahol te vagy, a régi órák régi zenéket zengenek... Szeretlek igaz szerelemmel s a szívem boldogan remeg...

A gép, a technika modern, de ő, a szlv, az szlv marad! Szeretlek régi szerelemmel, a modern villanyfény alatt!...

Somlyó Zoltán

Az élet körforgása

Minden pillanatban születnek élettek, de minden pillanatban be is fejeződnek. És mások ugyanezt fogják megállapítani rólunk, amikor örökre elszenderülünk, mint ahogy ugyanazt állapították meg, amikor megszülettünk.

*

Minden perc búcsúzás és megérkezés. Búcsúzás az előbbi perctől és megérkezés az újba, amitől szintén el fogunk búcsúzni.

*

Minden óra tapasztaltabbá tesz bennünket. Csak éppen azt nem tudjuk soha elérni, hogy életünk legközelebbi órája ne szolgáljon váratlan meglepetéssel.

*

Minden nap a reggelrel kezdődik és az éjszakával ér véget. Az éjszaka viszont reggelrel végződik. Nagyon jól tudjuk ezt, mégis mindig elcsodálkozunk rajta.

*

Minden év elrabol valamit tőlünk. Gyermekkorunkat, ifjúságunkat, vágyainkat, céljainkat. De azért öregkorunkban sem tudunk vágy és cél nélkül élni. Csak éppen a vágyak és célok változnak. Az egész világ meghódítása helyett beérjük egy csésze kávéval is.

*

Minden élet tanulság a többi élet számára. De azért még senki ember nem tanult semmit a többi ember életéből. Minden ember azt hiszi, hogy az ő élete a kiváltságos és beéri azzal, hogy az ő élte legyen tanulság a többi ember számára.

*

Minden élet a halálban végződik, de a halálból soha nem lesz új földi élet. Ez az ember és a földi élet legelső tragédiája.

A divat diktátorai és rabszolganői

Minden nő tudja, hogy mi a divat. Az egyes divatok keletkezését és kialakulását azonban ma már nem olyan könnyű kideríteni, mint azelőtt. De ha elfogadjuk azt, hogy az események nagyon gyakran megismétlik önmagukat, akkor a mult tényei alapján biztos következtetést vonhatunk le a jelenre.

Nők, akik kénytelenek vagytok a mindenkori divathoz úgyszólván rabszolgámód alkalmazkodni, gondoljatok arra, hogy bizonyára ma is — mint az elmúlt évszázadokban — valami szépséghiba, természetesen valami társadalmi, közéleti, vagy színpadi előkelőség szépséghibája — kényszeríti ki és teremti meg azt a divatot, amihet aztán ti is, akik pedig egyáltalán nem szenvedtek ugyanabban a szépséghibában, kénytelenek vagytok alkalmazkodni.

Néhány példa a múltból:

1. egy spanyol infánsó feltűnően csunya nyakát el akarja takarni és megszületik a Stuart-gallér, amely jó pár évszázadon keresztül volt divatos;

2. egy francia hercegnő csunya arcbőre megteremti a — szépségtapaszt divatját;

3. egy királynő inge, amelyet egy egész hadjárat alatt nem vetett le, divatba hozza az úgynevezett — »Izabella-zinta,« amely még ma is szerepel a barna színek skálájában, »drap,« vagy »beige« név alatt;

4. Eugénie, francia császárné, visszaállítja a már teljesen elfelejtett — krinolin divatját, hogy kissé túlkövér alakját elrejtse, de egyúttal divatosan ki is hangsúlyozhassa;

5. Worth, az egykori híres szabó, meglátja az egyik esős napon, hogy az egyik nő, az eső és sár ellen való védekezésből, a szoknyáját hátul kissé felhúzza és megszületik a híres »cul de Paris,« amit az egyik Metternich hercegnő viselt elsőnek.

És így tovább!...

Mindenestre ebből a néhány példából is világos, hogy a divat soha nem a nők nagytöbbségének kedvéért születik meg és alakul át. Hanem egyes kiválóságok szépséghibáinak elűntetésére, vagy saját szeszélyükből teremti meg — a divat diktátorai.

Tessék elhinni, hogy ez ma sincsen másképen. Példákkal csak azért nem szolgálom, mert a tétel illusztrálására izléstelenség volna — élő hírességek neveit és szépséghibáit felsorakoztatni.

HUMOR

Az iskolában megkérdi a tanító:
 — Móricka, mi a te papád?
 — Beteg.
 — Nem azt kértem, hanem hogy mit csinál?
 — Köhög.
 — Ejnye, Móricka, értsd meg, mit csinál a te apád, ha nem beteg?
 — Nem köhög.
 — Ejnye, ejnye, de hát mit csinál, ha nem beteg és nem köhög?
 — Akkor egészséges.

*

— Tudod ki az optimista?
 — Na?
 — Aki 98 éves korában új öltönyt csináltat magának két nadrággal.

*

Egy ügyvédnek volt egy fia, akiből szintén ügyvéd lett és átvette apja irodáját. Egy napon azt mondja büszkén az apjának:

— Papa kérem, a Rosenstock kontra Sonnenfeld pert, ami már évek óta húzódott, végre megnyertem.

Az öreg ügyvéd dühösen az asztalra csapott:

— Te szerencsétlen, — korholta a fiát, — hát tudod te, mit jelentett nekünk ez a per? Ebből a perből nyitottam meg annakidején az irodámat, ebből a perből nőültem meg, neveltelek és taníttattalak, férjhez adtam a húgodat, ebből a perből éltünk negyven évig és most te mégis és megnyered nekem?...

*

Kohn újra megnősült, hozzááll, tisztes, koros nőt vett el feleségül.

Hazavitte az asszonyt a lakásba és így mutatta be a gyerekeknek:

— Na, gyerekek, itt van az új mama. A gyerekek nem szóltak semmit, csak a Móricka-izgett-mozgott, aztán félrehívta a papáját és sügva kérdezte:
 — Tata, az istenért, hol új ez?

*

— Előre megfontolt szándékkal verte meg a feleségét?

— Isten ments, bíró úr, csak egy kicsit melléje akartam ütni és véletlenül eltaláltam.

A TÁRSASÁGBÓL

† † †

Az őszinte részvét hangján közlöm,
hogy

özü. Szemők Pálné

domanoveci és lestinei Zmesskall Zsuzsanna földbirtokosnő, lapunk régi, hűséges előfizetője, életének 78. évében, hosszú szenvedés után visszaadta nemes lelkét Teremtőjének.

A család mélységes gyászával őszintén együttérez a Magyar Uriasszonyok Lapja szerkesztőségé.

Színházi ## ## bemutató

KAMARASZÍNHÁZ:

»ANNUSKA«

Gárdonyi Géza nemes emlékének hő-dolt a Kamaraszínház, amikor a néhai való halhatatlan magyar író elragadóan bájos vígjátékát az »Annuskát« felelevenítette. Talán a közönség is megérezte, hogy adósa Gárdonyi fennkölt lírájának és zsúfolóság megtöltötte a színház nézőterét. A Kamaraszínház művészgárdája ezalkalommal egy népies vígjátékban csillogtatta művészetét. Ez a színház lépésről-lépésre új irányt, új stílust diktál a színjátszásban. A színészek nem handabandáznak, nem affektálnak, nem álgálnak, nem járnak kothurnuson, hanem igyekeznek minden alkalommal a közönséget a színjátszás és a való emberbrázolás tökéletes formáival és eszközeivel szórakoztatni. Annuska szereplői közül Köpeczi Boócz kulduló barátja a legtokéletesebb kabinetalakítás volt. Ez a színész minden szerepében más hangot, új színjátszási technikát használ, teljesen eltérően a sok gramofonplatti-színésztől. A földbirtokos szerepében a fiatal Bogár Elek, a Belvárosi Színház tehetséges tagja, mint vendégszereplő jeleskedett. Ez az értékes fiatal színész teljesen leegyszerűsített, művészen értékes játékaival, behizelgő és affektáltságtól ment, zengő hangjával, úri játékaival, szerepének tökéletesen művészi kidolgozásával ezalkalommal is meghódította a közönséget. Zala Karola, Ditrői Ica, Olty Magda, Kéry Panni, Mátray József, Zemplényi Zoltán, Kabos László és Benkő Bálint hatásos játéka tették még tökéletesebb az előadást. A rendezés Vajda László kifogástalan munkája.

gával, Mariettával, aki rendkívül elegánsan fel van öltözve.

— Ugyebár, kedvesem, — kérdi Karola néni, — ötörai tédra még? ...

— Nem, — válaszolta Marietta

— Vagy talán egy divatrevüre?

— Nem, — mondotta Marietta.

— Talán születésnapra vagy hivatalos?

— Dehogy, — hangzott az újabb válasz.

— Vagy talán látogatóba még a lahouá?

— Nem!

— Te jószágos Isten! — kiáltott fel mérgesen Karola néni. — Ugy látom, te még azt hiszed, kíváncsi vagyok arra, hogy hová is még tulajdonképpen! ...

Társági híreim ezek: a Pápa Barcza György vatikáni magyar követet a Nagy Szent Gergely-rend nagykeresztjével tüntette ki, gróf Széchenyi György torontálmegyei nagybirtokosnak a rend parancsnoki keresztjét, feleségének pedig a Pro Ecclesia et Pontifice érdemkeresztet adományozta. — Gróf Bathányi Pétek Kigyácsról zalacsányi kastélyukba érkeztek. — Gróf Széchenyi László, washingtoni követünk Londonba utazott. — Gróf Nemes Lászlóék komjátí fánadvadászatain a társadalmi és közelet előkelőségei jelentek meg.

Báli naptár: az Atléta-bál február 11-én lesz a Vigadóban, a Patvarista-bál február 4-én a Budapesti Ügyvédi Kamara nagytermében, a Tavasz a Télben táncestély pedig február 18-án a Hungária-szálló összes termében.

A Fészek-klubban két író beszélget.

— Kérlek szépen, — mondja az egyik. — háromszor olvastam a regényedet.

— Végtelenül hizelgő rámnézve, — mondja a másik.

— Jó, jó... Háromszor olvastam, de még mindig nem értem.

A hímenfrontonél ez a jelentésem szól: Titus Ilona kedves előfizetőnk és Weber Ferenc a józsefvárosi ref. templomban örök hűséget esküdött.

— Hazai Erzsébet, budapesti kedves előfizetőnk elfegyvezte Szondy Kálmán Miskolcraól —

— Dr. Szabados Manó ügyvéd és neje,

Ungár Valéria leányát, Katókat Budapestről elfegyvezte dr. Wolf Lajos ügyvéd Pécsről. — Nyáry Lajos m. kir. postatakarékpénztári főtanácsos és neje leányát, Lenkét elfegyvezte Czibulka Róbert MÁV. tiszt. — Dudis Mancika, árpádközponti kedves előfizetőnk és Jusztin Márton a kiskünderozsmai r. k. templomban házasságot kötött. — Kirner Julia, ókigyósi tanítónő, kedves előfizetőnk jegyet váltott Juanich Frigyessel, gróf Wenckheim József ókigyósi uradalmának pénztárnokával. — A jegyes- és házaspároknak őszinte, szívből jövő szerencsekívánatainkat küldjük.

Kitűnően sikerült vacsorákat és teákat rendeztek Roskoványi Dezső és felesége, Báthory József és felesége báró Feichtinger Angi leánya Astuto di Zuchesi Flaminia hercegnő és barátnői tiszteletére, Fodor István és felesége, Gerlóczy Endre

és felesége, amelyeken a társadalmi és közelet előkelőségei jelentek meg.

Felhívom Nagyságos Asszonyom figyelmét a szabolcsvármegyei Benczur-Kör irodalmi szakosztálya tagjainak munkáiból összeállított »Írások« című verses-és novellás-kötetere, amelyet összekuporgatott garasákból adtak ki a szabolcsi fiúk, hogy »világútsággal tetovált életük költészetet korszorúzza a mátt.« Ezek a lelkes emberek, költők és írók, igazán megérdemlik, hogy minél többen vegyék meg ezt a Szabolcsvármegyei Benczur-Kör kiadásában megjelent munkát.

Befejezésül ezt tessék meghallgatni, Nagyságos Asszonyom. Még újdonsült főtanácsosné ellátogat a Művészház kiállítására, hogy a festményekben gyönyörködjék. Egyszer csak meglátják közös barátjükk portréját a falon.

— Na, hogy tetszik ez a portré? — kérdezi az egyik asszony a másiktól.

— Szép, szép, — feleli a másik, — de az a gyöngy ott a nyakán hamis!

Kezeit csókolom

»Szabolcs«

Történelmi mazzolaszemek

1.

A divat áldozatai

Az első köcsöglap — magyarul : cilind — 1796-ban jelent meg London városában. Erről a nevezetes eseményről a »Times« akkori száma a következőképpen számolt be :

»John Heterington tégnap botrányos magaviselete és utcai botrány okozása miatt a Lord-mayor színe elé vezették. Megállapítást nyert, hogy Heterington a nyílt utcán, fényes nappal olyan szörnyű kalapban merészelt megjelenni, amelyet ő selyemkalapnak nevezett, de amely a valóságban nem volt egyéb, mint csillogó fényességű magas kémény, amely általános ijedelmet, borzalmat és elszörnyülködést okozott. Egyes rendőrök hivatalos jelentése szerint a nők nagy része a kalapszörny megpillantásakor eszméletlenül esett össze, a gyermekek jajveszékéni kezdtek és az összegyűlekezett tömeg néhány tagja, valóságos önkívületben a földhöz vágta magát és kartörést szenvedett...«

2.

Kétféle művészi hatás

XIV. Lajos, francia király udvari zenekara az egyik estén Lully, az akkor nagyon népszerű zeneszerző híres »Miserere«-jét játszotta el.

A gyászmuzika hatása alatt a király letérdelt és ennek következtében az egész királyi udvar térdrehullani kényszerült.

A zene elhangzása után a király kérdést intézett Grammont hercegéhez :

— Hogyan tetszett hercegségednek ez a »Miserere«?

— Felség, ezt a muzsikát a fülem csodálatos lágyságának érezte, — felelte a herceg, — a térdem azonban elviselhetetlenül keménynek...

Házi kozmetika

A láb szépséghibáiról

Irta : Dr. Földes Miklósné kozmetikus

A formás láb hossza általában háromszorosa a lábboltozat szélességének. Még nagyobb megterhelésnél sem szabad a lábboltozatnak a földet érnie, hanem a belső felületen az ivelés alá a láb közepéig két ujjnak kell beférnie. A szép lábun az öregujj kinyújtott helyzetben, a többi ujj kissé meggöbbitve látható. A második ujj hossza megfelel az öregujjnak, a többi ujjak egyenletesen rövi-

nak. Azonban fontos, hogy a lúdtalpbetét gipszlenyomat után egyénileg készüljön. Mert a kereskedelemben készen kapható betétek gyakran még rosszabbítják az állapotot. Súlyosabb esetben nagyjelentőségű, hogy a cipő is hozzáértő szakember által gondosan mérték után készüljön. A lábizomzatnak megfelelő rendszeres tornagyakorlatai is megakadályozzák a lúdtalp keletkezését és megszüntetik annak kellemetlenségeit.

Főleg szűk cipők viselese által a láb erősebb nyomásnak kitett területein keletkeznek a tyúkszemek, bőrmegvastagodások és fájdalmas bütykök. A bőrmegvastagodást és tyúkszemeket megfelelő lábfürdő után késsel vagy olíval szokás eltávolítani. Lassúbb lehamlasztásukra szolgál a szalicils kenőcs vagy a szaliciles tapasz. Kiújulásukat csakis kényelmes, a láb alakját követő cipő viselésével lehet megakadályozni. A fájdalmas bütyköket a sebészorvos műtéti úton teljes levéssel távolítja el.

Gyakran képezi ortopédiai beavatkozások tárgyát a láb elgörbülése, mint például a karikaláb. Ha gyermekkorban angolkór okozta, az angolkór gyógyulásával megszűnik a láb görbősége. Felnőtt korban komplikáltabb csontműtétekre kerül a sor ilyen esetekben.

A láb tárgult visszereinek megszüntetésére injekciós eljárások szolgálnak.

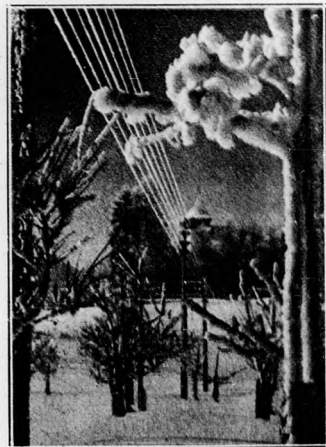
A nyári strandélet divatjával mindinkább előtérbe kerül a szörös lábak problémája. E gyakran sok szomorúságot okozó szépséghibát a diatermiás szörtelenítő eljárással aránylagosan rövid idő alatt, nagyobb fájdalom nélkül tökéletesen ki lehet küszöbölni.

dülnek a kisujj felé. A láb nagysága arányos legyen a természettel, normálisan a láb hossza (gyhatede a test magasságának).

Egyik igen gyakori kozmetikai elváltozása a lábnak a lúdtalp. Ez a szépség-hiba lehet veleszületett, de főleg a sok állás és foglalkozásbéli megerőltetése a lábnak hajlamosítanak kifejlődésére. A lúdtalp nemcsak szépséghibát jelent, hanem a talpon és bokában fájdalmak is jelentkeznek. E kisugárzó fájdalmak folytán az egyén gyorsan fárad és a járása meg van nehezítve. Nagykü lúdtalpnál a lábboltozat ivélese teljesen eltűnik. Azonkívül éppen a lúdtalpon gyakran fájdalmas bőrkeményedések keletkeznek a láb különböző részén.

A lúdtalp kellemetlenségének megszüntetésére a lúdtalp-betétek szolgálnak.

A tél pompája

T. Y. 11-22

Írta: MAX HENNINGBERG a kémelhárító osztály v. parancsnoka

6.

Vannak búbajos teremtések, akik ha valahová beteszük a lábukat, egyszerre napusgaras lesz tőlük az egész ház. Ilyenek bizonyult Mercier Teréz is, vagy ahogyan bemutatkozott: Gruber Margit is.

Az 54 kilós szőke, élénk, mindig kacagó leány olyan volt, mint a keneső. Müller papának azt mondta, hogy Svájcban a tábornokok között sem lát az ember méltóságtejesebb urat és hogy a postamester azelőtt bizonyára őrnagy vagy alezre-des lehetett. Müller mama szívét azzal hódította meg, hogy mikor bekukkantott az éléskamrába, megesküdtött, hogy az abban található befőttekhez képest a berlini főiskola minta éléskamrájában láthatók silány és szomorú aszalt

vackorok. Végül Irént teljesen megszedítette és elbájolta, mikor kofferjéből egymásután szedegette elő bájosabbnál-bájosabb kis blúzokat, sálókat, pullovereket, melyek között mindig akadt egy felesleges, amely éppen Irénnek illett és amelyet Margit — nevezük mi is így — boldogan ajánlott fel neki.

Még a cselédek is imádták. Hogyne, mikor a szakácsnét új torták készítésére tanította, a szobalánynak pedig odaajándékozta a »Kartyavetés és hódítás művészete« című könyvet.

Remek cevegő volt. Óráig tudott mesélni a svájci idegenforgalomról, a mulatságos turistákról, az előkelő szállodákban lejártszodó érdekes szerelmi regényekről és botrányokról, az agyonkiszerezett öreg amerikai nőkről, akik halálra táncoltatják a szegény parkettáncosokat. A legkellemesebb turisták — mesélte — a németek. Szerények, műveltek, akik valóban üdülni és tanulni akarnak és nem azért jönnek, hogy a pénzüikkel hivalkodjanak. A legkellemetlenebbek a franciák. Hangosak, szeszélyesek, pöffeszkedők. Margit elárulta, hogy anyai ágon német, édesatyja svájci orvos volt. Gyűlöli a franciákat, akik állandó hadikészülődéseikkel megzavarják Európa nyugalalmát.

Müller papa helyeslőn bólintott. Nagyon kedvére valónak találta a fiatal leányt és titkon elégedetten mosolygott, hogy Konrád milyen feltűnő érdeklődéssel forgóldók körülötte.

Valóban, Konrádot mintha kiscserélték volna, mióta Margit a házába került. Egész nap vele foglalkozott, apróra megmutogatta a város minden látványát. Margitot azonban ez nem túlságosan érdekelte. Kijelentette, hogy szenvedélyes turista és idejét legszívesebben a szabadban tölti.

Elő is kereste csinos turista ruháját, amely Müller papa némi megbotránkozására rövid tiroli térdnadrágból és zekéből, hátizsákból, szeges cipőből és turista botból állott. Konrád nevetve jegyezte meg, hogy a környéken egyáltalában nincsenek magas hegyek, felesleges a szeges cipő, de Margit önértessen jelentette ki, hogy komoly turista még az aszfalton sem jár másban. Amikor először jelent meg turista öltönyében, olyan csinos volt, hogy nyugodtan felléphetett volna valamelyik revüszínházban. De ha ruhája operettszerűen pikáns is volt, annál komolyabban viselkedett.

— Mielőtt elindulunk, — mondotta, — szükségünk van a környék térképére!

— De szíveském, — rökönyödött meg Konrád, — hiszen úgy ismerem minden fát és bokrot, akár a tenyeremet!

— Az mindegy! — macacszkodott Margit. — Minden turistának pontosan tudnia kell, hogy hol jár, merre vannak kutak, jelzések, utak, ösvények, vasutak, majorságok, faluk. Nincsen szebb emlék, mint mikor az ember később előszedi ezeket a térképeket, melyekbe bejegyezte, hogy merre járt, mit látott!

— Félek, hogy csalódni fogsz! — jegyezte meg Konrád. — A környék nem éppen kellemes. Mindenféle katonai építkezések folynak, legalább húszkilométeres körzetben feláták az erdő szélét, oszlopokat állítanak fel, kábeleket fektetnek le... Tudod, itt van az ország legnagyobb löszgyára, erre vigyáznak olyan nagyon!

— Majd csak találunk csendes, kellemes helyet valahol a hegytetőn.

— Hát persze — nevetett Irén, — svájci leány vagy. Megszoktad a hegyeket. Nem bírod ki a völgyben!

Végül is minden úgy történt, ahogyan Margit akarta. Csak éppen Irén mentette ki magát. Nem tud velük tartani.

— De hiszen ma szabad napod van! — mondotta Konrád. — Csacsi vagy! — mosolygott Margit. — Az embert nemcsak a hivatala foglalhatja le. És én meg tudom érteni, hogy Irén nagyon kellemesen érzi magát itthon is!

Irén elpirult. Ez a kis csipkelődés nagyon is az eleve nére talált. Mister Thomson ugyanis már két napja üzembe helyezte az átépített felszerbe helyezett laboratóriumot és azóta Irén feltűnő érdeklődést áru el a kémiai tudományok iránt. Óráig nézte, hogyan áztatják a maroknyi mintaföldet mindenféle savakba és hogy azoknak hatása alatt hogyan válik cinóber-vörössé, sárgává, ezüstszínűvé, amiből nyomban meg lehet tudni, hogy miféle anyagok vannak benne? Azután gőrsövezés és bonyolult mérési eljárások következnek, melyek során megállapítják, hogy az egyes alkatrészek milyen arányban vannak jelen? Apró kis kemencékben különböző hőfokra hevítik a megvizsgálandó földet, kiszikkasztják és összezúzzák. Máskor pedig vízzel itatják jele. Pontos jegyzeteket készítenek arról, hogyan reagál hőre és hogyan a hidegre és nedvességre. Mindebből fontos következtetést vannak a talaj kémiai összetételére.

Thomson úgy látszik, hogy az eredménnyel nagyon meg volt elégedve. Azt mondta, hogy Jüttenburg környéke valóságos földtani csoda, mert a legkülönbözőbb talajok sorakoznak

egymás mellett. Legalább négyféle értékes anyagot bányászhatnak eredményesen! — mondotta elismerően.

A sikerrel kecsgetető kutatások Thomson kedélyén is meglátszottak. Estéknél valóságos bankettek rendezett az Aranysasban. Müller papa és Müller mama ezekről a naponta ismétlődő mulatozásokról nem tudtak. Az összeesküvők megvárták, amíg az öregek lefekszenek és akkor azután Konrád, Margit, és Irén szót csendesen elhagyták a házat és az Aranysasba siettek, ahol Thomson már várta őket.

Mikor Thomson először találkozott Margittal, a szép lány egészen sajátságos hatással volt rá. Olyan erős n ideges lett, hogy Irénnek feltűnt és heves féltékenységgel fogta el. Jónak látta minden bonyodalomnak idejében elejét venni és bizalmasan közölte Thomsonnal:

— Konrád szerelmes a barátnőmbé és félig-meddig már jegyesek! Kölcsönös, nagy szerelem... menthetetlenek!

Csakugyan, Margit kifogástalanul viselkedett. Thomsonhoz nagyon kedves volt, szokása szerint édesen csicsgergett, de minden pillantásából látszott, hogy csak Konrádot imádjá és Thomsonban észre sem veszi a férfit. Irén figyelmét nem kerülte el, hogy milyen másképen viselkedik, mennyivel lágyabbak, és odaadóbbak a mozdulatai, ha Konráddal táncol, mint mikor Thomson viszi a parketre. Ilyenkor hideg, szabályos, korrekt maradt, a lábai precizen rajzolták a táncfigurákat, de a lelkének, érzéseinek semmi köze nem volt a muzsika lágy és érzéki hangulatához, nem kapcsolódott érzésben össze partnerével. Irént ez nagy megnagyvással töltötte el és lelke mélyén hálás volt Margitnak.

De Thomsonra nem lehetett ráismerni. Hallgat és szórakozott volt. Miközben pezsgőjét itta vagy kis pipáját szívta, titokban folyton Margitot figyelte.

Irén majdnem sírfajakadt. Végül nem állhatta tovább és megkérdezte:

— Valami kellemetlenség érte, mister Thomson? Sohasem szokott ilyen rosszkedvű lenni!

Thomson megrezzent, mint akit tettenértek. Mosolyt erőltetett arcára.

— Valóban szórakozott vagyok egy kicsit. Az embert néha váratlan hangulatok és emlékek rohanják meg. Egyszer Indiában, egy féltékeny maharadzsa majdnem megölt, mert kedvenc táncosnőjét, aki tánc közben megcsószott és a karomba esett, megcsókoltam. Az arca eltorzult a dühtől, kezével töréhez kapott. Szerecsére öt volt az angol nagykövet, akinek tekintélye mégis csak megfontolásra készítette. De másnap reggel hallottam, hogy a táncosnő az éjszaka meghalt. Az orvosok azt mondják, hogy szívzúhúldést kapott. Én azonban meg vagyok győződve, hogy megmérgezték. És az a hölgy, az ön barátnője, feltűnően hasonlít arra a bajadérára... Bocsásjon meg, miss Irén, már túl vagyok rajta és boldogan szállok vissza a kellemetlen múltból a sokkal kellemesebb jelenbe!

De később, mikor ismét Margittal táncolt, egyszerre csak élesen szemébe nézett és szinte ideges hangon kérdezte:

— Miss Gruber, nem találkoztam én már önnel Londonban? Margit arca változatlanul nyugodt maradt.

— Téved, mister Thomson. Sohasem találom Londonban!
— Csodálatos, — mormogta Thomson. — Meg mertem volna esküdni, hogy már láttam valahol!

— Vannak véletlen hasonlóságok! — vélte Margit. — De remélem kellemes emlékek fűzik ahhoz a hölgyhöz, akivel összetéveszt?

Thomson nem válaszolt, a zene hirtelen megszakadt, a helyükre mentek.

— Mulatságos! — mondotta Konrád, — hogy a vendégek kizárólag bennünket bámulnak! Ha egy kicsit krakéler lennénk sorra oda kellene mennem minden férfihoz és pofon kellene vagnom. Nézzétek, milyen szemtelenül összeszűgnak. Rólunk beszélnek...

Thomson vállat vont.
— Kisváros! Találgatják, kik lehetnek az idegenek, akik

közéjük tévedtek. Margit kisasszony túlságosan szép és elegáns. Nagyon veszélyezteti az itteni hölgyek sikerét. És engem is megcsodálnak, mint valami exotikumot. Indiából jöttem, trósz vezér...

— Ah nem erről van szó! — nevetett Irén. — A hölgyeket és az urakat kizárólag az érdekli, hogy miféle viszony közöttünk! Ebben a teremben legalább húsz mama ül. Ezek engem most legszívesebben egy kanál vízben fojtának meg. Egy haszon mindenesetre van az ön látogatásából, mister Thomson. Engem ebben a városban senki sem kér meg többé feleségül. Nem is hiszi, mennyire hálás vagyok ezért!

Nevettek és az előbbi kínos hangulat, amely rájuk fátylozódott, egyszerre tovább szállt. Thomson ismét elhalmozta figyelmességeivel Irént, Margittal pedig a nagyvilági férfi udvarias, de egyébként közönyös, általánosságokban mozgó hangján társalgott.

Mikor Konrád Margittal a kirándulásra felkészülő ideig végigment az udvaron, Thomson utánuk kiáltott:

Gobelinkép

(Wieg Testvérek terve)

— Halló, old boy! Ne rohanj! Le akarlak fényképezni!

— Tiltakozom! — nevetett Konrád. — Hát hallottál már ilyent! — fordult Margithoz. — Thomson barátom rögeszméje, hogy jó fényképeket készítsen rólam. Eddig már legalább harmincszor fotografált le szemközti, oldalról, közelről, távolról, mosolyogva, mérgesen, ülve, állva, csukott szájjal és nyitottal, de egyik sem sikerült. Azt mondja, hogy engem nem lehet fényképezni. Viszont megfogadta, hogy addig nem nyugszik, ameddig az egyik fénykép nem sikerül. És most akárhol megpillant felkapja a masináját és lefotografál!

— Ha szabad kérnem, miss Gruber, álljon a hadnagy úr mellé és mosolyogjon!

Margit azonban heves mozdulattal kilépett a lencse körzetéből.

— Ne haragudjon, mister Thomson, de én nem hagyom magamat lefényképezni!

— De hát miért nem?

— H'úságból és babonából! Hiúságból, mert bosszant, ha a fénykép elárulja, hogy mennyi szépségemtől a valóság és mennyi az illúzió. Babonából, mert idegesít a gondolat, hogy valaki tetszése szerint bármikor, az én távollétemben az arcomat és az alakomat vizsgálhatja, nézhet, forgathat, gondolatokat fűzhet a hasonmásomhoz...

Kovács Zsuzsika, Rákospalota

— Huh, micsoda költői fantázia! — nevetett Thomson. Elbúcsúztak és Thomson a laboratórium egy elsőtűtött kamrájában nyomban előhívta a képet, melyet Konrádról készített. Ha Konrád ezt a sietséget és óvatosságot látta volna, talán benne is olyan nyugtalanságok támadtak volna, mint amilyenell Margit hártította el a fényképezést.

A laboratórium ablaka előtt egy árnyék suhant el. Thomson tudta, hogy Irén. Kinyitotta a laboratórium ajtaját és kedvesen üdvözölte. — Érdekes hírem van a számára! Holnap felkeresem a hivatalában!

— Bajos lesz, mister Thomson! Oda idegent nem bocsátanak!

— Konrád barátom megígérte, hogy személyesen beprotezsál. Már mondtam, hogy robbantóanyagra van szükségem. Személyesen szeretném a minőséget megdiskurálni Löwe kapitánnyal. Bizonyos speciális erősségű patronokat szeretnék kérni, amilyenekkel Indiában dolgoztam. Meg kell beszélőnk a szükséges óvintézkedéseket is. Katonai kordonnal akarom körülvétni a veszélyeztetett területet.

— Azt hiszem, néhány hétig erről szó sem lehet. Fogalma sincsen, mennyire el vagyok mostanában foglalva. Reggeltől-estig folynak a kísérletek az új találmányokkal...

— Mondja Irén, — szakította hirtelen félbe Thomson, — mit csinál az ön fivére naponta a gyárban?

— Nekem segít. Egyedül vagyok az irattárban, a kollégáim beteg és Konrád egy-két óráját arra áldozza, hogy rendezze a kartotékokat. Egyébként azt mondja, hogy érdeklí is a dolog!

— Képzelem, hogy milyen szigorúan őrzik az irattárt!

— Igen, éjjel-nappal őrzem áll a folyosón.

— Az iratok persze acélszekrényekben állnak?

— Egy keskeny acél ajtójú szekrényben őrizzük őket.

— És magánál vannak a kulcsok?

— Oh dehogyl Ott lógnak az őrmester fülkéjében. Ha be megyek, tőle kérem el!

— És ha maga haza jön, akkor is dolgoznak az irattárban?

— Nem. Még csak az kellene, hogy mindent összekeverjenek. Ha kell valami, értem telefonálnak.

— Rer élelem, erre mostanában nem kerül sor. Nem szeretném, ha este megzavarnák a mulatságainkat.

— Mondja, — kérdezte Irén, — hogyan tetszik magának Margit barátóm?

Thomson meglepetten nézett Irénre.

— Miért kérdezi ezt?

— Mert úgy vettem észre, hogy bizonyos idegenkedéssel kezeli!

Thomson pillanatig habozott.

— Szabad őszintén válaszolnom? — kérdezte.

— Természetesen. Sőt kérem erre.

— Nos, nekem sehogy sem tetszik. Van benne valami, ami a kalandorokra emlékeztet. Túlságosan fölünyes és lámpalázmentes. Így csak az olyan nő viselkedik, aki már nagyon sokat tapasztalt és mindenféle emberrel volt dolga. Nyoma sincsen nála a leányos elfogódottságnak, a vidámsága úgy hat, mintha szemfényvesztés lenne, amely mögé titkait rejtegeti. Ismeri maga jól Margitot?

Irén érezte, hogy elpirul a férfi kutató pillantása alatt.

— Ismerem, hogyne... — dadogta, — de persze évek óta nem láttam és lehet, hogy azóta megváltozott. De azt hiszem, nincsen igaza, Thomson, félreismeri a barátómet...

— Ritkán szoktam tévedni emberekben! Jó lenne, ha fivéré nem engedné vakon beelőlni ebbe a kalandba!

A kemenec felől furcsa, pattogó hangok hallatszottak.

— Bocsanat, miss Irén, vissza kell sietnem a lombikjaimhoz! A viziontlátásra este tíz óraker!

Bezárta maga mögött a laboratórium ajtaját. Egy kicsit hallgatódzott, azután megégyyszer gondosan eleresztelte az ajtót. Az ablakokat gondosan elfüggönyözte és azután a laboratórium bal sarkába épített kis fülkébe sietett, amely olyan volt, mint egy cementből épített kis erőd. Thomson azt mondta, hogy itt őrzi a vegyvizsgálat eredményeire vonatkozó feljegyzéseket. Ha ennek ajtaját Thomson becsukta, úgy kívülről többé nem lehetett kinyitni, mert csak egy belső gomb érintésére nyílt ki az automatikus szerkezet.

Mikor a fülkében magára maradt, meggyújtotta a villam-lámpát. Egy szekrényhez lépett és annak fiókjából fényképeket szedett elő. Különös fényképek voltak. Egytől-egyig Konrádot ábrázolták a legkülönbözőbb felvételben. Most ezeket a képeket maga elé rakta egy asztalra és hosszan, alaposan vizsgálta őket. Azután újabb fűkokat nyitott ki és azokból parókákat, festéket, viaszkot vett elő és dolgozni kezdett. Bámulatos gyorsan és egy gyakorlat színezé ügyességére valló biztonsággal kezdte az orrát viasszal formálni, a parókat fésűlni, a kis angolos bajszot felragasztani, a jellegzetes ránccokat, barázdákat megfesteni. Azután minden oldalról szemügyre vette magát a tükörben. Nagyon meg volt elégedve magával. Most furcsa, néma gyakorlatok következtek. A hadnagysajátsgós, feszes járását és mozdulatait utánozta.

Mintegy félórát tartott ez a rejtélyes mulatság. Akkor lemosta a festéket, lehúzta a parókat, a fényképeket vissza süllyesztette a fiókba és eloltotta a lámpát. Két perccel utóbb gyors léptekkel elhagyta az épületet.

Konrád és Margit ezalatt már elérték az erdőt. Gyönyörű napfényes idő volt, Margit kitárta a karját, a nap sugarba, énekel és olyan jókedve volt, mintha az egész világot szívéhez szeretne volna ölelni. Búszke volt arra, hogy milyen alaposan képzett, komoly turista.

— Tudod, — mondotta Konrádnak, — én csakugyan sokáig éltem Svájcban és ott megtanultam a térképalvasást. Szerettem egyedül bolyongani és nagyon kínos, ha az ember eltéved a hegyek között. Most mindjárt levizsgázom és megmutatom neked, hogy a vezetést nélkül is mindenható adatallók. Hát mond meg, hol folynak a sáncmunkálatok? Milyen domb vagy kút közelében és én azonnal megkeresem a térképen és oda vezetek!

— Hát erre csakugyan kíváncsi vagyok! — mondotta Konrád. — Tehát a csordáskút és Frankenburg-kastély közötti földszávon feketetik le a kábeleket! Tessék megkeresni!

Margit egy ideig figyelmesen nézte a térképet, azután felderült az arca.

— Itt a kút! — mondotta vidáman. — Most megnézem, hogy a térkép szerint hol állunk mi? Mi a neve ennek a dombnak?

— Itona-liget!

— Megvan! Most az irányítmet beállítom a térképbe és már tudom is, milyen irányban kell indulnunk! Mehetünk!

És határozott léptekkel, a legkisebb tetovázás nélkül jobbra kanyarodott. Konrád gratulált:

— Nagyszerű! Mondhatom, sok tisztírsam nem tudja ilyen pompásan kezelni a térképet!

Az idő gyönyörű volt. Az erdőben édes csend simogatta az ember lelkét, a nap sugarai olyan fényhasákokban tört át a fák koronáin, mint ahogyan a templom ablakain szokott átszűrődni.

— Milyen szép itt! Milyen jó lenne mindig ilyen derűs, izgalommentes boldogságban élni! — sóhajtott Konrád.

A karja a lány vállá köré fonódott, átölelte és melegen súgta: — Szeretlek!

A lány csókra nyújtotta száját: — Drága!

Ágak roppantak a közelükben, mintha elsurrant volna valaki a fák között. Vagy talán csak gyík vagy ugráló rigó volt? Így mentek tovább átölelkezve. A fák ritkulni kezdtek, az erdő véget ért, kis tisztáshoz közeledtek, melyet magas, kopár sziklák zártak körül!

Olyan lenyűgözően szép látvány volt ez, hogy önkénytelenül megálltak, néma megilletődésel.

És ekkor Konrád megint hallotta az előbbi gyanus neszt. Hirtelen balra fordította fejét és még látta egy szoknya ellibbenő csücskét, amint eltűnt a szikla egyik mélyedésében.

Konrád most már mindent tudott. A szívét mintha jejes kéz markolta volna meg. Jókedve, nyugodtsága úgy elhamvadt, mint a hamuba fojtott tűz.

Mária leskelődik utánuk!

Ez bizony nem kellemes érzés. Feszélyező, kínos tudat, hogy az elhagyott menyasszony titokban követi és meglesi a szavait, csókjait. Az elalattott lelkiismeret is felébred ilyenkor és csunyan tépdési, zavarja az idilli hangulatot.

Konrád arca elsötétült. Nagyon haragudott Máriára. A férfiak nem szeretik az erőszakos szerelmet, egyáltalában nem méltányolják a könnyeket, gyötrelmeket, a mélységesen igaz érzéseket, melyek azt fűtik.

Dacos haraggal igyekezett csak azért is minél kedvesebb lenni Margithoz, aki úgy látszott, mindebből semmit sem vett észre. Minden érdeklődését az útkeresés követte le. Felkapaszkodott az egyik szikla háncóján és egyszerre örömmel kiáltott fel: — Ott vannak a sáncmunkások!

A hangja csilingelt a kacagástól, úgy tapsolt, ugrált, mint egy kisgyermek. Előre futott és a legnagyobb érdeklődéssel nézte a földmunkákat. Minden érdekelte. Hogy az árkot milyen mélyre és szélesre ássák, milyen ágyukat helyeznek el benne, hány embernek van helye a fedezékekben, hol vannak a legfontosabb megfigyelőhelyek, merre állnak a légítámadást elhárító ütegek...

Konrád nem győzött csodálkozni.

— Mondhatom, — jegyezte meg elismerően, — ha nem volnál lány, vezérkari tiszt lehetnél!

De Margit már nem is hallgatott oda, figyelmét megint más dolog kötötte le. Balfelé mutatott, a mezők irányába, ahol apró embercsoportok túrták nagy buzgalommal a földet.

— Azok ott mit keresnek? — kérdezte

— Míster Thomson emberei. Szeket meg rezet keresnek.

— Közvetlenül a sáncmunkák közelében? — kérdezte Margit.

Konrád vállat vont.

— Azokra a földekre már nincsen szükség az erődítések szempontjából.

A lány nem válaszolt. Megfordult és azt mondta:

— Most pedig szépen hazavezetlek! Meglátod, pontosan fogom tudni az utat!

Elindultak. Margit valami tréfás turistadalt énekel és Konrád fűttségével kísérte. Mikor a sziklakkal körülzárt völgybe értek, Margit megállást vezényelt.

— Állj! Pihenés. Eszünk valamit!

Levette hátizsákját és Konrád legnagyobb megrökönyödésére a legválogatottabb inycfalatokkal szedegette elő. Lazac-konzerv, kaviáros szendvics, sonka, sőt egy kis üveg burgundi vörös bor is került elő.

— A jó turista — nevetett Margit — nemcsak a lelkiekre gondol, hanem a testiekre is. Nem elég, ha a szemünket legeltetjük, a gyomrunkat sem szabad elhanyagolni.

Leültek a szikla tövében, ahol buja, puha gyeppagy kínálkozó kényelmes pihenőül és falatozni kezdtek. Szemközt ültek egymással, az asztal szolgáló alumíniumdobozokat középre tették. Margit ült háttal a sziklának, mert szembe akart nézni a nappal. Azt mondta, hogy az erős fény egyáltalában nem zavarja.

Konrád jóhangulata ismét visszatért. Egészen megelégedett Máriáról. Bort töltött és a poharat átnyújtotta Margitnak.

De abban a pillanatban, mikor Margit a poharat ajkához akarta emelni, szörnyű dolog történt. Tompa dübörgéssel, mint amilyennel a lavinaomlások szoktak megindulni, kőgörgöteg omlott alá. Margit felsikoltott. Ösztönszerű mozdulattal oldalt ugrott. Az utolsó pillanat volt. A következőben már lába elé zuhant a hatalmas szikladarab. Pontosan oda, ahol az előbb ült.

Konrád sápadtan, egész testében remegve ugrott Margithoz.

— Az Isten szerelméért, nem történt bajod?

Margit is reszketett. Ajkát összeszorította. Némán a szikladarab fölé hajolt és azt vizsgálta.

— Ez a kő — mondotta halkán — nem magától zuhant le, hanem szándékosan dobtá le valaki. Teljesen szélcsend van, a sziklafal itt nem lejtős, eső nem volt, amely áttáztatta volna a párkányt...

— De hát ki lehetett és miért tette volna? — kérdezte Konrád.

— Engem akart megölni! — mondotta szárazon Margit.

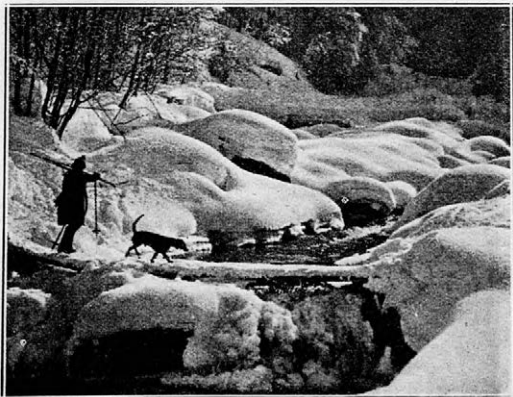
— Örültség! — kiáltotta Konrád.

Margit mosolygott.

— Nem baj. Az a fő, hogy nem sikerült. Majd ezentúl jobban vigyázok! De mi van veled? Egészen fehér vagy...

Konrád valóban áttört félt, hogy elájul. Egyszerre megvilágosodott előtte a rejtély. A követ Mária görgette le. Mára akarta ölni vetélytársnőjét!

(Folytatjuk)

Téli intermezzo

Kézimunka-rajzaink ismertetése

Felkerjük előfűtőinket, hogy kézimunkarendelőseknél, lapunkra való hivatkozással, sziveskedjenek konvencionálisan is íleltő ógós fordulni.

Wieg Testvérek kézimunkaháza, Budapest, IV., Deák Ferenc-utca 23.

Kombinált vitrázs (2-ik oldalán), **ERMA kézimunkaház terve.** Mérete 55x80 cm. Hozzávaló tüll, csipke-zövet és aszurbetét 4 P. Csipkerész vászonra előrajzolva, összes anyaggal 3 P. Hímzéshez való rész előrajzolása 40 fillér. Készen is megrendelhető.

Dísz ágypárna (2-ik oldalán), **ERMA kézimunkaház terve.** Készíthető ekrü tüllből vagy grenadinból. Hozzávaló 2 m tüll és 5.80 P. vagy 3 m grenadin és 3.20 P. Hímzett rész előrajzolása 80 fillér, hímzőanyag cca 2 P. Össze-olgozáshoz szükséges cca 8 m aszurbetét és 14 fillér. Szűrt sablonja 1 P.

Keresztöltéses abrosz (3-ik oldalán), **Wieg Testvérek terve.** Mérete aszurvisszaszegéssel együtt 150 cm, visszaszegés után az abrosz 130x130 cm. E.őrajzoló jó minőségű vastag vászonra 7.50 P. A minta 5-6 számú színes gyöngypamuttal készíthető, mely 1/4 dekás motringokban kapható. Motringja 28 fillér. A készítéshez fénytelen „Volga” pamut is használható. Motringja 22 fillér. Szűrt sablonja 3 P.

ERMA kézimunkaház, Budapest, VIII., József-körút 11.

Hímzett ágypárna (3-ik oldalán), **ERMA kézimunkaház terve.** Szűrt sablonja darabonként 90 fillér. Monogram sablonja 60 fillér. E.őrajzolósi díj hozott anyagra 60 fillér.

Gyermekkooci takaró és díszpárna (4-ik oldalán), **Wieg Testvérek terve.** Finom opálbatista tra előrajzoló, egy takaró és egy párna fodor nélkül, a kockázáshoz szükséges duplaanyaggal együtt 5.50 P. Szűrt sablonja mindkét darabnak 2.50 P. Fodorhoz való opálbatist külön méterszámmal legelősbőh napiáron kapható.

Gobelinkép (Hérfázó nő) 8-ik oldalán, **Wieg Testvérek terve.** E.őfestve kordova kongrera, 25x32 cm méretben 2.60 P, 40x50 cm mértben 6.50 P, 50x60 cm mértben 8.70 P, 60x80 cm mértben 15 P. Hozzávaló muliné motringja 16 fillér. Ezen képz bármely mértben előhúva vagy teljesen készen is megrendelhető.

Modern milő (13-ik oldalán), **ERMA kézimunkaház terve.** Mérete 80x80 cm,

fehér vagy színes lenvászonra rajzolva 3 P. S.úrt sablonja 1.50 P. E.őrajzolósi díj hozott anyagra 80 fillér.

Gobelinkép (Biedermeyer-idill) 19-ik oldalán, **Wieg Testvérek terve.** Kordova kongrera előfestve, 25x32 cm mértben 2.60 P, 40x50 cm mértben 6.50 P, 50x60 cm mértben 8.70 P, 60x80 cm mértben 15 P. A hímzéshez való muliné motringja 16 fillér. Ezen képz bármely mértben előhúva vagy teljesen készen hímmezve is megrendelhető.

MARADANDÓ ÉRTEKES AJÁNDÉK!
Ujdonság! Ujaonság!

„RECECE“

szabad. kézimunkakeret

Filé (rece) kézimunka kifeszítését egyszerű felhúzással, **fércéles nélküli** percek alatt lehet övé teszi

Minden nagysághoz alkalmas.

5 P-ért bérmentve küldi:

KOVALCSIK FERENC
PÉCS, Gründler-u-ca 17.

Videki rendelésnél külön 50 fillér portó küldendő.

MIT FŐZZEK?

Január 21. Szombat: Karfiollevés, vagdalt libamell borsó-főzelékkel, daraféljűt tzel. Vacsora: Hemencez, vegyes sajt-gyümölcs.

Január 22. Vasárnap: Libapróléklevés kockatésztával, főtt-hús gombamártással, libapecsenye, sült burgonya, ecetes uborkával, paprikával, nöiszeszély. Vacsora: Ostsee hering, hidegsült, vegyes befőtt, sajt, gyümölcs.

Január 23. Hétfő: Kenyerleves, sodrott hús paradicsomos burgonyával, tőpörtyűspogácsa. Vacsora: Kirántott bárány káposztasalátával, gyümölcs.

Január 24. Kedd: Francia burgonyaleves, bős sertés-karaj egybesütve babfőzelékkel, rácsostésza. Vacsora: Csirkepörkölt galuskával, vegyes gyümölcs.

Január 25. Szerda: Paradicsomleves, gombás borjúszelét rizskörítéssel, almásréte. Vacsora: Meleg sonkacsülök tormával, vegyes sajt, gyümölcs.

Január 26. Csütörtök: Tejfésles hagymaleves, kolozsvári káposzta, hájaskifli. Vacsora: Töltött csirke cellersalátával, sajt, gyümölcs.

Január 27. Péntek: Tejleves, kirántott hal vajban párolt karottával, tőrősgombóc. Vacsora: Szardínia vajjal, kemény tojás, vegyes sajt, gyümölcs.

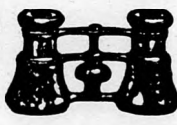
Január 28. Szombat: Káposztásleves, majorránnsmetlett, gyümölcs. Vacsora: Borjúnaturszelt szeletekbe sült burgonyakörítéssel, eklával, narancsaláta.

Január 29. Vasárnap: Barnaleves apró burgonyagombóccal, bárány egybesütve velissalátával, csokoládétorta. Vacsora: Finom kocsonya, vegyes sajt, gyümölcs.

CALDERONI és TARSA
LÁTSZERÉSZEK
Budapest, V., Vörösmarty-tér 1. sz.

TELEFON AUT 811-48

Látóóvek, szemóvek, orrcsipek. Fényképezési készletek és cikkek Barométerek, hőmérők

Január 30. Hétfő: Húsleves daragaluskával, főtt-hús paradicsommártással, pirított tarhonyakörítéssel, dióspalacsinta. Vacsora: Töltött rostélyos ropogásra sült burgonyával, paprikasalátával, vegyes kompót.

Január 31. Kedd: Májleves, töltöttpaprika, almáspité. Vacsora: Bíjsztek vegyes körítéssel, gyümölcs.

Egyszerű étlap

Január 21. Szombat: Káposztásleves, tőpörtyűspogácsa. Vacsora: Sertéskocsonya, kompót.

Január 22. Vasárnap: Csontleves, bős sertéscomb sült burgonyával, paprikasalátával, gesztenyetorta. Vacsora: Hideg sült, vegyes kompót, sajt.

Január 23. Hétfő: Húsleves reszelt tésztával, főtt-hús ecetes-tormával, párolt burgonyával. Vacsora: Rakottburgonya kolbással, ecetes uborkával, gyümölcs.

Január 24. Kedd: Kenyerleves, töltött felső rizskörítéssel. Vacsora: Tea, szardellásvaj, száraz kolbász, gyümölcs.

Január 25. Szerda: Paradicsomleves, daramelett. Vacsora: Borjúpörkölt galuskával, gyümölcs.

Január 26. Csütörtök: Tejfésles hagymaleves, kolozsvári káposzta. Vacsora: Kávó, vajjaskenyér, gyümölcs.

Január 27. Péntek: Burgonyaleves, tőrősgombóc. Vacsora: Halkocsonya, tejbedara.

Január 28. Szombat: Libapróléklevés, ludaskása ecetes uborkával. Vacsora: Meleg sonkacsülök tormával, gyümölcs.

Január 29. Vasárnap: Karfiollevés, kirántott bárány káposztasalátával, nöiszeszély. Vacsora: Sertésjsajt uborkával, vegyes sajt, gyümölcs.

Január 30. Hétfő: Gombaleves, vagdaltpecsenye babfőzelékkel. Vacsora: Virsli tormával, gyümölcs.

Január 31. Kedd: Köményleves, töltöttpalacsinta. Vacsora: Tejfésles borjúszelét burgonyapürével, gyümölcs.

HÁZTARTÁS

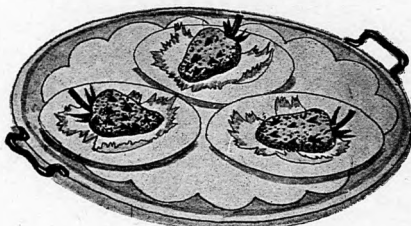
Húslevesbe való. Három zsemlye héját lereszeljük s a belét tejbé áztatjuk. Egy kanál vaját 3 tojás sárgájával egy tálban jól eldörzsölünk. A zsemlyékből a tejet jól kinyomkodjuk, szitán átőrizzük, megszózzuk és a vajjal eldörzsölt tojássárgájához adva az egészest félórásig keverjük, ekkor teszünk bele 3 tojás kemény habját, ezzel könnyen elvegytjük, vajjal kikent puding formába öntjük és fél óráig gőzben kifőzzük, tálra borítjuk és külön adjuk húsleveshez.

Húspástétom. (E'étéli.) Ezt a levesben főtt marhahúsból készítjük. Kell hozzá egy kiló főtt marhahús és 10 deka sósvízben megfőtt rizs, melyet fővés után hideg vízzel leöntünk. Közben készítettünk gyurótáblán porhanyótésztát következőképen: 20 deka vaját 30 deka liszttel elmorzsolunk, sót, 1 tojássárgáját és annyi jó tejtelt teszünk hozzá, amennyit felvesz, hogy rendes vajtészta keménységű legyen. Cipő alakra gyúrjuk, kendővel letakarjuk, félre tesszük, míg egy tálban 10 deka zsírt habosra keverünk 5 tojássárgájával, hozzáadjuk az átárált főtt leveshúst, a rizset, kevés zsírban piritott reszelt hagymát, törött borsot, sót, 2 deci tejtelt és végül 5 tojás kemény habját. Könnyen jól elkeverjük az egészet. Egy abronesos tortaformát a vékonyra kinyújtott vajtészta két helyen gyengén rányomunk, hogy a tésztán a forma körvonalai láthatók legyenek és a két lapot késsel körülvágjuk. Az egyik lapot a forma aljára helyezzük. A maradék tésztából a tortaforma karimájával ujjnyúlá selesebb csíkokat vágunk és úgy toldjuk őket össze, hogy sehol hézag ne legyen. Ezt a széles csíkot a karimára helyezük és ujjunk segítségével az alján levő laphoz tapasztjuk. Az egész töltelékét beleöntjük, a karima szelét ráhajtjuk és a másik két tésztalappal befedjük, tojással megkenjük és közepes tűznél szép sárgára süjtük. Tálalás előtt leveszük a forma karimáját és gombamártást adunk hozzá.

Őz- vagy nyúlaprólik tejselene. Az egyenlő darabokra vágott húst vízzel főni tesszük. Ha felforrt, lehabozzuk, adunk bele nagyobb darabokra vágva egy cellert, két sárgarépát, két petrezselyemgyökeret, két fej vöröshagymát, czenkivül egy tiszta fehér vászonruhába kötözve 3 gerezd fokhagymát, egész

borsot, egy babérlevelet, néhány szál kakukkfűvet, egy pohár vörösbort, kávéskanál ecetet és sót. Mikor a hús félig megpuhult, zsírban cukrot piritunk barnára, hozzáadunk egy kanál lisztet, szintén barnára piritjuk, azután leszűrt lével felelesztjük. Kevés mustárt, citromhéját, néhány szem kaprit és tejtelt adunk hozzá. A mártást jól kiforralva újból leszűrjük, beleadjuk a zöldség közül kiszedett húst és együtt puhára pároljuk. Makaronival, vagy gombóccal körítjük.

Ürítokány babbal. Hat személyre 80 deka nagyszemű fehérbabot hideg

Eperparfait tálalása

vízben beáztatunk, azután puhára főzzük. Egy kiló kockára vágott ürühúst forró vízben kimosunk. Kevés zsírban sárgára piritunk háromfej finomra vágott hagymát, adunk hozzá három gerezd finomra vágott fokhagymát, elkeverjük négy kávéskanálnyi liszttel, meghintjük kevés piros paprikával és a húst beleadjuk. Tíz percire forró sütőbe tesszük, hogy a liszt és a hús kissé átpiruljon, azután a sütőből kivesszük, kevés paradicsommal felelesztjük, pohárka fehérborral, levestel, törött borsot, sót adunk hozzá és befődvé többszöri keverés között puhára pároljuk. Tálalás előtt összevegytjük a leszűrt babbal és feladjuk. A babbal együtt főzhetünk egy darab kövérkés füstölt disznóhúst, amit azután kockára felvágva belekeverünk.

Töltött keasa narancsmártással. Két zsemlye héját lehabozzuk, belét hideg tejbé áztatjuk, 20 deka világos borjúmáját, 20 deka libamáját és a kacsamáját átáradaljuk, azután hozzákeverjük a két kicsavart zsemlyét, egy egész tojást, 2 tojás sárgáját, finomra vágott és zsírban piritott hagymát, sót, törött borsot, kevés majorannát és egy evőkanálnyi zsemlyemorzsát. A megtisztított keasa mellesontját kivesszük, azután beöntjük a máját, a nyílást bevarrjuk és a kacsát megszóva, megfelelő lábasba helyezük. A lábast elő-

zőleg zsírral kikenjük és vastagabb karikára vágott zöldséget és vöröshagymát adunk bele. A kacsát a sütőben hirtelen átűszük s ha a zöldség és a keasa is megpuhult, egy kanál vizet öntünk mellé és letakarva a sütőben másfél-két óra alatt puhára pároljuk. Ha a keasa megpuhult, a lábasból kivesszük, a felesleges zsírt leöntjük, a zöldségre egy evőkanál lisztet hintünk, sütőben megpirítjuk, azután egy pohár vörösborral és levestel felengedjük, nyomunk bele egy narancs levét, fél narancs héját hozzáadjuk, jól kiforraljuk, azután szitán átűszjük. Végül a kacsából a varrást kiszedjük és a töltelékkel együtt csinosan feldaraboljuk, tálra helyezzük, kevés mártással megöntözzük és feladjuk. Külön adunk hozzá még mártást és párolt rizst. A kacsát csak azután daraboljuk fel, ha elkészülte után félórát állni hagyjuk.

Szárdellás rostélyos. A rostélyost vékony szeletekre vágjuk és jól kiverjük. A szárdella húsát apróra vágdaljuk és a hússzeletekre rákenjük. A darált húst összekeverjük hagymával, sóval, borsal és fokhagymával, forró zsírba kissé beleforgatjuk és a szárdellával megkent szeletekre kenjük. A rostélyost összezsavarjuk, átkötjük és forró zsírban puhára pároljuk, ha megpuhult liszttel meghintjük, citromlével savanytjuk és tejjel elkeverjük.

Töltött fehérpecsenye. Két kg fehérpecsenyét veszünk, a hús közepét hosszú, éles késsel kivágjuk. A kivágott húst 10 deka szalonnával együtt megdaráljuk, belekeverünk 3 apróra vágalt kemény tojást, fűszert és összegyurjuk egy nyers tojással. Ezt beletöltjük a kivágott húscsokóba, két végén bevarrjuk, megszózzuk, paprikával bedörzsöljük és egy kanál zsírral lábosba tesszük. Gyakran megforgatjuk, mindig kevés vizet öntve alá. Ha megpuhult, vékony szeletekre vágva tálaljuk.

Csirke mártás. Friss teavajból világos rantást készítnék és húslevesvel felengedjük és folytonos keverés között félórásig forni hagyjuk. Ezalatt vajban nagyon finomra vágott vöröshagymát, zöldpetrezselymet, szeletekre vágott sok úrigombát nagyon világosra lassan megpirítunk és a mártásba tesszük. Öt percig forni hagyjuk, tojássárgájával, tejszínnel folytonos keverés között behabarjuk, de a tűzhelyről azonnal le-

GUMIHARISNYA, HASFÜZŐ,

szérvököt, méret szerint higienikus gumáruk, beteszésű cikkek. **Weszely István és Társa, IV. Apponyi-tér 1. sz.**

vesszük és az asztalon még friss teavajjat keverünk bele. Sóval, cayenneborssal ízesítjük, finomra vágott zöld-pétezselyem hozzáadásával tojásképlekhez, halakhoz, főtt borjúfűjhez, borjúlébhoz, borjúvelőhöz, főtt szárnyasokhoz, vajtészta pástétomokhoz adjuk fel.

Sonkaspástétom. 50 deka lisztel, 12 és fél deka langyos zsírral, két deci langyosvízzel, egy egész tojással és kevés sóval tésztát gyúrunk és 24 órán át hideg helyen állni hagyjuk. 50 deka sovány sertéshúst, 50 deka friss szalonnát megdaralunk, mozsárban megtörünk és szitán áttörjük. Talba téve hozzákeverünk 2 egész tojást, 15 deka apróra vágott és 15 deka kokkára vágott sonkát, megfűszerezünk, kevés konyakot öntünk hozzá. Pástétomformát gyengén kizsurozunk, kibéleljük vékonyra nyújtott porhanyó tésztával, belülről szalonnaszettekkel kirakjuk és a húst beletöltjük. Fölül szalonnaszettekkel rakunk, tésztával leföldjük, 2—3 lyukat hagyunk rajta, melybe kis papírcsövet dugunk be, hogy ezen keresztül a gőz elillanjon. Tojással bekenjük, mérsékelt tűznél kisütjük. A sülés kb. másfél-órát tart. Ha hűlni kezd, a belülről keletkezett ürességet olvasztott aszpikkal kitöltjük. Ha teljesen kihűt, vékony késsel felszeljük.

Rakotkenyér füstölt lazaccal. (Szendvics.) Meghámozott fehér kenyérszeletekre szardellavajpürét kenünk, a füstölt lazacból stanielit készítenk, a kenyérré helyezzük, a belsejét megtöltjük halikrával, vagy finomra vágott kemény tojással, vagy finomra vágott hideg sonkával.

Májás szendvics. A meghámozott vékony kenyérszeletekelt vajban megpirítjuk, libamájpürével megkenjük, a tetejét hideg sült libamájjal és szarvasgombaszettekkel díszítjük, a széleit vajjal megspricceljük.

RECEPTEK

Mogyoróbéles. 25 deka vaj, 25 deka liszt, 1 kanál cukorpor, 1 tojás kell hozzá. Ezekből tésztát gyúrunk és egy óráig pihentetjük. Töltelék: 8 tojás sárgáját 25 deka cukorral habosra keverünk, teszünk bele 25 deka darált mogyorót, vaniliát és 8 tojás kemény habját. A tésztát kékfoknyí vastagra kinyújtjuk, a felső lapot tojásfehérjével bekenjük és cukros mandulával behintjük. Lassan sütjük. Négyzetűgű darabokra vágjuk.

Szabó Lászlóné, tanár neje

Gyümölcszelet. 20 deka lisztet, 10 deka vaját, 5 deka cukrot, 2 tojás sárgáját, egy kávékanál citromlevet jól összedolgozunk. Kisodorjuk, tepsibe tesszük, szép világosra sütjük. Ekkor megkenjük lekvárral, ráteszünk jól megdinsztelt almát s tetejére jó sok édes tojáshabot. Még $\frac{1}{4}$ óráig sütjük s melegen édes késsel felvágjuk. Finom meleg tészta.

Özv. Zettl Józsefné

Finom csokoládélepény. 40 deka vaj, 20 tojás sárgájával, 40 deka cukorral és 20 deka reszelt csokoládéval habosra keverünk. Kanalanként beleteszünk 20 deka lisztet és 10 tojás habját. Két részben sütjük zsirozott, lisztetett tepiben. Ha megsült, lekvárral, vagy csokoládékremmel összeragasztjuk és kokkára vágjuk.

Özv. Zettl Józsefné

A LEGJOBB ÉS LEGOLCSÓBB
bevásárlási áruház

Klein Antal
selyem-, csipke-, bársony-, szövet-, fahé-
nemű- és vászonárúk szaküzlete

Király-u. 53 (a Teréz-templomnál)

Töppörtös pogácsa. (Hetekig jó, ha hideg helyen porcellán, vagy zárt üveg dobozban tartjuk.) 42 deka darált töppörtöt, 12 deka írósvajjat, 82 deka lisztet, 3 deci tejből puffasztott élesztőt, 4 tojás sárgáját, 4 kanál fehér bort, kis leütött kanál sót és annyi édes tejfelt adunk hozzá, hogy jó pogácsatésztá legyen. Jól kidolgozzuk, egész éjen át pihentetjük hideg, de nem fagyos helyen. Azután kinyújtjuk, megvároszunk és kis pogácsavággal kivágjuk, felvert tojással bekenjük és kisütjük. *Szabó Lászlóné, tanár neje*

Mézesszelet. Két egész tojást, 2 evőkanál cukrot, fahéjat, szegfűszeget, 1 deka szódabikarbinát összekeverünk, adunk hozzá $2\frac{1}{2}$ deci langyos mézet és kanalanként 35 deka lisztet. Vajjal kient, lisztetett tepsin sütjük, előbb azonban vágott mandulával meghintjük. *Dr. Bartha Lászlóné*

Mandulabomba. Tizenkét és féldeka cukrot golyópróbaig főzünk, (t. i. ha egy cseppet hideg vízbe teszünk és az nem folyik széjjel, ezt nevezik golyópróbnak), ekkor 15 deka hámozott, darált mandulát keverünk közé, apró golyókat formálunk és puhított csokoládéban, melyet szitán törtünk át, meghempergetjük, kis papírosatka helyezzük. *Szász Lenke, tanítónő*

Csokoládépuding. Nyolc tojássárgáját, 14 deka cukrot keverjük jól össze. Adjunk hozzá 8 keményre felvert tojás habját, $10\frac{1}{2}$ deka reszelt csokoládét 7 deka lisztet, $3\frac{1}{2}$ deka forró vajat,

Süssük, vagy pároljuk meg vajjal kikent formában és adjuk fel csokoládéhabbal. Csokoládéhab: $\frac{1}{2}$ liter tejszín, 6 tojás, sárgáját, 20 deka reszelt csokoládét forró víz fölött verjük fel habnak.

Mayer Gyözném

Tanácsot kérnek

Kedves olvasótársnőim közül ki tudna intézetben nevelkedő jól fejlett 12 éves kislányom részére farsangi jelmezt kölcsön adni, vagy jutányos árért eladni? Értesítést «Falusi lakos» jelígre kiadoba kérek.

Olvasótársnőim közül kinek volna meg a «Fiam lakodalma» című székelymenyecske monológa? Igen hálás volnék, ha valaki megküldené, vagy a szerző nevét szíves volna megírni. Hálás köszönettel várom a szíves értesítést.

«Alice»

Kinek van Franciaországban ismerőse? Melyik kedves előfizetőtársom tudna olyan Franciaországban élő családot ajánlani, ahol egyetemi hallgató fiam néhány hónapig német, olasz, latin, görög nyelvet, vagy más egyéb oktatás ellenében lakást (külön szoba nem fontos), vagy részleges ellátást kapna? Szíves leveleket «Studium» jelígre a szerkesztőségbe kérek.

Eredeti khorasan- és kuba-szőnyeg mintáimat elcserehléni szinten eredeti perzsamintákkal.

Hegedüs Gézné, Balatonfüred

Kedves olvasótársnőimet kérem, kinek volna meg a múlt év január hó 20-án megjelent M.U.L. két példányban. Nagyon hálás volnék és az árát is megtéríteném, ha megkaphatnám, mert nekem ez a szám hiányzik a múlt évfolyamból és hiányosan nem szeretném bekötötni. Kérném ezt a számot «H. Agostonné» jelzéssel a kiadóba beküldeni, ahol átvenném és ismétlem, hogy a díját azonnal megküldöm. Szíves-ségüket előre is köszönöm.

H. Agostonné, Budapest

Üzenetek

Kedves előfizetőink szíves figyelmébe ajánljuk ezen számunkhoz mellékelt nagy iv szerzsablon mellékletünket, mely az alább felsorolt mintákat tartalmazza. A felsőrészen levő azsuro mintá kombiné és a mellette levő azsuro sarkominta nadrág díszítésére használható. A sarkominta közepén látható MF kis monogrammal női, férfi fehérműtő, férfi szembekötő jelzést. Ettől balra levő «Irenke» jelzés fehérműtőbe alkalmas. A minta balsarkában levő kis virágmintával tálcakendőt, gyerek ruhácskát díszítünk olyképen, a virágokat egymástól 6 cm távolságra, egyiket föl-

felé, másikat lefelé helyezve el. Magas himzéssel, különféle színű mosható anyaggal hímezzük. A minta elhelyezhető a gyerekruhácska aljától 6 cm-re, körül bordürszertien, valamint a nyak-kivágás körül, az ujjak szélére, vagy az alj hosszában, csikokban és csak a blúzban a nyak körül. A kis virágok hímezhetőek csak egyszínű selyemmel, vagy felváltva világos kék és világos rózsaszín selyemmel. Csak pirossal, vagy késsel hímezve is igen szépen díszíthetünk vele. A mellette levő II kis monogrammal női, férfi fehérműt, zsebkendőt jelzünk. A minta alsó balsarkában levő cakkos minta angol ágynemű hímezésére használható. Ha valaki túldíszesnek, vagy nehéznek találja, a belső koszorúkat el is hagyhatók. Ezek a koszorúk külön is felhasználhatók millió, tálcakendő díszítésére úgy, hogy négy sorosan ismétljük a közép felé 5 cm távolságra, bordürszertien. A millió szélét csipkével fejezzük be. E minta sarkában levő EM monogramm ágynemű, asztalnemű jelzésére szolgál. Ettől jobbra látható két cakkos mintával ugyancsak angol ágyneműt díszítünk és ezenkívül kombiné felsőt és alsó része hímezésére használható. E mintától jobbra HF modern monogram található, mely asztalnemű jelzésére alkalmas. A jobb alsó sarkokban levő madeira hímezzel készítenő sarokmintával kisebb tálcakendő díszítünk úgy, hogy egyik sarkot a másikkal a szélső kis körökkel és a felette levő kis körmintával összekötjük. A szélére csipkét varunk. A balra levő kis mintával a tálcakentő belső üres részét elszórtan telehíntjük és színes selyemanyaggal hímezzük. A szürtsablon mintái előnyomása úgy történik, hogy az előnyomatandó anyagot vasalóhoz használt ruhára simán elterítjük, rajzszóggal lerögzítjük és a mintát az érdes felületével fölfelé a megfelelő helyre elhelyezük és valami nehezezzel, pl. hideg vasalóval a szélét lenyomatjuk, hogy ne mozduljon el. Ekkor valami filc- vagy posztódarabot az előnyomáshoz használmi szokott kék porba beleamartunk és az előnyomatandó mintát ötször-hatszor átöröszöljük a síma posztóval, vigyázva, hogy el ne szakadjon. Ennyi átöröszölés után a szürtsablon lapot kissé felemeljük az anyagról és megnézzük, hogy a minta az anyagra teljesen átmosódotott-e s ha igen, a minta eltávolítandó és helyezzünk reá vékony selyempapírt és azon keresztül forró vasalóval rávasaljuk, vagy pedig kis parfümszóróba öntünk spirítuszt és azzal befúrozzuk, hogy a kékpör az anyagra rátapadjon.

A szürtsablonhoz való kékpört kiadóhivatalunk 80 fillér előzetes beküldése ellenében postafordultával megküldi.

»Nagykárolyi Oltáregylet.« Lapunkban igen sokszor közöltünk oltárterítő-csipkemintákat, amelyek ha nem is

1933. év eseménye

BUTORT NYERHET!

Első Országos Kézimunkaverseny

rendezi az ERMA kézimunkaház,
Budapest, VIII., József-körút 11.

**Ég ma jelentkezzen az alábbi szelvényen,
mert minden kézimunkázó urind pályázhat.**

A versenyben résztvevők számára rendkívül értékes díjak: egész szoba bútort, nagy perzsaszőnyeget, függönyöket és 200 egyéb díj.

E szelvény kivágandó és beküldendő

„ERMA”
kézimunkaház
Budapest, VIII., József-körút 11
Telefon: 300—57.

Jelentkezési szelvény.

Jelentkezem az ERMA Országos Kézimunkaversenyre és kérés-kor postafordultával díjtalan felváltást.
M. U. L.

Név.....
Pontos cím.....

voltak pont 100 szám szélességűek, de a szélesség száz szemre annál is inkább kiegészíthető, mert a felsőrészen a teljesen üres lyukakat elszórtan be lehet hinteni apró virágmintával. Tessék átnézni a múlt évfolyam mellékleteit, feltétlenül talál benne oltárterítő-csipkemintát. Az utóbbi 2—3 hónap alatt is kettőt közöltünk. Jelenleg csak a február 10-i számban van az utánakövetkező mellékleten hozunk, de ez sem lesz száz szem széles. Ha feltétlenül ragaszkodnak a megelőlt szélességhez, úgy kézimunkarajzainkat tervező kézimunka cégeknek beszerzhetők a kívánt szélességű mintalap nagytított rajza.

Szív. üdv. Szerk.

Örömmel hívjuk fel kedves olvasóink figyelmét az »ERMA fel kézimunkaház által rendezett országos kézimunkaverseny (melyről a fenti hirdetés tájékoztat), amely nemcsak 200 darab nagyjértékű díjhoz, iparművészeti tárgyakhoz juttatja a szerencsés nyertőt, de a versenyen résztvevő a saját munkájukkal értékes, művészi kézimunka daraballal egészíthetik ki gyűjteményüket. Ennek a kézimunkaversenynek midőn kiemeljük nagy erkölcsi jelentőségét, szíves tudomására hozzuk kedves olvasóinknak, hogy délutáni, vagy esti órákat így hasznosíthatják.

Szív. üdv. Szerk.

»Rózi, Pozsony.« A vámmal átengednek mindent, azonban a kirótt vámdíjat meg kell fizetni. Hogy a vámdíj mennyit tesz ki, azt nem tudjuk. Állítólag majdnem annyit, mint az elváltolt tárgy értéke. Szív. üdv. Szerk.

»Tanító.« Jézuska színesceruzái novellája igen eredeti frás, a téma egyenesen belemarkol az ember szívébe. Mégis inkább a fiatalág lapja keretébe illeszhető legmegfelelőbben. Próbálja meg ifjúsági lapoknál elhelyezni.

Szív. üdv. Szerk.

Tisztelettel értesítjük mélyen tisztelt előfizetőinket, hogy kézimunka ajándékaikhoz még szükséges muliné himzőanyagot motringonként 10 fillérért gyári árbán kiadóhivatalunkban a rendelt mennyiség ára és 20 fillér portódíj előzetes beküldése ellenében beszerzhetik. A gobelinpárnához még 15 motringra, a retikülhöz még 14 motringra és a terítőhöz még 16 motring mulinéra van szükség. Szíves figyelmükbe hozzuk kedves előfizetőinknek, hogy a szükséges mulinéanyag az előfizetési díj utolsó évirészlete beküldésével egyszerre is küldhető, hogy az ajándékkal együtt a szükséges muliné is megküldhető legyen. Külön rendelésnél a muliné ára és a portódíj postabélyegben levében is küldhető. A rendelt mulinét mindenkor postafordultával megküldi kiadóhivatalunk.

MENYASSZONYI KELENGYE

vászon, asztalnemű, női-, férfi- és gyermekfehérmű beszerzésénél forduljon bizalommal

Fendrich Imre és Fleischmann-céghez IV., Kálvin-tér 2

Alakját tökéletensé teiszük

Sady-fűzőszalon

Budapest, IV. Király-utca 4. I. emelet. Telefon: 88-3-28

»K. I. né.« Egy disznómájhoz ugyanannyi súlyú zsíros szalonnarészt veszünk a tokából. A májat nyersen kétszer átdaráljuk, hogy finom pép legyen. A szalonna $\frac{1}{4}$ részét apró kockára vágjuk, a többi szintén kétszer átdaráljuk és ezt a háromféle masszát összevegyítjük. 10 fej vöröshagymát apróra vágva bő zsírban megsütünk puhára és megfelelő sóval, fűlést szerinti fűszerrel az átdarált masszához vegyítjük, jól eldolgozzuk és vastag bélbe töltjük. A félméter hosszú belet négy helyen kissé átkötjük, de nem szorosan, csak mintha jelölve volna. Mikor a víz forr, megablújk benne, mint a rendes hurkát szokás. Kivesszük kosárba rakott tiszta szalmára, hidegre tesszük és másnap megfűstöljük. Hosszabb ideig eltartható

Molnár Lidia

H. Mária, Győr. Szeretettel küldöm a kért szöveget: Mért nem szabad szeresselek, mért kell, hogy elfelejtselek téged? Nem is tudod, nem is sejtod, hogy én mennyi könnyet ejtek érted. Megkínzótlál, meggyötörtél, minden álmatlóságot, minden másé lettél, elfeledtél s én azt hittem, hogy szeretted engem!

Estefelől arra járok, te csak éled a világod vígan: Nem hiszel a szerelemben s nem hiszed el, hogy az emberben szív van. Mindent-mindent másnak adtál, de hűséget sose kaptál cserébe! Hiába, a boldogságot nélkülem te nem találod mégse!...

Erzsóék, Mezőtúr

»Kézimunkakedvelő.« Két sztor recept-alapja elkészítéséhez szükséges kb. 60 deka anyag, melynek kilója 48 P. Az 5-ös számú C. B. Clark-fonal e célra kitűnő, nem puhul meg és nem is bolyhosodik. De különben mosás után minden csipkeanyagot kissé keményíteni kell, a függőzést pedig feltétlenül. Ezen anyag kézimunkarajzainkat tervező cégnekél beszerezhető. Szív. üdv. Szerk.

»Szökött katoná dala« és »Igazgyöngy.« Nem elégedhetünk meg közepes versekkel, bárhogy is méltányolni kívánunk törekvését. Sok biztató gondolatot mégis találtunk bennök és ezekben bízunk is, ha az író rendelkezik legalább is annyi türelemmel, mint a kritikus.

Szív. üdv. Szerk.

»Nogiku.« M. K. M.-nek jó írók könyveit kell olvasni és meglátásai kifejezésére nem a már elkoptatott színeket használni, hanem újakat, eredetieket keresni és addig keresni, míg megtalálja. Az igazi író nem lehet sablonos soha.

Szív. üdv. Szerk.

»Arnold Erzsébet, Sikotapuszta.«

Volt egyszer egy szőke asszony, kőkény-szemű, csalfa, A szívemet kifosztotta, elárulta, csalta. Rákötöttem a jussomat, ókróm, lovam, kelttem, Csalfa csókja tengerében elveszett a lelke.

Ómiatta lett belőlem kocsma tölteleke, Ómiatta a napomnak mámor most a vége.

Iszom, hogy a bánat érte könnyre ne fakasszon, Ne tudja, hogy őt siratom, az a szőke asszony.

Szatipick Ilona

»Szeressük egymást, gyerekek... (Seress Rezső verse és zenéje.)

Az élet egy színes álmdadás. — Mely egyszer véget ér, — A sír lesz majdan végállomás — S a szív pihenni tér. — Álmodjunk mindig szépeket, — Mert úgysem tart soká, — A gyorsan elszálló éveket — Tegyük mi boldoggá.

Refr.: Szeressük egymást, gyerekek, — A szív a legszebb kincs. — Ennél szebb szó, hogy szeretet, — A nagyvilág nincs. — Az élet úgyis tovashall, — A sír magába zár, — Szeressük egymást, gyerekek, — Mert minden percért kár!

Purgó pályázat

eredményét a beérkezett sok pályaműfolyton csak a következő számban közzölhetjük

Bayer Purgó az ideális hashajtó

Az élet egy színes álmdadás. — És nincs felébredés, — Ha elszáll a színes látomás, — A sír megásva kész. — Kacagjuk át az életet, — Mert úgysem tart soká, — A gyorsan elszálló éveket — Tegyük mi boldoggá.

Refr.

»Ha majd újra sírni tudsz... (Szenes Andor szövege, Malcsiner Béla zenéje.)

Válunk...kicsikém, mire várunk? — Hisz az úr ma minálunk — Az a jó unalom... — Vége...sose lát közelébe... — Sose cseng a fülébe — Az én dalom...

Refr.: Hajd ha újra sírni tudsz, — Visszajövök hozzád... — Majd ha többé nem hazudsz, — A csókom vár! A mult elől hiába futsz, — Az álmod visszahozzák! — Te is az eszembe jutsz, — Akárhogy fáj... — Hűséget egy hűtlen szív az mért iger? — Ugyis tudtad, eldobsz majd egy senkiért... — De ha újra sírni tudsz, — Visszajövök hozzád, — Hiszen az eszembe jutsz — Akárhogy fáj.

Drágám, hisz az ön szíve márvány — S csak egy ószi szivárvány — Ez a nagy szerelem — Pár nap s a mesék tava szállnak nekem... — Sohasem muzsikálnak — Többé nekem...

Üdvözlí Ica

DARMOL
szabályozza a bélműködést

»Tanácstalan lélek.« Megdöbbenve olvastuk levelét és hogy egyetlen kelteklődő gondolattal befurakodni szeretnénk a hihetetlen szörnyűségek közé, bocssáson meg nekünk ezért a gondolatnál. Nem lehet elhinni, nem lehet valóság, hogy egy úriasszonnyal úgy bánjon a férje, ahogy önnel bánik. Nagyságos Asszonyom, bocssáson meg, hogy kételkedünk, hogy azt kérdezzük: nem használt túlzott szavakat, mikor levelét megírta? Mert nemcsak mélységesen fájdalmas és szomorú, de embertelenül kínzás, rabszolgasorsnál rabszolgább lehet az Ön élete, ha levele a valóság tükré. Hogy mondjuk ezeket Önnek, hogy mindenért kárpótolja a jó Isten, mikor nem tudja, mire várjon, miben reménykedjen. Az a lélekhatólag egyszerűség, ahogy elmondja a történeteket, az élete sorát, úgy érezteti, hogy csak a egyetlen élet vésoje várhatótt így bele az életébe. Hiszen minden ember ma tele van fájdalommal, szomorúsággal, bánattal, mindnyáján gondokkal küzdünk és nemcsak mi, ennek a szenvedő országnak a népe, hanem az egész világra áttérjedt és mint valami ragály megakadályozhatatlanul fertöz mindenfelé. A gazdagokat éppúgy, mint a szegényeket megérinti és nincs menekülés. Az emberek élete ma az egész világon nagyon hasonló és még azok is, akik, mint Önök, súlyosabb gond nélkül, szinte anyagiakban gondtalanul élhetnének, nem találják meg a lelki egyensúlyt, nem tudnak harmóniát vinni életükbe és mint zsarnok és rabélnék egymás mellett, szenvedtetnek és szenvednek, ahelyett, hogy az adott viszonyok között megpróbálnák boldognak lenni. Ön, Nagyságos Asszonyom azt hiszi, hogy nem lehet változtatni és ahhoz a második »vagy-vagy«-hoz kell folyamodniék, melynél csak az első »vagy« lehet kegyetlenebb, vagy el kell hagynia otthonát és amit soha nem próbált, maga keresse meg a kényerét. Megtegye? — Kérdi az ismeretlen bizonytalanságtól való félelmében és nekünk épp annyira nehéz kérdésre válaszolni, mint Önnek, vagy talán még nehezebb, mert a mások sorsért viselni a felelősséget a lelkiismeretes embernek sokkal súlyosabb, mint a magunk sorsát rosszul irányítani. Egyszer azt hallotta tőlünk, hogy vannak mártír aszszonyok, mártír anyák, akik gyermekekért, a családi egység megtartásáért alárendelik kisértő álmaikat, végnyaiukat a kötelességnek és szinte kikapcsolják magukat a külső életből, hogy az a néhány ember, akik a feleségen, az anyán keresztül összetartoznak, jólérezzék magukat ebben a kis külön világban és védelmet találjanak karjai között. Az Ön karjai nagyon fáradtak lehetnek, Nagyságos Asszonyom, Ön már nem tud sem hozzátartozóinak, de még magá-

nak sem védelmet nyújtani. Féltém, elveszne az élet tomboló viharában, ha sajátmagára kellene támaszkodjon. Ön, aki parancsoláshoz van szokva, nem tudja, hogy az engedelmességet hány-szor érezni megalázónak, hány-szor lázadna parancsolk ellen — bár lehet, hogy igaztalanul — és hogy törné össze az a büszke önérzet, amely nem fér más akaratot a magáé fölött. Gondolja meg, ha most eldobja maga mellől ezt a rossz férjet, ezt az elviselhetetlen hajlékot, mit talál helyette? Ma, mikor alapjában reccseg ez a világ, tühzelyek omlanak össze, véresen könnyes tragédiák játszódnak le és hirtelenlén sírások könnyre perzseli azoknak a keveseknek is a lelket, akiket a pusztító orkán nem értett még le, a szenvedélyes vállalása is szinte kötelesség. Ezért is olyan rettenetesen nehéz a kérdésre tanácsot adni, mert Nagyságos Asszony, ki benne él egy örökös viharban, a menekülés vágyában minden elképzelhető lehetőséget jobbnak talál a jelenlegi állapotánál. De mi mélyebben belelátunk a családi kereten kívüli élet sötét szomorúságába. Szomorú állomások ezek, amelyek százsoroson fájnak azoknak, akik benne élnek és fáj azoknak is, akik kívülről néznek bele. Reménylen meg-rakodottan nekiindulni egy új életnek talán lehet és könnyebb is onnan, hol bántalom érte. De mielőtt elhagyná a multat, elszakadna könnyes emlékeitől, ejtse meg a mult szamárdását és csináljon mérleget. S ha úgy találja, hogy sem-mivel sem tartozik és van sejtése arról, hogy mit jelent egy úriasszonyok az alkalmazott szerepét vállalni és hiszi, hogy lelki és fizikai erővel bírja a harcot, — nem beszéljen le, mert meggyő-ződtem, hogy csak gyöngye szalmaszál volt, amivel útját keresztettem. Könnyen átlep rajta és új fejezet kezdődik életében, amire azért is szeretnék figyelni, hogy lássam, miként vergődik ki saját erejéből. Tudom, hogy kevés, amit elérni akar, de ez a kevés a minden, mert »mindent« áldoz érte... Köszö-nöm, hogy újból kitüntetett bizalmá-val és én újból úgy szóltam Önöz, Nagyságos Asszonyom, akik féltek ki-bocsátani az életbe. Szív. üdv. Szerk.

»Számvevő neje.« Az előfizetési díj ebben az évben is fizethető havi 2 pengő részletekben és az ajándékban éppúgy részesülnek a havonként fizetők, mint azok az előfizetők, akik negyedévenként, vagy félvévenként újítják meg előfizet-süket. Természetesen az ajándéka igény-nik akkor válik eszedéssé, ha az egész évi 24 pengő előfizetési díjat be-fizették, vagyis a tizenkettedik havi előfizetés alkalmával. Az ideai ajándé-kunk egy igen szép mintájú selyem bu-

rettanyagú előnyomatott terítő, mely használható előszobába, kertiasztal-terítőknek, géptakarónak stb. Hálásan köz-szönjük Nagyságos Asszonyunk, hogy még áldozat árán is lapunk barátja marad és ezt a szeretetet igyekezni fo-gunk olyan lappal viszonzni, amely az egész családnak szórakozást nyújt.

Szív. üdv. Szerk.

»Őszi kirándulás.« A reménység és az élet hirdetése volna, különbözőbb írói talentum nélkül. Ahogyan tudok lelke-sedni a betűkbe vert szárnyaló gondo-latok szépségein, úgy lehangol a vergő-dés, amely nem tudja utolérni a felette messze rohanókat. »Az őszi kirándulás« sokszor olvasott írói frázisoktól terhelt.

Szív. üdv. Szerk.

»Isten kezében.« A meséje nem új, a megírás sem rendkívüli, bár sokkal több adottságot volt, amiket nem használt ki. Fejlődnie kell. Szív. üdv. Szerk.

»Margit.« Mi sem hisszük, hogy volna ember, aki elmondhatná, hogy nem is-merte meg saját magán keresztül a probléma fogalmát. Hány-szor halljuk, alig zárult le az egyik, új támadt hely-lyébe. És a létűnt mindig elvisz valamit abból a határtalan bizalomból, amely közel engedett embereket a szí-vükhöz s akinek bepillantást enged-tünk a lelkükbe. Aztán utána nem marad más, mint a reménytelenség és a bánat sötétsége: és ébredés egy olyan valóságra, amely összetört élelett kell támogatson, tovább vigyen és élni ta-nítson. Újból kezdjük az életet, mely-nek ki tudja hányadik fejezetét zártuk már le és mégis új problémával találjuk szembe magunkat, mint most szembe-találta velő magát Maga is, kedves kislány. Mikor már azt hitte, hogy örökre lezárta a problémával való har-cát, felbukkant újból, bizalmába fér-között és megint a szívét vette célba. Nem ígér semmit, csak kér, amit ad, mind arra való, hogy bizalmatlanságát leszerelje vele és elhitesse az önzetlen-ség határtalanságát, aminek nagyon is van határa, sokkal közelebb fekvő, mint gondolná. Az önálló keresettel bíró s hozzá az első fiataliságon már túlévő férfi az élet minden formájában rendel-kezik önmagával és senki, még legköze-llebbi rokonsága sem befolyásolhatja elhatározásában, szándéka kivételében, ha ő is nem teszi magáéval azoknak vé-lelményét. Ha félti lelke nyugalmat, ha nem akar újabb problémába keveredni, nem tulajdonít semmi fontosságot sem kedveskedésének, sem más gondosko-dásának, mert ha valóban önzetlen ba-rátságából, segíteniakarából és szána-lomból teszi, nem is számíthat baráti köszönetnél többre. De ha nem ez a célja, — amely úgyis kiderül — jobb

Földes-féle

Margit Crème

üdit — szépit — fiatalít

megelőzni és óvatosan fogadni, leszlá-lítani a való értékre a kedveskedéseket és csak akkor hinni száz százalékgig, ha megbizonyosodott szándéka ko-molyságáról. Sokszor foglalkoztunk már hasonló problémával és mindannyiszor megírtuk, hogy miként vélekedünk az ilyen baráti alapon történő behalozások-ról. Az ért az egy-két kivételért, amely komoly férfiak mellett tesz tanúságot, akik nem alattomos megkerüléssel fé-lőznek az egyedülálló, kenyérgéres leá-nyokhoz, magukra öltve a barát álarca-t, hanem nyíltan, teljes felelősséggel állnak oldalukra, nem mernék ezt a hitet kelteni Önben az illetőről, éppen az elmaradt nyilatkozat miatt, amiben senki őt nem akadályozhatja meg. Nem hallgathat újból arra a megbízhatatlan kis mű-szerre, amely egyszer már annyi szen-vedésbe vitte bele. Tudja, hogy mit je-lentett a másik »problémája«, újabb felidézését nem volna okos elősejteni. Legyen kedves és hálás segítségéért, mert meg is érdemi, hogy álláshoz jut-tatta, de balgaság volna többre érte-kelni, mint a valódi értéke ér. Várni, várni és nem sietni és főleg nem sietni az események elébe, amely ha jó, ké-sőbb is örömet jelent, ha rossz, a leg-későbbben is korán érkezik. Bölecsé-dolog nem tenni semmit, csak várni mert ki tudja, boldogságot, vagy boldogtalanságot rakna-e a vállára a te-telejesülés. Mai helyzetében nyugodtnak mondható az élete, s ha értékelni ezt a nyugalmat, bástyázza körül okossá-gal, védelmezzé új »problémáké ellen. Segítettünk és szívesen segítünk Ma-gának, kislány, az alapot lerakni. Ma-gától függ, hogy fel tudja-e hű-ni maga körül a falat, amely megvédi lemezeit.

Szív. üdv. Szerk.

»F. J. né.« Tejemrék feldolgozására időszerűként tanfolyamokat rendez Magyaróváron a m. kir. Gazdasági Akadémia. A földművelésügyi minisz-terium teigazdasági ügyosztálya szin-tén tart időnként hasonló tanfolyamo-kat különböző helyeken. Idevonatköz mindennemű felhívogatásért méltóz-tassék a földművelésügyi minisztérium teigazdasági ügyosztályához fordulni, hol a tanfolyam időtartama, tandíj és esetleges más költségekről kimerítő tájékoztatóst adnak. Szív. üdv. Szerk.

»K. Klára, tanítóné.« Számunkra a legteljesebb öröm, hogy a Jezuska »helyettesíthetők«. Szeretünkkel küldjük. Szív. üdv. Szerk.

LOHR MÁRIA (KRONFUSZ) GYÁR ÉS KÖZVETŐ: VIII., BAROSS-UTCA 83

»K. Gyuláné, Debrecen«. Az újév alkalmából is sok jó kívánságot, sok baráti kézzszorítást kaptunk olvasóinktól, de még ezek között is egyedülálló Nagyságos Asszony kedves, meglepő figyelme, azaz értékes baráti szeretete, melynek jeléül fényképét küldte el nekünk. Hálás köszönettel viszonzhatjuk csak ezt a kivételes szeretetet, megértést, mellyel lapunkat kitüntette. Kedves emlékeink között szeretettel őrizzük meg fényképét.

Szlv. üdv. Szerk.
 A Magyar Kültügyi Társaság kebelében működő BRITISH-HUNGARIAN SOCIETY (Angol-Magyar Társulat) és az AMERICAN-HUNGARIAN SOCIETY (Amerikai-Magyar Társulat) védősége alatt álló angolnyelvű tanfolyamok a II. felében is a V. ker., Markó-u. 18/20 alatt, az áll. Bolvai reáliskola épületében nyílnak meg. Beiratásuk régi és új hallgatókban január 30-tól február 4-ig, d. u. 5-8 óra között az igazgatóságnál (V., Markó-u. 18-20), a tanfolyamok megkezdése után pedig az előadási órákban.

Először előadási nap az új tanfolyamokon február 6. hétfő. Tanítási órák d. u. 4-9 óráig, kezdőknek heti 3, haladóknak 2 órában. Külön irodalmi, társalgó és kereskedelmi levelezési csoportok. Beiratási díj 14 P. Tandíj nincs! Bővebb felvilágosításokat szóbelileg késszopertek az az igazgatóság. Új kezdősopertek!

»B. J.-né, Dombrád«. Öszinte egyúttérzéssel osztozunk Nagyságos Asszony szomorúságában, amit lassan, lassan elcsendesít az idő és az elmúlt életet mind élesebb körvonalall jelzik azok a hozzáfűződők, soha el nem múló emlékek, melyek az ittmaradt élők lelkével összeforrasztották. Ez az elszakadás csak ideiglenes, mert mi is követjük őket arra a nagy útra, melynek ismeretlensége a kétkedőt félelemmel tölti el.

Pedig nem más az, mint az élet továbbfolytatása... Végtelenül boldoggá tett kedves soraihoz, hogy mégis megörvendezhettük ajándékunkkal. Nagyságos Asszony által ajánlott új előfizetők nevét és lakhelyét kérjük közölni, hogy az előfizetést megállapíthassuk és hálás köszönetünk jeléül kézimunkaajándékunkat megküldhessük.

Szlv. üdv. Szerk.
 Hálás köszönetünket küldjük özv. Berger Károly Lajosné gazdasági akadémiai tanár özvegyének a mokatorta mandulával a »Receptek« rovatában talált receptéért, mely olyan kitűnő, hogy mindnyájunk kedvene tésztája lett. Ismeretlenül is szívélyes üdvözlésünket küldjük. Irén és Ella, B.-csaba
 »M. Nusi, Szolnok«. Meghatódottan olvastuk meleg, elismerő sorait. Hálásan köszönjük, hogy olyan meleg szívvel, meleg érdeklődéssel támogatja lapunkat és részvéves új előfizetők szerzésében. A megadott címre küldtünk mutatványszámot és hisszük, hogy új barárat talalunk ismerősében, ülvözlötök szeretettel viszonzozuk. Szerk.

Grafológia

Iránt érdeklődő kedves olvasóink! Tisztelettel értesítjük, hogy a nagy számban érkezett és elemzésre váró levelekre való tekintettel a rovat vezetője, akinek idejét teljes mértékben lefoglalja az elemzés és megválaszolás, a jövőben csak azoknak állhat rendelkezésükre, akik a levélhez 2 P értékű postabélyeget csatolnak.

»Mária Matild«. Sökimondó, erős akaratú, de kissé konok természet. Gyakran önmagával is dacol. Nincs teljesen megelégedve az a helyvel, amelyet az élet kijelölt számára, ezért sokat idegeskodik. Mintha szülnék érezné azt a kört, amelyben mozog. Ennek főleg az az oka, hogy túlfűtött

idealizmus hevíti és nem látja tisztán az elérhető. Milyet felismeri a valóságot, veszelételet energiája célhoz fogja segíteni. Baráti körben fölegedő peszsimizmusát fékeltlen tréfálkozás váltja fel, ami átmenetileg boldoggá teszi. Egy váratlan esemény lényegesen át fogja alakítani lelkivilágát.

»Mi újság?« Sokat mereng és álmodik, anélkül, hogy valami fogható cél alakult volna ki lelkében. Túlásagos hatással valami rá olyan tűnő hangulatok, amelyeknek alig van kapcsolata a való élettel. Gyöngéd, finom, érzelmes, baráti köréhez ragaszkodik, kedves és szeretetreméltó. Lehetőleg minél több időt töltson kellemes társaságban, ahol eloszlanak a ködös álmoképek. Gyakran panaszodik ideges nyugtalanság miatt, aminek alighanem veszerényessége az oka. Rajong a regényért és a kalandos filmekért. Muzsikában inkább a keringőt, a műdalt szereti, mint a néger tánceztét. Forró odaadással esügg családján, amely kisebb korában nagyon elkényeztette.

»Lucifer«. Egy hangszer vagy műszer foglalja le minden szabad idejét. Esetleg valami saját maga által konstruált gépzet. Az átlagnál erősebb intelligencia mindenképpen érvényesülésre tör s ha a renes útton nem lehet, a fantázia meredei ösvényére lép, hogy célhoz érjen. Gondolatainak és művének jelentőségétől mélyen át van hatva, ma kasul bízik magában, nem törődve azokkal a gúnyos megjegyzésekkel, melyek a közvetlen környezetésben is elhangzanak. A küzelem eddig nem hozott pozitív eredményt, de energiáját a kudareok sorozata sem törte meg. Egyébként bizalmatlan és gyanakodó természetű a világgal szemben. Önézete tartja csak vissza, hogy mások segítségét igénybe vegye, pedig enélkül aligha boldogul.

APRÓHIRDETÉSEK

Ezen rovatban közzétett hirdetés az szávként 10 fillér. Vastabak betűkkel szedett első szó díja 20 fillér. Tíz szón alul szöveg hirdetési díja 1 P Jelleges hirdetésekre érkeznek levelek továbbításra a hirdetési díjjal egyidejűleg külön 1 P utalandó át.

Zongorista ott áll használatlanul. Társaságban nem tudja, mi játsszon, pedig esetleg évekig tanult. A Fel-nőttek Zenetanára tudását rendező-memóriáját kifejeleszi, repertoárral megismeri. Ha sohasem tanult, akkor is megtanítja **kotta nélkül** is a nóta, előadási darab, jazz önálló kíséret-szerkesztésére honapok alatt! Mérsékelt tandíj! Díjtalan zakarias! Oktatás este 8. Megbeszélés kettesfőltig. Okleveles zenetanár, Kertész-utca harmachárom 11. I.
Belvárosi Keresztény női divatszalon minden igénynek megfelelő ruhákat jutányosan készít. Úriknéket szabást, varrást könnyű módszerrel tanít. Kozma, Havas-u. 2.
Sanda-féle koncert-szabómű, hóféher pelyeg, finom, panlabha való kegye 20 P. régi pénzügytemény, helyégyütemény eladó. Özv. Pósa Istvánné, Somogyúson.

Nyérő Nándorné előnyves közismereti női divatszalonját Vilmos császár-út 76. L. on, a Pesti Hírlop palotája mellé helyezte át.
Budapest, III., Római fürdőben. Keve-u. 78/5. szám alatt levő Erzsébet Otthonban 3-10 éves gyermekek családja teljes ellátást kapnak gondos felügyelettel, 6 éven aluli gyerekek havi 40 pengőért, 6 éven felüliek 50 pengőért. Pormentes hegyi levegő, napos, egészséges szobák, elemi iskola szomszédságában. Előfizetői lehet III., Keve-u. 78/5. vagy IX., Ráday-u. 29. Szabolcsai úriútekezésben.
Női divatszalon a lezultós divat színtől léleszen, olcsón készít női ruhát. Jutányos feltételek mellett rövid idő alatt tökéletesen tanít szabni, varni. Szakkészára előkészít. Bogárné. II., Vilmos császár-út 45. I. em. 13.

Saját gyártmányú bútoraimat utóéretetlen olcsón árulom, mert nem tartok drága mintateremt a fővárosban. Öreg bútorait modernekre kicserélem vagy restaurálom meglevőköz új kombinációk készíték. Mintateremt vasárnap délelőt 10 óráig is megtekinthető. Müller Lajos bútorgyár, Újpest, Erzsébet-ut. 8. Baedera-utca mellett. Betűs vilamos, 20-as autóbusz.
Szabást, varrást garantálban biztos eredményű legrovidebb idő alatt jutányosan tanítok kiváló preciz műszerrel. Mérsékelt áron készít kitűnő szabású elegáns ruhákat, kabátokat. Kasper-szalon, Belváros, Kacsavör-u. 9. IV. 12. Érdeklődők látogathatnak.
Vállalkozó takarítást, főzéshez értelek, minden házimunkát végeztek. Kiss Iréné, Lenke-barak, II. épület 6/b.

Nagyszámú érdeklődők szives tudomásra hozom, hogy az utóéletellen konzerváló erűjű, ráncmentesítő, krémű (50 gr) és 150 gr-os lúgvíz mennyiségűze való arcfelanyagot (melyek kedves asszonyismerőim csodálatos rózsaszépségűzerének kereztelek), a kétféle egészít a 50 pengőért küldöm utánvétellel. Kizárólag leveleli megrendelésre. Válaszbélyeg csatolandó. Családi recept, teljesen ártalmatlan. Dr. Walborgné. Budapest, Falk Miksa-u. 4. V. I.
Intézetben nevelkedett szerény-szorgalmas, megbízható, komoly urileány a fővárosban csak nappalra egészít a 50 pengőért küldöm utánvétellel. Elemisták, polgáristák korrepetív nő zongorizók, kézimunkázók és háztartásban is szivesen segít. Szives meghívást »Pirokka jellegre kidobó kár.

A KIADÓHIVATAL PÓSTÁJA

Tisztelettel kérjük mélyen tisztelt előfizetőinket, sziveskedjenek ezen rovatunkat figyelemmel kíséreni, mert kiadói hivatali ügyekben hozzánk forduló előfizetőinket új vialasunk. Ha valaki jelölegre kívánja a feleletet, úgy annak szives közléset kérjük.

Tisztelettel közöljük a t. csehszlovákiai előfizetőinket, hogy pénzküldeményüket előfizetésükre a 3745. számú rágrai postakártyaképesítő befizetési lapon "Bankovo dom Franka a Spol., komandita Csekei esomptnie uverneho v. Praha Bratislava" címre küldjék.

Kérjük a t. Előfizetőinket, sziveskedjenek a pénz beküldésére a csekk- vagy utávitvány-szelvényen az összeg rendelkezését felüntetni, mert ezzel nagyban megkönnyítjük munkánkat, ammagukat pedig az esetleges tévedésektől járó kellemetlenségektől kíméljük meg.

Dr. O. D.-né, Kispeszt. Az új címet előjegyeztük.

B. Ilonka. Nb előfizetését 1932 december 1-től 1933 december 1-ig jegyeztük elő rendeztünk az évi díjjal.

N. Eszter, Debrecen. Mindkét ajánlott új előfizető után, amint felvett előfizetéseket rendezték, ajándékunkat elküldjük.

F. Gy.-né, Esztergom. Amint az évi 24 pengő előfizetési díjat havi 2 pengő részletekben rendezni méltóztatott, finom burretanyagra előzáratt terítők adunk ajándékká.

K. Béla, Máté. Kérését, sajnos, nem teljesíthetjük, mivel a kért lapból már teljesen kifogytunk.

V. I.-né, Pápa. A kérdéses összeget köszönettel megkaptuk, nb. előfizetése március 1-ig rendezve van.

Sz. P.-né, Orosháza. Nb. előfizetése 1933 november 1-ig rendezve van.

S. B.-né, Kecskemét. Nb. előfizetése május 1-ig rendezve van.

K. K.-né, Pápa. Kivánságát készséggel teljesítettük. Halálán köszönjük.

V. S.-né, Pécs. Az összeget köszönettel megkaptuk. Nb. előfizetése március 1-ig rendezve van.

H. Gy.-né, Hatvan. Méltóztatassék visszaküldeni. Készséggel küldjük el terítőajándékunkat.

B. S.-né, Győr. A kérdéses összeg rendezben beérkezett. Iratték nekünk lapunk egy példányban való küldés iránt. Elnézését kérjük.

Sz. Erzsébet, Miskolc. Nb. előfizetése március 1-ig rendezve van.

K. I.-né, Miskolc. Méltóztatassék visszaküldeni. Egyben kérjük a terítőajándékunk kihimészéséhez szükséges 16 motring milinét árát, 1.60 pengőzt beküldeni, hogy terítők ajándékunkat együtt a milinétet is elküldhessük.

D. A.-né, Bonyhád. Pármaajándékunkat elküldtük.

P. M.-né, Debrecen. Ajándékunk az évi díj befizetése után esedékes, tehát a május havi újítás után fogjuk elküldeni. Kérjük szives türelmet.

K. Juliska, Bácsalmás. Az évi díj kiegyérsítéséhez kérünk 4 pengő szives átutalását, hogy ajándékunkat elküldhessük.

K. B.-né, Győr. A közölt új címet előjegyeztük.

K. S.-né, Igló. Amint az összeg beérkezett, reitük ajándékunkat örömmel fogjuk elküldeni.

Sch. F.-né, Füzeggyarmat. Ajándékunkat, valamint a lapokat elküldjük. Kérjük szives továbbíratulását.

P. F.-né, Kerkaszentmiklós. Nb. előfizetése március 1-ig rendezve van. Adjuk kérjük meggyezer szives értesítéset.

T. Gizike, Csorna. Az átutalt összeggel, nb. előfizetése már április 1-ig van rendezve. A lapokat elküldtük.

J. Stefánia, Miskolc. Retikülajándékunkat elküldtük.

P. Ilonka, Békéscsaba. Lapokat, valamint ajándékunkat elküldjük.

D. Magda, Szatmár. A címet kijavítottuk, lapunkat elküldtük.

G. K.-né, Pétohenye. Mutatványszámmunkat elküldtük Sz. J.-né úrnőnek, de eddig még nem fizetett elő.

S. M.-né, Miskolc. Nb. előfizetése rendezben van, az összeget köszönettel megkaptuk. Elnézését kérjük tévedésünkért.

K. J.-né, Bergszász. Az új címet előjegyeztük, a hiányzó lapokat augusztus 1-ki kivételével elküldtük.

Dr. K. G.-né, Galánta. Eddig 90 eszekerónál kapunk, még 90 eszekeróna átutalása szükséges ahhoz, hogy ajándékunkat a közölt címre elküldhessük, mivel ajándékunk évi díj teljes befizetése után esedékes.

Sz. S.-né, Besztercebánya. A retikülök még szives anyagokért kérünk 12 eszekerónát átutalni, melyek vétele után azonnal küldjük az 14 motring milinét.

Dr. D. D.-né, Szekszárd. Készséggel küldtük el a terítőajándékunkat.

T. József, Somogy-Petend. A december havi átutalt köszönettel megkaptuk.

P. Gy.-né, Diósgyőr-Vasgyár. A lapot elküldtük. Ajándékunk még 2 pengő befizetése után válik esedékesnek.

M. Julianna, Gie-Hathalom. Szünetelés térvagy tartani. Elnézését kérjük.

N. M.-né, Székeshérvár. A beküldött összegben, nb. előfizetése március 1-ig rendezve van.

Öz. Sz. M.-né, Szombathely. Az évi díj rendezésére, részben havi díj befizetése szükséges a lapjainkat örömmel küldjük.

D. L.-né, Tokaj. A december havi átutalást megkaptuk, lapokat elküldtük.

M. O.-né, Godólló. Szeptember hóban öt pengő méltóztatott küldeni s így egy pengővel hátraháiban van. Kérjük ezen 1 pengőzt legközelebbi átutalása alkalmával beküldeni.

Sz. S., Hejliúszőrmény. Köszönjük szives értesítéset, lapunkat egy példányban fogjuk küldeni.

L. J.-né, Szegep. Méltóztatassék visszaküldeni és a legnagyobb készséggel küldjük el terítő ajándékunkat.

H. I. Arad. Lapunk évi előfizetési díjának rendezése után egy finom terítőajándékot ad előfizetőinknek. Ezen ajándékunk portoköltésére külön 50 lel szives befizetését kérjük; vagy portoköltés megtagarítása céljából magyarországi ismerőseink címét közölni, hogy ajándékunkat elküldhessük.

T. Anna, Tarcal. Múltan lapunk előfizetését április hóban méltóztatott kezdeni, így az év április hóban fog befizetés nyerni. Eddig összesen háromnegyedét díjat kapunk, tehát még negyedikét új befizetése szükséges ajándékunk elnyeréséhez. A milinétet megküldtük.

Öz. B. F.-né, Mezőgyán. Az összeg B. Mária néven lett átutalva és ez okozta a tévedést. A jövőben kérjük szives átutalást azon a néven eszekeróni, amilyen névre jár a lap, hogy hasonló tévedések el ne fordulhassanak.

P. J.-né, Sarvas. Elnézését kérjük. Terítőajándékunkat megküldtük.

Csehszlovákiai i. t. Előfizetőink szives figyelmébe!

Erdődy László és neje utáni előfizetőgyűjtő ügynöksinktől még október 12-én megvontuk megbízásukat és így lapunk nevében semminemű tevékenység kifejtésére nem jogosultak.

Penzfelvitelére soha nem ha/almaztuk fel hetet, tehát sem azelőtt nem vehettek, sem ez után nem vehettek fel nevünkben és részünkre semmiféle összeget.

Legutóbb tudomásunkra utott, hogy **hamis bélyegzőt és hamis nyugtákat** használ és ily módon veszt fel előfizetői díjakat.

Z. Erzsébet, Toponár. Méltóztatassék visszaküldeni. Legnagyobb ké-zéggel fogjuk megküldeni burret-terítőajándékunkat.

B. Erzsébet, Hőmezővárhely. 1932 január 1-ki lapszámbunkból már régen kifogytunk s így kérszét sajnos nem teljesíthetjük.

F. G.-né, Debrecen. Kérését sajnos nem áll módunkban teljesíteni, mert a kért lapból már teljesen kifogytunk.

Sz. Franciska, Hlohovec. Kérését, hogy Sz. K.-né úrasszony előfizetése után ajándékba részesítik, sajnálatunkban nem teljesíthetjük, mivel nevezett úrnőnek lapunkat ügynök által rendelte meg, kinek jutalekét már ki is fizettük az izlet után. Azon szerzett új előfizetőt úgy tudunk csak ajándékot adni, akik minden közvelem nélkül, közvetlenül kiadói hivatalunknál rendelik meg lapunkat. Terítőajándékunkat kiadtuk.

Felétős szerkesztő, kiadó és tulajdonos:
KERTÉSZ BÉLA
Szerkesztő: **tordal BÓJTHE ETELKA**
Ügyvezető igazgató: **BARTHA ISTVÁN**
Kéziratokat nem adunk vissza

CZIGÁNY ADÉL VIRÁGKERESKEDÉSEI

BUDAPEST, VI., TERÉZ-KÖRUT 00.
TEL.: AUT. 150-70 * VI., ANDRÁSSY-ÚT 50. * TEL.: AUT. 224-15 * ÚJPEST, ÁRPÁD ÚT 07 * TELEFON: 956-47

Koszorú és csokorkészítés
Estélyek, bálók díszítési vállalalom
Délszaki növények kölcsönzése
Az ország legnagyobb növénylerakata!

Romániai és csehszlovákiai i. t. Előfizetőinkhez!

Az előfizetés után járó és bármilyen más ajándékunk megküldésénél felmerülő portó- és vámköltségek megtakarítása szempontjából tisztelettel kérjük, sziveskedjenek az ajándékot magyarországi ismerőseik vagy rokonai címére irányítani és mi mindenkor az esedékes-ség idejében pontosan fogjuk a megadott címre ajándékurkat küldeni.

*
CSEHSZLOVÁKIAI i. t. előfizetőinktől az egész évi előfizetési díj lefizelése után járó ajándékunk portoköltésére, ha nem kívánunk magyarországi címre küldetni

10 csehkrona külön átutalását kérjük.

D. G.-né, Ujmalomok. Ajándékunkat az évi előfizetési díj befizetése után küldjük meg.

T. Gy.-né, Ungvár. Eddig befizetett összeggel, vagyis a 10 eszekerónával együtt az évi előfizetése nyert rendezett, mert a befizetett összeg 180 eszekeróna. Kérünk 10 eszekerónát ajándékunk portoköltésére átutalni, hogy elküldhessük nb. címére.

V. Valéria, Sorog. Nb. előfizetése március 1-ig rendezve. Egyébként készséggel várunk mindenkor nb. átutalására.

K. S.-né, Kunszentmiklós. Az új címet előjegyeztük, lapunkat elküldtük.

S. Gy.-né, Budapest. A lapot elküldtük.

Öz. M. S.-né, Debrecen. Az új címet előjegyeztük, lapokat elküldtük.

Sch. R.-né, Zajk. Burretmitőlünk készségeket küldtük.

Sz. Ilona, Kistarcsa. T. J.-né úrasszony utáni burretmitől ajándékunkat, nb. előfizetése után pedig burretmitől ajándékunkat elküldtük.

B. P.-né, Űllő. Nb. előfizetése március 1-ig rendezve van.

ROMÁNIAI ELŐFIZETŐINK SZIVES FIGYELMÉBE!

Lapunk romániai képviselőjének, **Török János úrnak** címe megváltozott. — Új címe:

Török János Oradea, Casula posta 47.

Tisztelettel kérjük m. t. romániai előfizetőinket, hogy mindenféle kiadói hivatali ügyben hozzáfordulni sziveskedjenek és úgy az előfizetési díjat, mint egyéb pénzküldeményt fenti címre méltóztatassék küldeni.

MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA

A béli és a tavaszi szezon hajviselete

KET=induló

Kispajtásaink, tanulmányokat meg ezt a verset, de úgy, hogy soha el ne feledjétek! Mert ez a vers a tífetek, a ti indulótok, a Kis Emberek Társaságának indulója. Ha már mindnyájan megtanultátok és kifundoltátok, akkor az éneket is közölni fogjuk veletek, hogy azt is megtanuljátok. Kíváncsian várjuk, melyik kispajtásunk jön be elsőnek hozzánk a szerkesztőségbe, hogy

Én is a KET tagja vagyok,
Te is a KET tagja vagy,
A jéhvénem vígan ragyog,
Kispajtásom, kezét adj!
Fogadjuk meg, hogy a KET-hez
Sohasé leszünk hittelenek,
Eta néni s Elek bácsi,
A szívébe fogja zárni
A jó magyar gyermeket!

1.
Lári-lári, rontom-bontom,
Nincsen nekem semmi gondom,
Hogy miért nincis, meg is mondom
Szíves szóval én neked,
Azért olyan vig a kedvem,
Mert a KET-nek tagja lettem,
Enekeljünk el hát ketten!
Ezt a vidám éneket!

Én is a KET tagja vagyok,
Te is a KET tagja vagy,
A jéhvénem vígan ragyog,
Kispajtásom, kezét adj!
Fogadjuk meg, hogy a KET-hez
Sohasé leszünk hittelenek,
Eta néni s Elek bácsi,
A szívébe fogja zárni
A jó magyar gyermeket!

2.
Mindnen gyermek ide jöjjon,
Barátságot véltünk kössön,
Hogy táborunk addig nőjön,
Míg a számunk rengeteg,
Hegyen-völgyön, messzi tájon
A KET dala vígan szálljon,
S minden magyar gyermekszájon
A nótáink zengjenek!

KIS EMBEREK TÁRSASÁGA (K. E. T.)

lő! öleltek át titeket, kites olvasóink. Megfogjuk keziteket és visszőn, viszont be mélyen az életbe és így kéz a kézben érzitek, hogy erőtek megköszorozódik és együtt mennyivel könnyebb megoldani minden feladatot, amit elvárnak tőlünk mások és elvárnak majd tőletek, ha nagyok lesztek. Kites barátaink, jöjjetek mentől többben a KIS EMBEREK TÁRSASÁGA körtelekbe, meleg szeretettel várunk.

F E J T Ö R Ö

1.
Pótólejtévény
Bektüldte : Papp Vary Lúci, kismunkatársunk (Boltván)
(A gyermekek legnagyobb meselője és ózsony -falu -elmecbányá -rad -őse -lesüt -ászerbény -rsova -orokásr

2.
Bektüldte : *Helges Magda*, kismunkatársunk (Moson)

3.

m B r **R** t - a

nep ü. **vasárnap** - i - **W n &**

Bektüldte : *Fekete Géza* kismunkatársunk (Döbröceni)

R

Bektüldtek : *Bianca György* és *Péti* kismunkatársaink (Szeghalom)

Ki dves kis olvasóink, szeretettel bejelenítjük, hogy a KIS EMBEREK TÁRSASÁGA-ba szabályaink alapján eddig a következő ki-pajtásainkat vttük fel : **Brunner Sárkát** I. el. oszt. tanul., **Brunner Lenelkét** és **Anikót** Kis-kunadorosma, **Müller Katót** III. o. tanuló, **Budapesti Pongor Magdát** és **Evát**, **Debrecent, Szabert Georginát** polg. isk. I. o. tanuló, **Vatta, Szalkai Márriát** II. o. tanuló, **Rékos-palotát, Lakatos Ceoilát**, **Fülek, Boozkó Evát**, **Fülek, Tebke Mariannét**, **Budapest, Toth Katót** el. isk. II. o. tanuló, **Mozétúr, Réti Nellikét**, **Pestszenterzsebét, Töbgyeszeki Papp Katót**, **Kis-körös, Nemes Esztké Elelkat** el. isk. IV. o. tanuló, **Szerevicsonté, Matinszén Katókat** és **Laekát**, **Bpest, Kovács Zauszikát** és **Manykát**, **Rákost-ladány, Lukács Évikét**, **Kolozsvár, Stein-kampf Irenkét**, **Hódmezővásárhely, Nagy Máriát** polg. isk. III. o. tanuló, **Eger, Szócs Iénkét**, **Koposvár, Fleischmann Magdust**, **Kasssa, Szócs Istvánt**, **Kaposs-vár, marshelli Tessely Zoltánt** el. isk. II. o. tanuló, **Nagygyérfény, Kreeszényi Kálmánkat** el. isk. IV. o. tanuló, **Buda-pest, Zafir Mihályt** el. isk. II. o. tanuló, **Törökzentmiklós, Moys Istvánt**, **Nyír-karász, Zékány Tibit**, **Makó, Kenéz Tibikét**, **Tótkesve, Kovács Rihort**, **Szeged, Gálfi Vilmost**, **Gyula, Szócs H. Leventét**, **Kézdivásárhely, Láv Bandikát**, **Zilah, Az itt felsorolt kedves kis barátaink kérték a KIS EMBEREK TÁRSASÁGA-ba való felvételüket és nekik meg is küldtük a tagsági igazolványt, melynek alapján most már jogosultak a KET jelvény viselésére. A jelvényért minden kis tag 50 fillér értékű postabélyeget kért meg, hogy a jelvényétől s azt küldjék nek be, hogy a jelvényt megküldhessük és feljuttathassuk egymáshoz tartozásuk ki-feljuzésáért.**

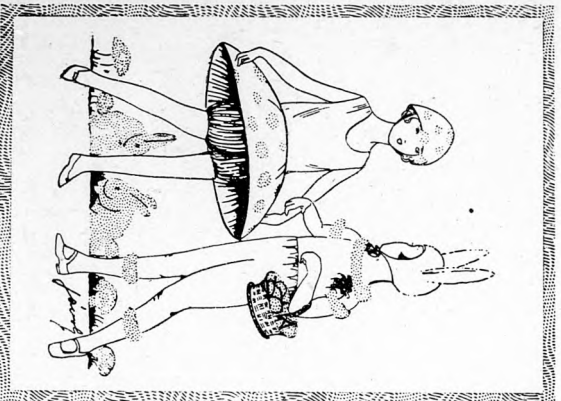
Várjuk összes kis barátunk jelentkezését, mert minden kis olvasóinkat össze akarjuk hozni ebben a klubban, hogy megismerjék egymást, együütt tanuljanak, szórakozzanak. Hissük, hogy ennek a táborunk Kites tagjai, ha meg-nének, kedves emlékeiket, örömeiket, me-léközök vissza a KIS EMBEREK TÁRSASÁGA-ra, ahol tisztán szeretet-

A pulyka és a veréb vagy : ne légy felfuvalkodott !

— Tanulságos történet —

Dérel-durrall és nagy garral — az ég felé emelt nyakkal — szörnyű mód felfuvalkodva — az udvaron jár a pulyka. — Kitejlesztí szát-nyát farkát — összegagyog tartak, barkát — aztán magát illegeti — fennlelézva billegeti — s amint lát-szik : méreg eszi — mivel senki fel nem veszi.

A kutya annyit sem ad rá — hogy legalább meguganja — De egy veréb a söténtyre száll — majd

víg kedvel — odább szökdel — és elébe áll — és borsot tör orra alá — csitipolva így szól hozzá: — Biz ezt a haneegő nőté! Ke-l-med oly hiába fiúja — akárhogy is vesszük-nezzük : sebb a páva, mint a pulyka! — sebb a páva, mint a pulyka!

A pulykát ez szörnyen bántja — szárnyával a földet szántja — ber-zenkedik, puffaszkodik — neki-neki-rugaszkodik — arra ugrik, erre sza-lad — turkálja a földet, falat — a szárnyával

csapkod szörnyen — nem engedi magát köny-nyen — de a veréb csak, nevei — s újra vissza-mondta neki :

— Ugy volt, úgy van úgy lesz, biz' a — sebb a páva, mint a pulyka — kelmed akárhogy is fiúja — sebb a páva, mint a pulyka!

A pulyka most már mit tegyen? — Dérel-durrall továbbmegyen — összegagyog tartak, barkát — kitejlesztí job-ban farkát — aztán magát illegeti, billegeti — de az udvar kineve-i — mert ezalatt a kis-kutya — a veréből meg-tanulta — s mai napig is ugatja :
— Sebb a páva, mint a pulyka!

ELSŐ NÉMET NYELVECKE

Eleg, hogyha mondom egyszer :
Az ablaknak neve *Fenster*.
Most pedigjen a szobába gyere
Az ajton át, melynek *Tür* a neve.

Haus jelenti a házat,
Pajtás, ne kiméld a szardat !
Garten a kert, mely a házhoz illik,
S által virág, azaz *Blume* nyílik.

Magyarízát

1. *Der Tisch* (olvasd : der tüss) az asztal.
2. *Das Zimmer* (olvasd : dasz cim-mey) a szoba.
3. *Das Fenster* (olvasd : dasz fen-szter) az ablak.
4. *Die Tür* (olvasd : di tür) az ajtó.
5. *Das Haus* (olvasd : dasz hausz) a ház.
6. *Der Garten* (olvasd : der gartin) a kert.
7. *Die Blume* (olvasd : di blüme) a virág.

(Kisprajásaink, talán már hallot-tok kedves születtektől, hogy ahány nyelven beszél valaki, annyi embert ér. Eppen azért már most, telejkorán, meg akarunk tanítani benneteket né-hány német szóra, aminek majd ak-kor, ha jeltöltök, hosszút fogjátok verni. Tanuljátok meg szépen el a versikét és ha megtanultátok, akkor versitek csak észre, hogy jászra meg-tanultatok néhány német szócskát. A vers után következő magyarázatot is olvassátok el és tanuljátok meg, hogy tudásokat alapos és érthetkes legyen.)

Német szóra foglalk mostan !
Jegyezd meg jól s alaposan :
Tisch az asztal, a szoba meg *Zimmer*,
Hogy ne maradjak adós a rimmel.

